

7346

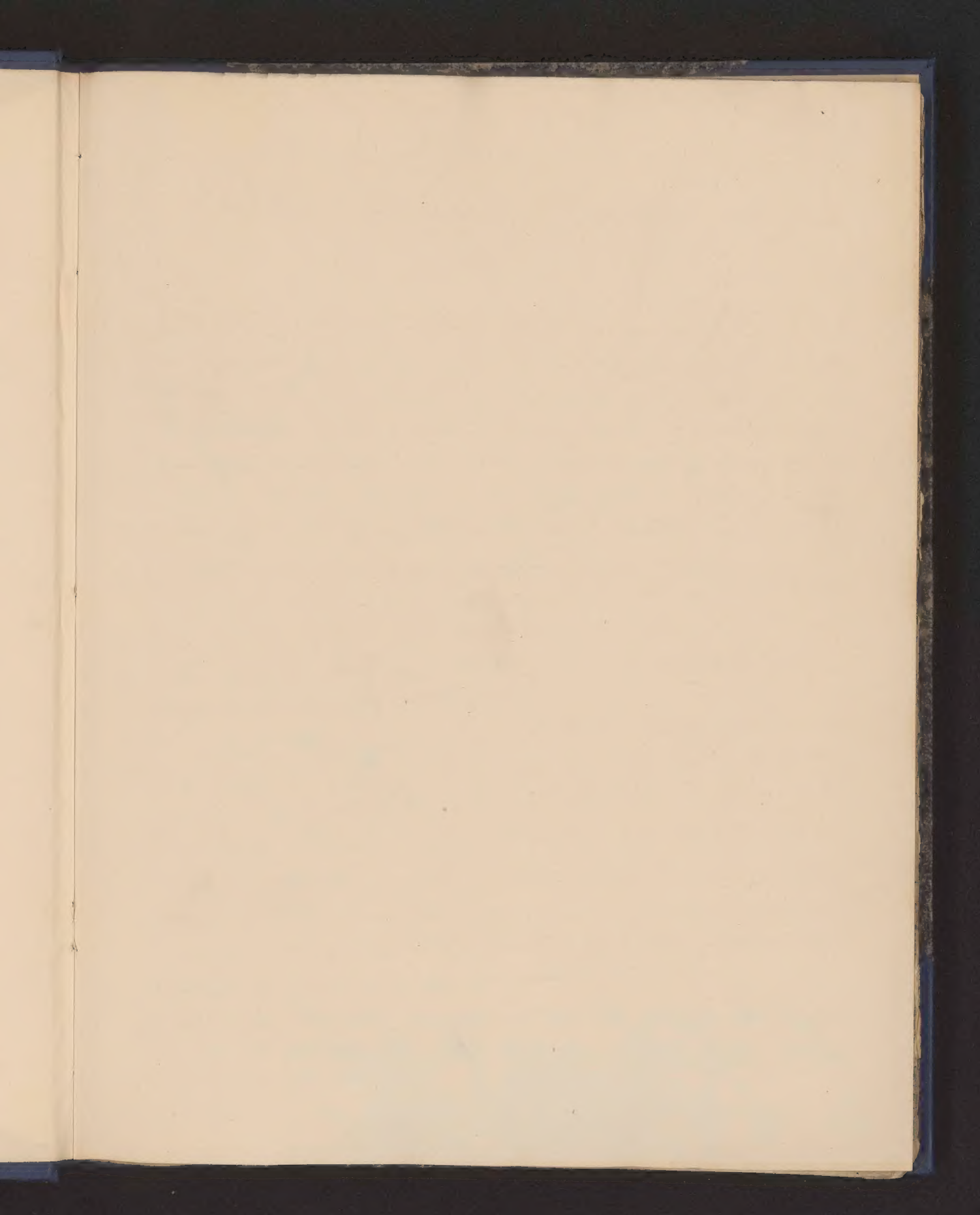
III

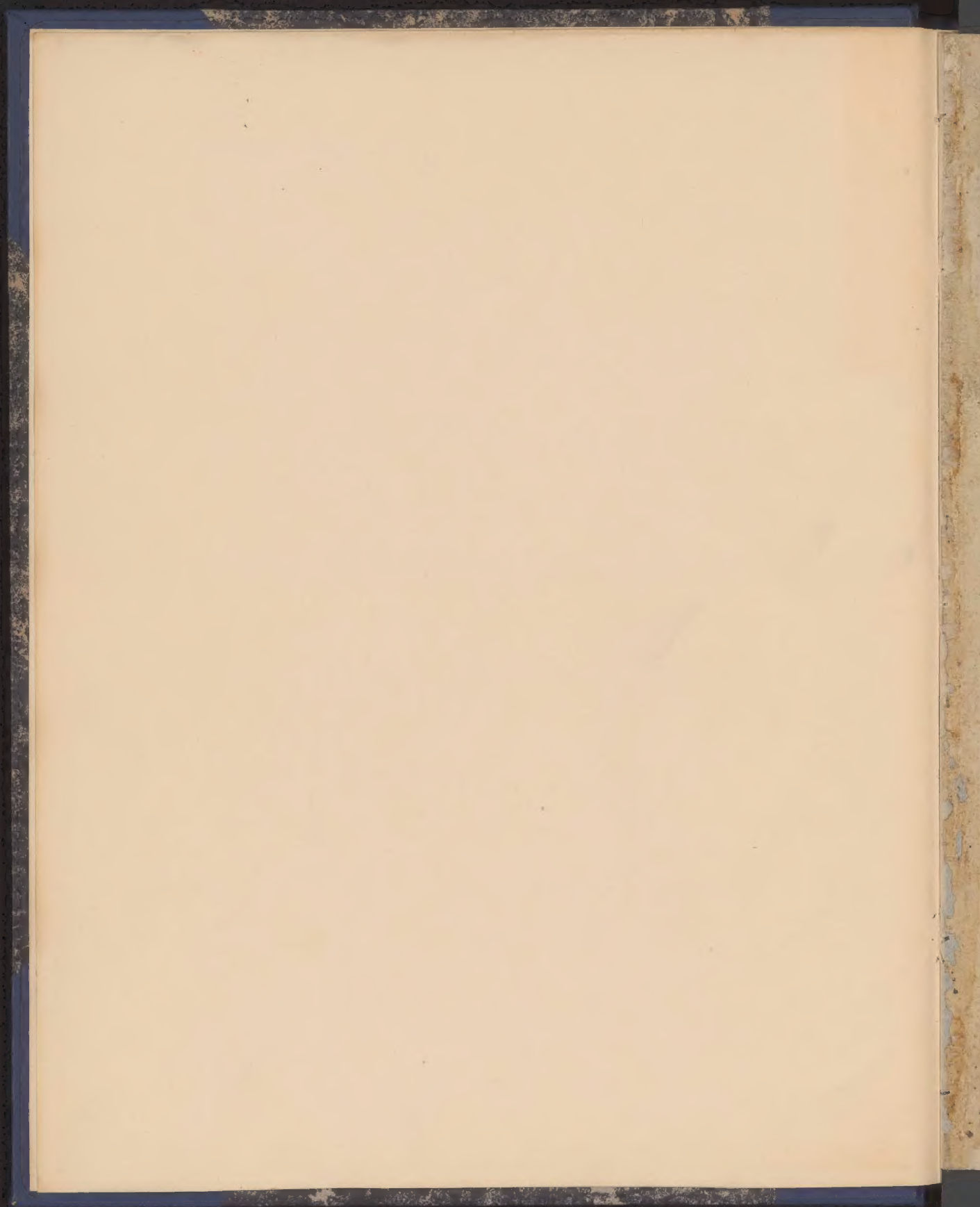
Dar' Alfreda Bittenmajera, grudnia 1938.

Na nowo oprawiono w r. 1939.

Pochodzi z "Księgozbioru Księstwa w Gdyni".

7396

Świat oka

Na dzień Narodziny polskiego do jego powrotu aż do upadku

Zbiór

ALFREDA BIRKENMAJERA

Sygn. Nr.

O powrocie Narodu polskiego nie spenosisz powieści
nie można, gdyż go pomracha czołós okrywał, który naj-
głębszego historyka oka, przedzić nie może. W powrociek swych
Polacy, bardzo mało, a nawet prawie żadnych z uwzględnianym
stanowieniem nie mające stosunków, mało nie znać sami siebie
pisania, prawie dziejów swych, przesłania ustne, pisane
i pamiątki - potomkom przekazać, atych, daleko później żyjący
w Polsce historycy, reszta, i światem krytyki tysiączne bajki od
późniejszych adrecając dziejów, utoryli historyę powrotów Nar-
du swego; lecz ^{inny} bardziej bawim się, niżeli prawdy nosi na
sobie cześć. - Zabawimy przecież co nam poszukiwania w tym
względzie Historyków zastawiać.

- (a) Lech 1^{ty} /młodszy/ onij brat starszy Czeki podług Polaków
a naturalnie młodszego podług Czechów, którego imię oddają
Rusa bracię brata, przyszedł do Polli z Kroczy i po
nad rzekę Kropę, a następnie dobrowolnie Czechowi bratu
młodsze Czeki, sam osiadł w Wólki-polsce, gdzie, zbudował
Gniatno, stolicę Państwa, nazywając ją od zwołanych doń
młodszych gniat, orlat białych, od czego i herb państwa: Orła
białego w polu czerwonym nader.

Interpolator Bagryata powiada zaś, że Lech Gniatno dla tego tak
nazywał, że upodobałszy sobie tamtejszą, choćby, wiekt do tam-
nego państwa swego gniatiny się tutaj.

Państwo Lecha 1° panował Lech 11^{ty} syn najstarszy jego.
 Po nim nastąpił Wirygnir, synem Duniarykowi. -- Długo
 Lecha potomstwo panowało aż do lat 100. -- Wirygnir
 i w tym czasie Wirygnir założył miasta Wimar w Meklen-
 burgu nad morzem Bałtyckim. -- Pozy Pznan, a Kalis mia-
 sto Kalisz zbudował. --

Paręcin families Lecha 12 panowała Wacławow, a Kra-
 kus cypłi Krok założył Krakowa na tron wstąpił, któ-
 ren mędrze swą wstracenie szurnięm smaku wja-
 cym Wawelkiny był obywat. -- On stolicę prawną prawni-
 Krakowa. -- Krakus syn starszy Krakus 11^{ty} niepano-
 wał, gdy ciżre przed elekcyą Brat go Lech 11^{ty} na polowa-
 ninie świata zjadł i dał go jakoby od Wierpowa był zabitym.
 Lech zbrodnia wkrótce się wydała i barto siostrę jego
 Wandrę oddać było. -- Ta niestety oddać swiętę rękę Wi-
 szyrowi Niemcowi, i orego i stany zmuszaty i ukopita
 się w Wile i trzy w mogile wielkiej pod wierzgi Mogila
 i Kłostorem Cysterskim o milie od Krakowa. --

Powtórnie 12 Wacławow nadziwiał Polacy zkrutkim jak pionier
 rary. -- Kamizet się znowu kraj cały, a lud biedny trapił
 Wyręcy napadami. -- Wyrałowat Agryznie Premysław 1^{ty} zlatnik
 zmemiowa swego, ten Wyrów stulęj porari, a zato został Krolow
 pod imieniem Leszka 4^{ty}. -- Miasto Premysław od niego założone
 Gontwa kanna od Stupa po śmierci jego miasta abasai na-
 atępie Karadeni. -- Przez radę do kresu idąty najpierw Le-
 sek 5^{ty}, gdy drugich ziołców przez zabójstwo na placu gwer-
 dzie od mety zatrzymał. -- Wydała się rada gdy kilku młodych
 potesw pierso ubiegali się do Stupa. -- Rontargano konim
 Leszka 5^{ty} a donosił zbrodni Leszek 6^{ty} został Krolow. --

Następcą tego Lecha ³ 20 Synów miał spróbowanego
tata, wielkiego Papieła 1° sprawego. - Temuż oddał królestwo
i rząd nad Bracią, którym krainy na zachód Stolica; nad mo-
nem powydrzał. -

Papieł 1° w gniewie panowaniu przenosił stolicę do
Gnierną a stąd do Kruświcy. - Następcą jego i Syn matoletni
Papież 2° również gorzej panował. - Podrąs matoletności na-
dziali Strypowie, a gdy dorósł rozkazał rżnąć jego, Niemkimi
bardzo i szkodliwa, która męga narodziła szkodliwa do Stolica
Strypów na przyjacielskiej łodzi. - Ciąga otwartej karata
stłizna powracał wielkiego Gopła, niby się ich Bogowie skarali
nagła śmiercią, ale strypów tych niecierpnie wyrosło mas-
stwo myśli; a te rżnęły się na Papieła 11° i zjadły go sto-
ną i rżnięmi na ramku Kruświckim - alho jak dradzy chę-
ca więcej wzięcie Gopła, obad był wielki. - Tenie Papież
2° miał przeciwko: Chostek, królestwo Korpustnik. -

Tu koniec się bajerna historia Półki, taką nam Hugosa i
Półki podali. - Pod smiercią nieprawdnie powiastkami nie
jedną wojnę zawiąza prawdę; szkoda się czasu, w którym to
wypadki zostały niema ośmioro; stąd się widzi, że do 8°
wielu przelicyli Lecha odnieść należy; do tego bowiem czasu, za-
tem w potęgany Jisara o Polakach nie wspomina. - W 5° wiersze
niektu jest wzmianka o Stowianach, których od Sycylii wy-
wodzi, zasadzając się jedynie na podobieństwie niektórych
wyrazów, i wyrazów w mowie. - Co jeżeli warzą pochodzenia
narodów nazwać się może zasadą, Polacy od Stowian biorą
pochodzenie, iżby bowiem abo tych narodów wiele ma podobieństwa
Nadto. Nestor pierwszy kronikarz Stowiański zachował
monasteru S. Teodora w Kijowie, potwierdza pochodzenie
Polaków od Stowian mówiąc

4to gdy Wotuchy napadli na Stawianów nad Dunajem, między
"nimi wzięli i gwałty czynili: wyszli Stawianie skąd
"i osiedli nad Wisłą, iedni a ci narzucił się Łachowie
"/Łachy Polacy/ inni z tych Łachów narwali się Polanie
"a drudzy Łutycy inni Karuzy inni Pomoranie".
W tem podaniu Skotora pierwszy jest dobitny opis przy-
bycia Polaków do Polski, ale bez daty. - Wiadomo jednak
można że Polacy wtedy na swoje podzieleni byli Łutycy,
a reszta składała ten naród: -

1° Polacy nad Wisłą, co to Karuzy Wielkopolskie Małopolskie
Łepane i Łutycy. -

2° Polanie na małej Nwi; można stać poznać dla tego
dialekt Małopolski bliższy do Pollińskiego niż
niżeli Moskiewski. -

3° Łutycy, Pomoranie ca Adra i WBrandenburgii. -

4° Karuzy

5° Pomoranie aż do Adry. -

Możnażat się więc naród Polliński do Elby do Wisły i res-
ta niech się rozciąga. -

Dobra bajerna historia Polli, z powieści Marcina Jalla wy-
sta, a Pocię i jego na tron polski wyniesienie; więcej jest
wsobę prawdy zawierać może się. -

W misie Gmian /mowi on/ był niejaki Papieł Kiełcew,
który miał dwóch synów podług zwyczaj pogańskiego na-
ich postrozywmy może sprawit wspaniałą zaproszenie nam
wielu panów i przyjaciół - Gdy się to stało, przybyło ^{z tego kraju} dwóch
nieznajomych, lecz ci przez Stuzi Stuzia ~~nieznajomych~~
i adpehnieńców zostali. - Poili więc ci dwaj tak nie gościnie
przyjeździ na przedmieście do pewnego kmiatka Piastów zwa-
nego

Syna, młodego Kłodzkiego, a którego także postnyjny
Syna ich naka odbywały się. - Piast z żoną swoją, Przepiską
przyjęli gości z uprzejmą swawolą, tem, w co tylko ubo-
ga jak chłopa obfitywała. Po odbytych postnyjnych, po ucie-
bie chłopa ubogi zastawie mógł, odmówić się zna-
larczyj potrawy w większej ilości niżeli był przed ustaj-
i wszelki dostatek w domu iść dawny w sposobem awistrony.
Zaceli r. 12. Kłodzkie opowiadają Syna którego nazwali
Kłodzkiem pomysłnie wrocie, a ten przed wrocie w wity
i wrocie, że go jednomyślnie stęciem obwołano. - Kłodzki
nie panował gnuśni wrocie, lecz porządek w wity
stawał przez dzielność na wojnie i w wity, a tak roz-
prętnił granice państwa dalej jak kiedy inny zpo-
przedników jego. - Po nim nastąpił Łódź (Łódź) Syn
iego, r. 13. Stawał dziel swą. - Po Łódź Kłodzki
Syn tegoż panował, pomniacząc w wity Stawał
mu swego. - Ten r. 14. Kłodzki złożył w wity i pa-
mniacząc. Kłodzki piewnego tegoż imienia -
Lubo i ta powieść Kłodzka Jalla i wrocie w wity
w sobie i wrocie, i wrocie piewnego w wity i wrocie
prawdy i wrocie. - W wity powieść i wrocie i wrocie
prawdy, że Piast był cześć Kłodzka i wrocie i wrocie
Kłodzka 1111. - Inne są i wrocie a Kłodzki powieść, i wrocie
Kłodzka, że Kłodzki Piast piewnego i wrocie i wrocie
sobie i wrocie i wrocie i wrocie i wrocie i wrocie
Kłodzki. - Kłodzki dał mu r. 15. barto, że w wrocie
Kłodzki w Kłodzki Kłodzki: Obwrocie i wrocie i wrocie
tego co do nas piewnego piewnego i wrocie i wrocie
opowiadają i wrocie i wrocie nad lat i wrocie.

" Piast miał

b) Piast miał pozostawić [mości Piastów] na innej stronie
"cieriora a dom na innej. - Będzie na ówczes wprzeżeniach,
"nabrał kaski miadu a na wóz włożywszy rano naj-
"pierwszą przyjechał do przeworu, wjechał na prom i
"wziął się do brzozy. - Stało wiele ludzi nabrzeżu,
"wreżając kogo im Bóg da na Pana. - Piast drwował
"się, iż go tak wiele ludzi rekato; mniemał, by chcieli
"miad kupować, a gdy przyjechał do brzozy, przewitali
"go wszyscy Królem. - On mniemał że dla miadu,
"prosił ich by sobie równo dzielili, ażeby się wszystkim
"dostało. - Każdy miał po plastce, i ciere nalaufy
"na kaski wody, nycit się zostatków miad wstęży,
"co wypili, ~~na~~ innej nalałi wody, ażeby się wszyscy po-
"czywili." -

Panowaniu Piasta trwało miasto 50 lat gdy się do roku
120. wieku dóje, a stolicę do Gniezna a Kresowicy
przywrać. -

Jeden tylko Bożypata panowania w Polsce Piastowi przyznać
inni zaś Dziejopisowic utrzymują że, Limowit Sja Jęgo dał
zwrotkę panowania familii Piastów. -

Cokolwiek bądź dzieje Polaków w zwrotkę panowania Familii
Piastów są niepewne i bierne; od Kierystawa dopiero pierwszego
Kłóty wiarę Chruszejacichą przysięg, okres pewniejszych dziejów
Polski naznaczyć można. - Światło Nauki Chrystusa rozpr-
da pomrok niepewności, utagać i nabyć charakter
Polaków, i wprawdzie jak w związku z ucywilizowaniem
Narodami; -

3
z nadto, już wprowadzenie wiary Chrześc. kłóty ustawy
były pisane, rozali Pałac sztuki pisania, a tej na przesłanie
Potamhom Chijów dwych wywaga, nadali im cechy porady
i doświadczeni. —

Nim więksim w Epokę ich nam chrest Mierystawa
otwiera, zabieramy jako religię pogańską iżere Prochowie nasi
mili. —

Religia Dawnych Polaków zasadza się, mowi Długosz na
mnóstwie dobrych i złych, Wyrzutek i nierozum Bogów.
Bantkie dwie obszerne historye ich podaje, my zaś wy-
liczymy tu znaczących: —

Biały Bóg każdy, dobry Duch lub Bóg Łachawy. —

Bieś Duch, najczystszy zły, teraz na Rusi sam Dyabł. —

Crest, Crest Czerwony Bóg każdy, zły Duch Bóg rozgiewany

Did Did i Di Do na Rusi Dyabł każdy go kto nie chce wy-
mawiać po własnemu imieniu. Podobno to Indyjski
Państwo. — Ktoś ter był i Di, Dziad Stary miłośnik

Chiny. —

Kosra i Chosra — Papów a nim rozumie że to był Echulapiar. —

Pierun, Pierun, Pierun zaprawa Bóg piorunów. —

Ustał, Ustał od ostadzenia ułady ty, po polsku a Fortie Bo-
żę biesiad gościńnych. —

Wiele jest iżere innych Bożków, których prawdziwość
czeci same tylko imiona, do naszych czasów doszły.
Obrogi religijne Pogańskich Polaków nam nie wia-
dome gdyż te, już w rocharu świąt pólskich pod ostem
Karani,

8 jui reinterarium Buchweizensta byty zysadone.

Dugosz, nielkole - nam jednoch podau:

Chłopa dłużył się swiętą bywało abniedk pacyński Shad
zwany gdzieś tam wosmątych igrychach. i tacyś
oharywał radzie swoię.

Osię pogrzebową, oddawano zmarłym paląc ich ciała,
 popioły zypniały w rany, i te w miewianych kochan-
 gach. — Edmar Bishop Cheshburgski świadek prawi-
 na, wspomina, że: między Stowianami był zwyczaj
 indycki: iż rany po śmierci zmarłego rósł z ich
 rękami dawać się paląc, kłócić do rany i paląc
 zabijali. — Zmarłym w Krakowie wypisywano magię
 talismanami: są: od milczy od Krakowa Magia Wandy, a druga
 na górze Ławata, Diś Kremenonka, naliczają także do
 miasta Krakowa, magię Krakowa i inne. —

Historja pewna

9

Historja pewna Polski na trzy podzielić można okresy:

- 1me Stan wzrostu i, podzielenia i spójności Polski pod panowaniem rodziny Piastów - Od Przyjścia Mianę Oles przez Mieczysława 1^{go} do wstąpienia na tron polski Władysława Jagiełły; to jest: od r. 965. - do r. 1386. obejmie lat: 421. -
 - 2do Polska kwitnąca pod panowaniem rodziny Jagiellońskiej. Od wstąpienia na tron Władysława 2^{go} Jagiełły, do śmierci Zygmunta Augusta; to jest: od r. 1386. - do r. 1572. obejmie lat 186. -
 - 3^{cie} Chylenie się i upadek Polski, pod królami obcokrajowcami. Od śmierci Zygmunta Augusta, do abdykacji Stanisława Augusta Poniatowskiego lub do ostatniego rozbioru Polski. to jest: od r. 1572. - do r. 1795. lub do powrotu 1796. roku. -
- Trwała więc Polska / zwyciężyła iasy jej batwochwalskiej / od roku 965 - aż do 1795. to jest przez lat 830. -

Granice Polski za Mieczysława 1^{go} - Prawdziwe nie są wiadome. Podług niektórych: Wielka i Mała polska, Śląsk, Mazowsze i Kujawy pewno już do Mieczysława należały. - Przypisują nawet Mieczysławowi założenie Woiewództwa Słaskiego. Wrony atoli w omyłki historyi badoer, Joachim Lelewel, ustalił, że: tylko Wielkopolska i część Mazowsza, Śląska, także Mazowsze i Kujawy były własnością Mieczysława 1^{go}, Małopolska zaś i większa część Śląska, ze znaczną częścią ziemnych

Węgier

10ⁱ po imieniu Chrobacz w 1st wielkiemu anie były; lub
to zostawały iżere w poganiństwie, albo bierzący wół
noszą... (a)

Epoka II^{da} Piastrów...

Od przyjęcia Wiary Chrześcijańskiej, aż do wstąpienia na
tron polski Władysław 2^{gi} Jagiellończyk r. 965 - r. 1386.

Mieczyko II^{gi}

Pobudka Mieczykowi do przyjęcia Wiary Chrześc. była
porada Chrześcian w Rutheni mieszkających. - Gdy bowiem
z wielu ich poganstwa nie miał, radili mu aby oświ-
cił się z Chrześcianami, upewniając że i Niebo pobłogosławi
mu to męczeństwo, jako się pojmie w samych rzeczach
zjawiło..

Próbując cicha Władysława 1st Mieczysława nie chciał
dalej iść do ślubu Mieczykowi inaczey, jak pod warunkiem
że sam z ludem swym przyjmie Wiary Chrześc.
Lecz nie ujął się w stan i Mieczyko, aż go stać do
i powołanie ich do tego obowiązuje. - Rozporządzenie wice

(a) Jacekimi Lelucchi Pstrzenia w uglech i innych mro-
dowych r. 1841. 8^{ty}. - Tygodnik Wileński r. 1846 A 27; dalej.

prawdziwa Wiary przyjął Chrost w Gnieźnie wraz z siostrą N.
Greckiego Bohemida rodu Głb. i bez wątpienia zaszła
przytaczam Pana powstać wsi będą polskiego. Jednak nie
przedtem iżera cała nawróciła się Polka. -

(c) Jest mniemanie że Chryścian urodził się szepcy, a szepcy
iż ai do siedmego roku starości w którym dobiegło przy pa-
stryzynie wroch cudownie dobiegł, na znak przyjęcia Wiary Chr.
Panowanie Chryściana przez przyjęcie Wiary Chr. tak
pamiętna, co się było ożenił z królową nie było było po-
myślna. -

Cesarz Niemiec następny Karol Wittlich nie maże się
i geminoru swego poprzednika rozciąli sobie / jak kamień / pra-
wo do panowania nad całym światem. - Było prawdziwie
za panowania Karola Wittlicha nawracali narody, a
nowo ochrzczonego szepcy i królów nie re poddanych,
lud ich nie uważali inaczej, jak gdyby tylko do oddawania
daniej dla Duchownictwa, danin do króla królewskiego,
adhyca państwa i szepcy wojskowy był pozmieniony.
Cesarz Niemiec mieli takie te pretensje. - Zastanawiali się
Polaka Czechy i Litwy, ale Sybia i Magjary byli szepcy
użyty przemocy Henryka Plasnika, Cyra Ottona 1to
Ten ustanowił a Magjariów i Arabów dla ujaśnienia
wielu szepcy. - Główny a Magjariów zaczęli i Chryścian-
wa, i szepcy, i król polski ai od Marty królowej
Cesarzom uoymit. -

Pisane Niemiec który miał że cała Polka poddała
Cesarzom, co jest katem ożenił się, gdy szepcy a Chryścian
współczesny pisane powiada, że: Magjariów królowa Cesarzom
z ożeni tylko

(a) z Pawłem a Chryścian Gallus. -

podbitego kraju. - Mierystaw 1^{ty} miał być i inne
 sit aby się oprec Cesarowi Niemiec, ten te osze-
 dzał dla obrony kraju rekrucy strony, od driny Słowiański,
 Pousaków i Rusinów, gdzie już powstał wielkiego raktu-
 dety się państwa. - Niedługo potem abt Mierystaw
 Udonas Margrabie, który był mastyjusz po Gironie,
 a przez to potęgę Cesarstwa ułrącił. -

Mierystaw był krótkim królem Niemiec - Sława
 się nawet o koronę w Papieża - Posiadał Henryk
 królewski króla Bawarskiego przeciw Altonowi 14^{ty}
 Lubeckim i Lutyhami walczą, gdy tym czasem Włochi-
 min Willi Cas Księżyński, cesarstwo Rusi sobie przy-
 właszczył która potem do Polki należała. -
 Umort Mierystaw 992 roku. - Wkrótce z Biskupstwa
 Pomorskiego fundował. -

Bólestaw 1^{ty} Willi cnyli Chrobry.

Syn najstarszy Mierystawa 1^{ty} prawdziwy Królestwa
 Polskiego i wielkiego wrodołu rycerz, dla męstwa Chro-
 brym nazywany w 992 roku abt między państwa
 Pachtu wali Aycowski za przykładem w Niemczech
 i Słowiańszczyźnie powstęchym bracia Bólestawa
 1^{ty} miał dłużej z nim państwo na osobne dla każdego
 udziały; ale pierwotnie tego Monarchy, rymskiego było
 abt 1^{ty} zupełnie krajem, a gdy tego inaczej dochodzi
 nie mogą, wygnali braci prynców z tego macocha
 swoich.

2 Polli i sam jeden na tronie osiadł.

13

Wojnami bracia Bolesław udali się do osiedlonych
naradów i te przeciw Polsce burzę zaczęli. Oni
pod adresem cesarza Władcy Władymirem Władim
zosta-
li, naprzód się, ~~prze~~ Polaków myprawili. Oni
są przeciw nim Bolesław osobiście dowodząc, pokit
ich i prosić o pokój przymusił. ~~Wojny~~
Oni, aby pokój umocnić, posłali do matki Bolesława
Bolesław córki Władymira Władim. - Gdy się król
Oni, zabrał, z drugiej strony podburzone
Czechy za Władysława drugiego brata Bolesława, opa-
nowali krajów i rzekę Słuch. - Wystał Bolesław
oddział wojska dla odbrania Krakowa, ale Kossata Su-
khouidzi Czechów Władim i przerwany obronił się
w mieście i przymusił Polaków do odstąpienia. - Wówczas
w Czechach przez dumę możnowładnych Panów wrogość,
padły ^{niekiedy} sporobno do odzyskania Krakowa ale nie
korzystał z nich Bolesław Chwały dla wojny Otto-
na III° Cesarza Niemieckiego z Sutykami, którym
przyjacielimi awizowany przymiennie Kielnie pomagają. -
Wówczas 14 Władim zabrał prętytium w Polskę
za radą Królewską, udali się do Prus dla nawracania
Pogan, gdzie w krótko niemiecką zajął królestwo. - Wy-
stał Bolesław ciąża z Prusami i w krótko
pochował 997. r. -

14 Roku 999 odebrał Bolesław Chrobry Kraków i powst^o
do Rzymu a prosił o wyniesienie tego miasta na
trzykatedrę i o koronę dla siebie. — Odmówienie tej prośby
od Papieża Sylwestra odwróciło chęć króla do Cesa-
rza Ottona III^{go}, który tak dla doświadczenia tylo-
krotniej ~~panowacy~~ jakoteż i dla wojen z Niemcami, Sto-
wian, Saksami i Słowianami, co ustanowienie obci Saxonie
przystawcy, miał prężyć do ściślejszej przyjaźni
z Polakami dla wspólnej wiary i celów i inte-
resów z nimi mających. — Poznawszy więc chęć
Bolesława Chrobrego Otton cesarz, pod poro-
rą iachy grób S^ę Wojciecha w Gnieźnie dla na-
bawienia zwiadał, zjechał sam do Gniezna, a
wspomniawszy od Bolesława przyjęty, włożył tu
na głowę koronę swoją w kosciele przy grobie
S^ę Wojciecha, i uwrzysł go królem i spotrymie-
niem cesarstwa roku 1000. — (2)
W tym czasie ustanowiono trzy biskupstwa Gnieźnieńskie,
i poddane mu trzy Biskupstwa: Kolberskie na Pomo-
rzu, Wroclawskie i Krakowskie, później zaś i Poznańskie.
Pierwszym Arzbiskupem Gnieźnieńskim był Władysław
czyli Gaudencyusz Brat S^ę Wojciecha. —

(2) Jest mniemanie iż Bolesław S^ę Chrobry po odmówieniu przez
Papieża Korony i na rozkaz Cesarza Konrada III^{go} sam sobie ją przywłaszczył.
r. 1025. —

1002. Smierć Ottona III administrował postać nową w Niemczech - 15
Henryk Kukuły książę Bawarski, syn Henryka III -
waga najbliższy Ottona III królowi Cesarzem został pod
imieniem Henryka III. - Fakty i nieporozumienia
prawa wszystkie wzięcia na tron Monarchom ko-
warzysze i w Niemczech miały miejsce. - Korzystał
z nich Bolesław Chrobry, wkradł się do misji Lusa-
cji, a po rozwinięciu jej, wprawił do Miśni, to
jest do województwa Lusatji, opanował nawet i Miśnia.
Wszystkie te zabawy nie były jednak w samą nie-
przejawną przeciwną Cesarowi nowoobranemu, i
owsem, jak pomyślał o przyjaźni Ottona III tak ro-
zumiał i z Henryka III przychylności korzystał. - Zjechał
wice Bolesław na cym Niemce do Merseburga. Tak
dla osłabienia wrogów nowego Cesarza, jak też mo-
żliwie dla ubezpieczenia nowych państw w niemieckiej
Nawiaszczenia. Wówczas król był także Henryk
Markrabia Austrii, która przyjaźnia z królem i przy-
mierzem z Palatinami Austrii, a wiarę w owym prze-
ciw Cesarzowi iż mimo bliższości podległości nie
chciał mu pusi Bawarii. - Bolesław i Henryk Austrijski,
wspierali się wspólnie - Cesarz Henryk znał dzielność
swoją obudowę; nie podobano mu ich zgo-
dzią więc przez radę icharadną, obu przytrzymać a
nawet i icha porównać. - Gdy więc z pałacem mychcieli,
mając przy sobie dla bezpieczeństwa ludzi strażnych,
obstawili ich gmin na dziedzińcu, i z tego miejsca na
nich

16 i tart, ie ledwo odbiorzy branz, żywo usali. Żołnierzy
który sili za nim, jednych stupiono drugich zabito; -
Bolesław 1^{ty} wzruszawszy, iż to się nie stało strasza-
ku przegnał Henryka 11^{ty} gotując zemstę. -

Proroczy w Czechach z prorycyi obywatelstwa Bolesła-
wa 11^{ty} Anzycia Czechygo wrota, podałę pory do zawa-
jowania Czech. - Czesi obrali sobie za pana, Władysława
Chrobrego; Bolesław zaś, trzeci, znalazł sobie schro-
nienie u Henryka Margrabi austriackiego, który
mu pomógł u Polaków wyjednać. - Porucił Bolesław
Chrobry do Czech, i Bolesława 11^{ty} na tron przywrócił. -
Lecz nie wdzierny Anzyc Czechy odryskawszy koronę i sily,
podniósł orze przeciw swemu dobroczyńcy i Polakom na-
jechał. - Kierując to zapewne z namowy krajowców, którzy
dla obywatelstwa obryzawszy go woi, chcieli się porobić
panem Polaków. - Nadto wielu Czechów sprzyjało Pola-
kom, gdy ich nie było znalazło schronienie w Polsce
przed obywatelstwem Bolesława 11^{ty}. - Złatozosem, opa-
nował Chrobry Czechy i wtrącił Bolesława 11^{ty}
do więzienia, gdzie wkrótce z kłopoty umarł. -
Po zaważowaniu Czech iednym rapidem broni i
korawy zagarnął Bolesław Chrobry, a tak Pa-
nem całego kraju Czechygo zostawszy, w Pradze
drugą swą rezydencję namawiał. -

Nie wiele patniał Cesarz Henryk 11^{ty} na zwycięstwa
Bolesława 1^{ty} Chrobrego, ale gdy nie miał sily iem prze-
szkodzić,

przesładowi, tak Niemiec i był niechęć ku Polakom. 77

Bolesław Chrobry na wojen uwarył przez drogę Kiebskiego
pobyciwać tylko uwarę i czasu i myślał o zemście. - Nikt
naprawdę jawnej wojny ale pokój był niepewny. - Wystał
Cesar do Bolesława do Pragi, ofiarując mu sturzenie 120-
 tysięcznej Czeki pod lennym potłem; także, czego potrzeb nie-
 mógł, bo Bolesław 1^{ty} Chrobry oświadczył się na takich okolicznościach
względem podanej warunki pokój, i zaraz iżymik gotowości
rozwiązania do jawnej wojny przystąpił z Niemcami.

Nie tylko Niemcom, ale i Niemcom i statem nawet jak wódz
doskonale był wojownic Książę Polski. - Wtedy
statem wprawy Niemce z wojennymi Cesarz przystąpił
kani, i spodziewał się statem z nim rozprawy jako z ko-
 ścianem nie bardziej bitnym. - Omylił się go jednak nadziejając

Nie doli opowia Niemiec sprzymierzenia; Bolesław 1^{ty} tam
na polu przegroził. - Wtedy nieprzyjacieli z Czeki
ustępować, przewodził u niego Cesarz, który Jaromira
brata Bolesława 1^{ty} byłego księcia Czeki na tronie przesadził.
Nimniej na ten Cesarz zaraz sięgnął wojaka Niemiec
pod Dobrotuchę (Dobrotę) w Łurach. - Bolesław zaś był
wrazem; statem, adięgnął Czeki od siebie dla Niemców
pomocy; a strasząc się niegdyś sięgnął wojaka Cesar-
 szego, tylko doharat, że Cesarz z wojakim znowu uszko-
 dem musiał się cofnąć do Niemiec, i przez Kiebskiego

Jaromira pokój z Polakami zawarł.
Nie długo trwało ten pokój, bo gdy Cesarz znowu
był

18 rozruchami w Slandyji, Bolesław opuszczał całą Szwecję
i ze Szwecji wrócił do Polski. -

Po krótkiej odpoczynku chwili najechał Bolesław ^{prz.} na-
wiał Szwecję ale w niej utrzymać się nie mógł. - Cesarz Hen-
ryk II na zemię tego najazdu, nakazał wyprawę, a
nie mogąc osobieci dowodzić dla choroby, oddał wyprawę
pod rozkaz dwóch Biskupów Arnulfa Halbersztadckiego i
Mimnerha Padernborskiego, którzy z Jeronimem, Arcebis-
pem Brekim i innymi ciągnęli pod Glogów i oblegli to miasto.
Walcem obrona miasta pod dowództwem samego Króla przy-
musiła wojnę Niemców do cofnięcia się i bezskutecznego
powrotu. - (roku 1011). -

Przywrócił się Cesarzowi ustanowienie woli Polakami i starał
się ustalić o zawarciu stałego pokoju. - Zaprosił Cesarz Króla
na polskie i Niemce do Magdeburga, przyjął go
z osobliwą łaską, prawił na Rydze i oddał
złoty do domu. - Lubi Bolesław nie ufał Niemcom
Cesarzowi i postanowił szukać przyjaciół w Niemczech (który
by przyjął konflikt z Polakami), jednak nakoniec w dzień
świąteczny przyjechał do Cesarza do Magdeburga (1013 r.)
otrzymawszy pierwszy dla berpienstawa w rękach wielu
znawczych Panów niemieckich, żeby go jak dawniej
w Chersburgu znowu jako nie spotkał. - Przyjął go Cesarz
gościł prawił na Rydze, a na raz po odwołaniu
wrazem z wojennymi podarunkami, a gdy ponownie

obu monarchami ujętą Cesarową ... Bolesław 19
otrzymał przez pragnął: aby krain, ~~le~~ mieścił od pma-
kwa i od niego nabyte a od Altona III^z Cesarza przy
krośnacyi następcie w całej Sławiańszczyźnie, za Odra
już oddał od Niemiec przywrócić wolne były. Po-
wzięt potem Bolesław do Polli i rabinów odstąpił.
Po zawarciu pokoju w Magdeburgu wyjechał Cesarz do Rymu,
Bolesław zaś po radzie Kiebuszkińskiej nuncjaż już między Cesa-
rowi, gotów był raty do wojny, lecz pod naciskiem Cesarza
małże pokój ze strony Niemiec rozprawił się na Pomoraniu.
a Karwisko Pomora nois od czasów niepamiętnych kraj
nad morzem Bałtyckim między rycerzami rabi i Włochy i Odrę
leżący, zamieszkały był przez naród Sławianinów lecz jeszcze
długo i bałwochwalczy.

Po zwyciężeniu Pomoraninów (r. 1014) pokonał Bolesław 1^{ty}
Prusaków i przymusił ich do poddania o pokój i obywateli
i wiary chrześcijańskiej przyjęcia. Następnie na Prusa-
kowskiego i Konarskiego Polli czerpnął podatek, wstrzymał ich
stosunek od rabunków, wysłał dla nauki kapłanów, a wraca-
jąc do Polli postawił szpital dla ubogich na rzece Odra, między
Rogowinem i Łazymem dla umocnienia zwycięstwa swego i gra-
nic Polli, szpital podobnie miasteczko szpitala wzięto narwisko.
Drugie powiada, że Krzyżacy w datyżym czasie opano-
wano z ziem Chetminskich, ujęli i rabi i Włochy i Odrę
rabi i Włochy i Odrę na oświecenie i miłość ujęli i rabi i Włochy i Odrę

20. w tym czasie powrócił powrót z Rzymu Cesarz i ostatecz-
nie skierował uwagę na Szwabów, którzy od czasu Bolesława redybył
upominać się o swoje; przeto więc do wojny. Król polski
choć wzdawał się, Niemców wysłał księcia Jarosława syna swego
do Czech, żeby Władysława księcia Czech od przyjaźni Cesar-
skiej odwrócił. Chyba Czech wciągnął króla polskiego
do wojny, a towarzyszy jego porabiał karat. Zganił
mu ten postępek Cesarz Henryk IV i księcia Jarosława odebrał,
ale go Bolesławowi oddał niechętnie, inaczej i tak na ziemi
i kresbach. Bolesław wiedząc że prosił jego i oddanie
syna adwokatów się umylić i wolnie go jakichkolwiek
wprowadzić. Zmusił go więc panować Niemiec i
sam gotował się do wojny. Ostatek nareczenie Cesarz kró-
lewski, a ten już wojnę gotował zastat pod Krosnem
nad Kłoniem. Była to dla niego dowiedź, roku 1015.

Gdy się to dzieje w Polsce i Niemczech, na Rusi śmierć Wo-
łodzimierza (1015 r.) podzielił państwo między synami, Kłoniem
i spory ich, podawał Bolesławowi najłepsze porządek do
pomoczenia się królowi Swiętopelka rycia jego, którego
inaczej Włodzimierz wciągnął do wojny, jakoby do nabytku
własnych zdobyczy. Kłoniem przed śmiercią ogłosił Swięto-
pelka księcia Turanów, usiedzieć i wojny z nim do końca
a nim się inna śmierć. Ona rozłożyła się do Kijowa. Bo-
lesław brat jego powracający z wojny z Kijowianami
odebrał mu Kijów, ale go inna sam dobrowolnie ustąpił.

Rusini niechętni Świętopetkowi dla powinowactwa z Bob. 21.
Tawem Chrobrym, a more i dla obrachu łacińskiego nie spry-
jali tej rzadzi odmianii. — Świętopetk rabit Borysa i Alieba
braci jako szlachty bandy do rządu koczujących, żeby się na tronie
ustanowili. — Nie warto mieć obywatelstwa. — Jarostaw szlachta
Nowogrodzki, nie leży od Świętopetki nigdzie, za braci,
związków bratobójczych i do Polski uciekać go przymusił.
Chciał słowne umowy Bolesław ^{pry} na Rusinów za ko-
branes wyjeżdżać swemu przed laty zambis i bracie, tudzież
za wzajemnie cóska i rycia, polecał go do zemsty.
Świętopetk wiek obywateli i hołdownictwa całej Rusi.
Lec nie można było rozpoznać wojny, ruska gość
cierera Niemceha wrata. — Ale cesarz Henryk szukał
pomocy u Rusinów; Jarostaw zaś szlachta Nowogrodzki pre-
widując pewną wojnę z Polakami: chciał Bolesława
1° uprzedzić, a rocznie że był zatrudniony w Niem-
cach przeciwko na Włochy. — Nie spodziewał się Bolesław
tak nagle do niespodziewanego napadu, lecz ułożył sobie
takie tajemnie podjąć Rusinów, a tak oboje wojnę
stały na przeciwnych brzegach rzeki Buga. — Przypie-
rzył bitwę trapiącą; albowiem gdy ciężył oborowe
z jednej i drugiej strony przeciwko sobie i pociągnięto
bydło na brzegach rzeki, zaczęły się podwaroty. — Ostatek
przegrano

22. przysto do posiedków a gdy każda strona do swego mi-
sta się cześci, w końcu porwana woją z obu stron.
Przechadzali razem do spotnego spotkania się. Polacy
rozmieni siękami iedni w broń, dudy i upstawni, przebywszy
niech, gdy jeszcze nie spodziewający się rychłej przeprawy
nieprzyjaciół broni i syty gotowali, wpadli już na
karki Rusinów. - Wzięli ich posunięta brzoza, ni-
zeli mierni, na pięćdziesiąt razów natarciom i gwałtownym kuc-
cóm i łapaniem. wielu ich poraziło. Janosław jak pierwszy
do wojny przystąpił, tak również pierwszy i płac
potyżki był zwyciężcą. - Cały obóz zmiernie, wielkimi
spręgniętami dostał się Królowi. - Bohusław udał się w głąb
Rusi: wiele samków bądź seturmem, bądź obwołanie
potrat i Kijów oblegał. - Zmieszkał iednak w końcu obli-
żenia małego iednego z Niemcami do rozprawy, przestawili
na spalenie całej miasta, w których porane kosciot
S. Dofii i gorzał, udał się od Dniepra ku Adze gdzie się
już Cesarzowi przybliżali. -
Bohusław Chroby przygotował na Niemców trzy oddziały wojsk,
pierwszy, pułk chorągwi na pad na Bawaryi i w wy-
stąpił i umyślnie na wstrzymanie zapędu broni Polacy,
spokój się inne wojaka nie sięgnęły, napad ten był
był nortropni i nagle ustraszony, iż z tej potyżki
naga nawet nieprzyjaciółka nie ustała. - z drugiej strony
Mierysław

Michałowski z oddziałem swoim z dwadzieścia pięć 25.
złotym, upadłszy do broni, pod miotłami Włochów który
w obrotach Cesarstwa przebywał, wielką rolę w wielce
niezłotym do obrotu wykonał. - Sam
Bolesław z trzema oddziałami stał przy Głogowie, spo-
dziwiał się, iż na to miasto, najpierwszy Niemcy u-
derzą. Także wkrótce podał się nieprzyjaciół Targowicy
mimo Niemiec. Czekając i Sztetyn. Postępowanie
ich Bolesław wysłał do cesarza Skarbiec, ale Cesarz
obawiając się, iż nie ma na to niepewny wysłał swego
w polowach rozprawie, zabierał się tych koczowniców.
Wysłał też potajemnie ze swych do najwaleczniejszych
dwunastu pięć do Niemcy miasta w Słucku, w wo-
wono rozprawie, lecz nie wale w ówczesnym garnizonie
małego, aby je ująć i opasać, niemy od kocha
pomoc więcej mogło. - Obiecy Słuck miasto, i oddziały
na odjęciu obliczenia ich Polaków wysłał, lecz te
zbyte nie mogły przeszkodzić Polakom do przyjęcia o-
bleżonego na pomoc i do udania się wewnątrz mia-
sta. - W trzy dni i Cesarz rozkazał wysłać pod-
miasto nadciągając i serdecznie je opasać, lecz
Polacy korzystając z nieprzyjacielskiej
podręcznej nocy ludzi swych i serce więcej do miasta
wprowadzili pomocarce liście obrotów.
Wzniesienie maszyn do tamania murów i strzelb

do naramia

24. salgiomach mryto, i dzye seregeliu, mi roziato do
obliowych, postanowili sarsy zpinai bronie miasta,
mizeli ie poddaci, stamane mury wten moment na-
prawiano, rozornia reynrecomym agniem palono nanzdai
ie tluhce, a srobla polska stala zhyt cihawymi Niem-
cami, którzy pser mrytom do miasta zaynei chieci-
Leceli srturum kłosego dnia zanicziano, eihoi nay-
wizhora jannawata w Prissin, zdawata ie ze chiey bytlu
poleztych wojownikow nad nim oruwaiq. - A nicrem Ni-
mcy janiel dowiedzieli sie niemoyt, zpodstuloi i sepi-
gostu, a ieli wstępnym ku miastu pored bojem
przywitany Polakow bronia, co poredy narae uchodit, tra-
cae aciaty a nawet nadziejy wdarcia sie do miasta. -
Prute widazy Cesarz ie mimo uniemanie swygo miasta
dobyć nimore samichat oblegenia, woyzho rozpuccia
sam do Niemiec jannawit. -
Stymusanie Polkich ciencow pser Cesarza zabronych, bytlu
pierwizym wstępnym do pokoyu. - Boletaw wojennicaiia,
ie wyprzeczaiac oddat Cesarowi niemickich. - Agostono die
na pokoy. - Ljard byt w Budygynie. - Boletaw zatnymat
sahie se woyztku kraje i miasta, które podras kithonasto-
letniy wagny wchisni i w Luzacy dobyt, i wtenasto
zue stupy zelarne, stawne w kronikach naszych na zoch
granie Państwa przyupisach ruki Sali i Elhy parabijad. -

Rad. był pokojowi Bolesław Chrobry, gdy zachęcający się 25.
ze strony Niemiec, na Rusinów wyprawić się myślał...
Porozradki były całe wycieki na polski kufce i chorągwie
przełożył nad nimi hetmana Ścieśka Wojewodę Krakowski-
go, sam sobie nad nim i nad wyzłotkami najwyżej ro-
stawiając wstążki. - Przypadł do narodowych ludzi koczka
Niemców, danych sobie od Ciesana traktatem Budzysł-
skim, pięćset Węgrów i tysiąc Piętyngów. - Takim
wice wyciekiem zbliżał się Bolesław do krajów Ruskich.
Symonowicz Jarosław o cięgniwinie Króla uwiadomiony
zabrał liane wycieki z Rusinów Warachów i Stawia-
now, i udał się z nim do reki Bug, cheąc Polakom
bronie przeprowić. - Niczego oba wycieki staty bererymie
Król dał racę potyplek, wryżnawony grubianiskim sy-
dostwem najahizgo Bludo poradnika Starego, który
stał na drugiej stronie reki, narzwał Króla boja-
żliwym i zatykał się jego nagrawał. - Dany znak
do boja, Król pierwszy nuka się w wódz a razem całe
męstwo reki przebywał. - Zatrwożeni tak naprę pre-
prawą Rusini niewraci się poszli: natarczywość Króla
nie dała się im uszykować, przysięgli i ich męstwo Polaków,
po kilkugodzinnej ich kłótni potyplek, samami i
złotem, pełne martwych ciał pokojawisko zostawili. - Jarosław
Wilka koczka niewolników i obor cały Król zabrał. - Jarosław
w porcie

26. Cóżkolwiek było, oświadczył się, ratował; a nie sadząc
się być berpiernym w Kijowie do Nowogrodu się w-
dał. -

*Wzięcie
Kijowa
r. 1018.*
Dobrotapil Bolesław 1^{ty} Padł miasto Kijów i oblegał je, rozru-
szając je głodem i mściwymi mieszkaniec do padania się, lecz go-
Kijowianie upornie się stawili, przypuścił szturm, rozwalili
mury i miasto zdobył. - Michał Bolesław kochał na czele
rycerstwa Polskiego pójść z bratami do Kijowa, na którym
przypuścił, konia cieczi patarem zastawił. - (a) Od bramy
szedł do Bolesław do monastynu (m. Jędrzejów), gdzie go c. bry-
biskup Anaclety z całym duchowieństwem, świętymi wo-
diania cyrkiewne przybraniem przyjmował; niosąc krzyż
i świętych kosei. - W tym klasztorze pobrat Król niemiernie
nie starzył, z których i inne między żołnierzy i przyjaciół
rozdzielił, drugie do Polki odstąpił. - Pobrat także w tym
klasztorze: Macacha, żona, i oim siostrę Jarostawa. -
Wzięwszy Kijów Bolesław, biskupstwo do biskupa Kijowa przywró-
cił, wysłał na ziemie leżące w Kijowie i jego okolicach roztoczył.
Któremu iżnosc biskupa dozwolił być powiniem. - Wypra-
wił potem trzy poselstwa: do Nowogrodu do Cesarza Wschodniego
ofiarując mu dobre sukienki i puch; i do innych z nim wiernie
i po przyjacielsku chętnie się radzował, a groźbę wojny wprawił
razu. -

(a) Patasz którym Bolesław Chrobry o mur bramy uderzył, otrzymał
szereb na czele i stał szerebem nazywany, w czasie korona-
cji Króla Polki przypasowany był każdemu następującemu
na tron Polki Królowi! -

Drugie, do Henryka Cesarskiego z podarunkami.. Wystał także Henryk 27
biskupa kijowskiego do Jarostawa z upomnieniem, o wydanie
cerkwi swojej, zony Swiatopetka, za którą wrócić mu mao-
chy z żoną i sióstrami obiecywał. —

W tym czasie król w Kijowie porozumiewał Jarostawa
z rospisaniem po utracenym państwie, chociaż już i z Kiewo-
grada uciekał.. Pokrepił chwiejący się umysł i Kawogrodzian
radząc mu aby sobie nie tracił i ludzi do boju zaciągał.
Uchwalony podatek z tytułu futer dożył i pominął, za które
wkrótce zgromadzone lierre wyszło z Rusinów i Wschodnie o-
kreśniono tylko sposobności do zwycięgi Bolesława.. Znatł
Król drugiego przypływu w dom.. Kilku rad Swiatopetka
powołaniem księcia kijowskiego tytułu.. Poza Kijowem
trzymali Pałac wszystkich samki garnizonami swoimi osadzone
i dzielną wyjątkiem iatnierni opita po wszech rhytki,
gdy wszelako Swiatopetka chiał w ogłóconym kraju wszystkich
distancjał muiat.. Takowe przyorymy daly mu probudki, ze
wrynowy tajemne z Rusinami z mowy, zarał ludzi pot-
shich w miejscu i w obolicach stojących zabijał.. Wkazywały
się codziennie wzboje i okrucieństwa.. Król widząc że go
zdradano zmniejszając powoli party polskie, po kilkokrotnym
Swiatopetka upomnieniu zeznał całe wysoko elegawicki za-
stawane dawno od Turpię miasto, tutaj wszystkich jego
obolice podał na rabinach iatnierni.. i które samki
zostawione w dierzeniu Swiatopetka swojem ludem osadził

a dam

28. a sam wzięty w zakład wielu poprzednich Bojarów
tudzież dwu córki Władimira, Prystawę i Ksiestawę z nie-
zmiennym planem i lizbą więźniów do Polfli podzielił ob-
ci. - Do swego czasu młody Dugor, miasto Kijów lubo
napotem od szariat Ruskich powściągliwiec naprawianem
było, straciło pierwszą swoją okazyję, ludność, i bogactwa,
i już do niej nigdy więcej nie powróciło. -

Polen 1020- Powrót Bolesława Chrobrego do Polfli był dość spokojny, a do Be-
ga, ale gdy tu powrót spod chorągwi odprawiał żołnierzy do domu, na-
pisał na niego Jarostaw szlachę i nowogrodzki, przez przypadek a mający
liście Jarostawa wysłał wiadomości, gdy potajemnie ma do niego jechać,
czekać, czekał był aż dotarł Polak. - Ministrasorg Bolesław, w reszcie
i przyszedł całe przytomne, ścignął jak mógł najprędzej z pobliskich
miejsc. odprawione rycerstwo, a teliwą przemową zaprowadził go do
walecznego, uderzył na liście Jarostawa pędzi. - Po krótkim
bitwie wielu Rusini, sam zaś Jarostaw zmuszony z siebie się wyco-
dzić i przemieniając konia pod obcym imieniem uciekł z resztą.
A Bolesław spokojnie do Polfli powrócił. -

Tak rozszerzył i wzbogacił Polfę Bolesław Chrobry, ostatnie
lata panowania swego obci. na: urządzenie rozległych swych
dziedzin i uokreślenie Narodu. - Wprowadził i inne, wprowadził usta-
wienno prawa ożen sędzi, nie zapomniat Bolesław pomarać w wy-
cypnie światła i nauki. - Wprowadził ten klasztor Benedyktynów:
w Łucku, na Łyckiej Górze i w Tyniu. - Nakon zaś Benedyktyn-
ów w owym wieku idącym był nauk rozkolewaniem i rozgły-
szeniem do utrzymywania szot obowiązany. - Wskazał także Biskupa
Hacubuskie nad Am. -

A Marein Gallus a samim Dugorę jużnie wystawia jego obraz
który tu

który tu z Kanczewira umieszczaamy:
 "Chciał Bolesław Chrobry przy boku swoim dwunastu radnych,
 "dla sprawiedliwości, a szyni abjordał prowincję, zambi
 "i miasta, wglądając w postępy Kaczelanów i innych unedni-
 "kies. - Wzyl podrozień jireli którego z wieśniach na poddaś
 "wypat do siebie, pytając się: ciłby prosby jakieg nie miał?
 "A jeśli knieci ukariał się na krzywdy sobie od pana przywio-
 "ne, przywatywał go do siebie, a po upomnieniu nagradził u-
 "krypionemu surowo przykazywał. Łatrymiał się po wsiach
 "miasteczkach adprawować sądy, wglądał w porządek i obyczaje,
 "a jeśli jakie isure zostały poganictwa ślady, te wykopania."

Oni mogli atoli przytępiwszy i wiece rozłożonemu do siebie krajowi
 przystąpić uwrznie, jako gdy państwiech granicach obronne zambi pobu-
 dowal dla przystąpienia i berjuszństwa mieszkaniców wrocie Trwagi, baż
 od sąsiadów, baż wyrażnego na pograniczu Tatrach. Wzyl zambiach
 postanowił Kaczelanów podając im garnizony wybrane doświad-
 czonego żołnierstwa, zohowującim pilnego surwania na wszystkie
 strony i obce i krajowe. Na utrzymanie zaś osadzonych garnizo-
 nów, nakazał podać, aby obolierni knieci z każdego tamę po miarę
 żyta i wina worytym iarnie znosili do kłopot umyślni nabo iłu-
 dźdaję. Ci knieci powinni byli wrocie potrzebny zwrócić materya-
 ty do naprawy fortei iurze, a kolejno straż naone adprawować, spie-
 waniem i wesotymi obyczajami, pilności swojej dawać znak pre-
 torozym. Te postanowienia krolowich narywato do stroja
 krajów w naradę jure iurę ras, jako go niechata zwrócić,
 jak wiele innych chwalebnych starożytności zwojrajów w niepa-
 mie nie pisać."

Na takich i tym podobnych urządzeniach, ostatecznie pięć lat
 panowania swego przepędziwy Bolesław Chrobry Wielki.
 umarł

30.

umant roku 1025, w 58 ucia, a 25 roku panowania. - Pismo
nie w takim kroku osieraiata Polka, przez rok cały iatohz nosilo,
ktory zdaniem abeyk i swoych Pisanow, nie typho Narod dagnono-
w. Krolestwa wypraw, orzem rozrozyt, leu madyym wenygtr
rozrudem na tomaytych gorasadach postawit. -

W tym czasie w Stryku przebywał P^{ty} Stefan aktorem Białostan
był w przyjaźni i wazył z nim nie tylko. —

Micrytan St. Grouing

[illegible]

hercega powstali: do Krakowa awestat a kraj cały mo-
 ciami ratagani osadit. - Przemysławowi nowsi Ruscy dzięciwsi,
 jakkolwiek-będą przez zmuszoną skrytykowaną zmiata wstąpił Pa-
 łaków na Rusi a wkrótce stała się to samo i w Morawach,
 które Bolesław syn Siemka Czechygo Udaloyka apasował.
 Niechylili się więc i Czechy: a podległości zaprzeczony. - Cesarz
 32) Niemiecki Konrad 11^{ty} następca Henryka 11^{ty} zabrał Palaków
 słowacki, którego Bolesław Chrobry tak mianem był tronit.
 Pomocem armii: kłóskami Palaków ustawiali wzięli się
 z postawieniem ale przeciwnie postawili ich skrytykowaną 11^{ty}
 i oddał to prowincyą Belli zięciowi swemu królewskowi
 Węgierskiemu. - Niedługo atoli trwał to Pomoc w pod-
 głości, a tym oradem umant skrytykowaną 11^{ty} 1034 roku,
 zostawiwszy królestwo w jego najwyższym zamieszaniu.
 Jest mianem i skrytykowaną 11^{ty} zmuszoną rorun postawit, na-
 dita więc znowu jego Rysa / Rychena / ta po śmierci króla, uda-
 ła się znowu samodzielną, za wolą stanów apierk nad nim i nad
 królestwem. abito, leż i Niemcom / jako Niemcom / więcej, niż Pa-
 łakom sprzyjała, niezgodna niezadowolona Narodu, który o odzyska-
 niu ich, myślał, uprzedziła go Rysa, i zabrawszy i sobę i starby i
 domowy królewski, uszła w odmiennym kierunku i kilka powa-
 żyła do Saxonii gdzie naśmód z Cesarza Konrada 11^{ty} po-
 tem aż do śmierci w Salzwald i Brunswicker przy klasztor-
 ne Benedyktynów mieszkała.

Konrad 11^{ty} syn skrytykowanego 11^{ty} w śmierci matki cenił ra-
 czej radę, niż istota wstąpił otrzymał. Niemiecki więc nieprawosłowny
 łany potorył i nie będąc pewnym własnego bezprawnictwa z strony
 buntowniczej,

32. zabronił się na przed do Węgier do Króla Stefana a po śmierci
tego w Casonii przebywał. Kronikarze polscy formiejsi
orygina Karimiona 1° mniichem Benedyktynskim w Kluńskiaku
w Burgundji, pisząc o nim iż rozprawy wsty do troni wstąpił
do rąkome a gdy Palacy żądali powrotu jego, inaczej na świat
na tron nie wyszedł jak na porwiedzeniu Papieża Benedykta 11°
a to za abeltnicę apłaty coracniej Świętopietra orły grocie
1° Piotra, a na pamiątkę mniichstwa mowienia skutki białej
marchotki i tudy i golenia gławy na włos mniichy korony
Karusewior (a) dwiast faktor tej powieści. - Bayka o mni-
ichstwie Karimiona 1° awosta z rąkomego stanu Karimiona
na dziecia Gniwchowskiego; Świętopietra ślady dawniysze,
iżwiera za czasów Bolesława Chrobrego uchaził się, a golenie
gławy na włos korony mniichowskiej dawny Namiar i Car
miał być uwyraź. -

Do uciwra Bayy i Karimiona 1° Palcha stała się tupeń
wamieruch damowych i koradę. Stronniczo, napady ichy
odrywali na drugich, buntę cłapstwa za się uciwra
na Panach mowacego się, rąpady mniichy Polph, gdy
miprzyjacił granice ich najirchad. Jarostaw ście Nami-
gradzi i Rjowshi, spustoszł Pałaię; Marow (1039)
gdy z drugich strony Bonetyław ście Cieski wpadł do
Krakowa, zniszczył miasto i porobił starożytne ślady
świąt i Królów Polphich. - Rabunki Cieski posunęły
się aż do Gniezna; miasto to zrabowane zostało.

Kronikarze Cieski

(4. Tom 117. 4. 1039. Naroda Polphich).

Kronikarze Czeszy utrzymują, że wtedy umierano cięto
 St. Wacława do Pragi, ten ślady upewnienia, że cięto kłose
 Czesi zabrakło im było St. Wacława, ale Bolesławianego ślady
 na brzoje St. Wacława. Bogactwa wzmianki i krosiataw
 zabrane, Knyż sroczu-łoty, lewici ad 12 kapitanów udziwio-
 nych, trzy tablice kabinowci krosu, z których najwięcej 300 puchów
 warysta i inne ozdoby dają świadectwo o potęgę Bolesława Chro-
 brego, która przez gnuśność następny jego i krosystaw 112
 i nieodpowiedzialność.

(1040) Tęże błędy porządku nakonie Narod do upamiętnienia się. Wła-
 stano trzy poselstwa, jedno do Papieża, drugie do Cesarza a tre-
 cie do Karimiana i Właz, zaproszenie tych ostatnich na tron,
 dwa pismo i uchwalenie się na Bratysławie i krosialres-
 kiego, i Cesarza Biskupa Pragskiego. Papież Benedykt IX u-
 znał nieprawidłowości postępowania Czeskich. Rowano wtedy
 nie cierpieć nadzwyczajnych wyroków: aby Bratysława
 na trzy lata od królestwa oddalić i na wygnaniu po-
 stać, a Cesarza Biskupa między innymi na pobudę wro-
 cie. Wreszcie stało na tem, że tuż po tym, jak ad spote-
 cności krosialny adkresni był mieli, pokłoby zabranym
 neory Polakom nie wracali. Tymczasem postanowiono Kne-
 kława, że się to zniwiadomości i gorliwości śloto, a
 bandier i inne nuceone między kardynałami pienigole,
 tyle sprawiły w przebiegłych kroskach, że Biskup jałoby
 ad cudzej winy, umocnionym rostać, a krosie czechu na
 ludawanie klasztoru w Bolesławie nad Elbą sekret przysła-

28. W i Kłomirech Cesarz Henryk III^{ci} Czesny, następcą p. Konra-
dowi III^{ci} Szwajc. zmarłym (r. 1040.) chętnie przyjął poselstwo Polli
a maże wrząc do Czech, zpragniony ić ić do buntów pogan-
tychów jeniec niemu mierzali uiać się za Polakami. Wypro-
wione do Karimiera i jego matki poselstwo, znalazło go w klasztor-
ze Bonnenwillersheim czyli Leodegisheim pod imieniem Karola.
za prowadzili go więc do matki zapraszając Ojczyznę na tron.
Kiechata Ryca do Polli powrócić, przenosząc skromne bła-
ganie, racie nad wspaniałością tronu, lecz Karimierowi odda-
ła wiele bojaństwa ze słabością zabronych z Polaki i postąpiła go
za Korony do Cesarza Henryka III^{ci}. Ten nie byłby wrócił
mu Korony ale postąpił do Bratysława rothar, aby za-
bory i tudy co do relucja Polakom oddał. Ażdy Bene-
dictus umiał do pełnienia rothara, sam Cesarz karał się
gao na niego wojaka w Saponii i Bawarii; Karimiera
zai w powrocie Kolluncet jady wyprawit do Polki.

Karimierz 1^{sy}

Do resciotetnyh berboletw przybył Karimierz do Polli.
Roku 1040. po jlt. mile do Karadu przybył, wygnat Czech
ze Polaka, przywiódł do postawienia Krolla Stowianickich jlt-
nacych na Komorach i postawieniowy budyt wawierska przy-
wacit spokojność publiczną. Krollowoi cygna uwarciem
tem dziele Karimiera 1^{sz} wyjednata na narwisko Odnowicela Cy-
ryny, ale za swyraz narywa go niewiadomości Karimierem
p. Knichem. Uwarciem Karimiera wżnięcie potwierdza spo-
kojność

[illegible]

Abrać się do Włazier Sława mu i Karimiora ^{ten} posłał posłki.
Zoradł ze swiata razem ten król r. 1058. - Zona jego Karyadon
bragimowa córka Jarostawa starsza Ruskiego. - Ciotka jego leży w po-
znanie. - Panołost lat 18. -

Bolesław II^{ty} Smiały

Bolesław II^{ty} Smiały starszy syn Karimiora I^{ty} wreszcie
tym roku wieku swego po ojcu wstąpił na tron. - Chciw-
y w wieku w rozstaniu dążyć: mądrym i rozważnym
panowaniem charak. się godnym być honu. - Niezdy mie-
dy Andrejem królem Włazierskim i Belle bratem jego pociągnął
Polskę do wojny z Właziami. - Belle spodziewał się tego obić po
braci, lecz widząc, jak Andrey wroście przygotowanie następstwa
synowi Salomonowi, mimo jego małżeństwa, że 7^{ty} dopiero lat ma-
jącie się chce koronować, karat. obronę uciek do Polski i namówił
Bolesława II^{ty} Smiałego do dania mu pomocy. - Poszedł Bolesław
na czele rycerstwa swego do Włazier, 1064 r. i zblił Andreja kłie-
ny z rąk i ręką postawił koronę umiast, i Belle na tronie osadził.
Wdarowany od tego wrocił się Bolesław do Polski, aby się odpo-
wiedzieć królowi ~~do Polski~~ w padli, i częś. siłach spustoszył / 1062 r.
Dągnął Bolesław Smiały z łapani uchodzących Czechów i opa-
sał węższymi w lasach do których się schronili; jętrał jednak upadł
z łubka potajemnie Władysław starszy Czech zmyślając skłócić do
zgody. - Muszył z nim Bolesław Smiały, a zwycięższy zmusił
do pokój, moca którego wszystkie łupy i składy Polakom wrócić
i nagrodzić miał, Jaromirowi zaś bratu swemu królowi się pod-
opieku Bolesława Smiałego udat. po zyciem Biskupa Praghi-

Simeon, ten biskupstwo przyjął. - Kie mógł Hugo Czechy
 zabawić się Bolesławem 11^m albowiem dla przyjaciół i drugich sto-
 mianinów koronę przetrzymał, po rest wice na wieś Bolesław
 11^m Lwów, lecz ciągnął tam. szczyt, że nieprosząc, ciągnął
 do Pomocnika i myślał, że się król nieśmiało na Czechach enay-
 duje, spokojnie do przepawy przez siebie Sare gotował się
 myślał. - Wiosenne śniegów wzięli, kłótni murna wady
 uwróbał, uwróbał pnieprawo trudną: czekał jej, miasta bar-
 baryjska gromada do jutro, gdy król od spóźnionego urzędow-
 nym postępowaniu bliżej, rozbierał swym wptaw przebywać i
 piwowo się w wady nucił. - Kiepodziękowanie zabra-
 ryla Prusów, lecz takie mnio uwaga smiało królewską
 podać węgla w niebezpieczeństwo. - Ubronił ich w re-
 karne Kingów Polacy, a gwałtownością, mustaw porwani ko-
 nali w marny bierze. - Alali oseta z muciwoy z dółki
 błękit i dopadłszy na drugim boku przypuścił, niemi-
 na nie wiek błękit uwróbał. - Tym sposobem Prusacy po raz
 drugi do postępowania i daniom umiarkowani byli. -
 Uspokojona Polska znowu szczyt, od Czech i Prus zabrała
 sposobność dawna na Kie, stawa 11^m stracone, za Karimian 12^m
 niedryżka prawa na Prus, chci pręcej przeprosić do ko-
 gony. - Bolesław 1^m dbył się Kijowa i wrodojeniem na tron
 Świętopełka zięcia swego Książca Tuszynskiego, chcił ten uwróbić
 podomowem, ale uwróbił w Niemce, aboby Jędrzej Książca Nowogrod-
 kiego wygnał Świętopełka z Kijowa i inne ochłiwności, panowanie
 Bolesława Chrobrego na Prus uwróbił na pewien. - Gruszość Kieja
 stawa 11^m zwałła do oseta rabytli powagi i Monarchów Polfik, a Kari-
 mian 1^m miał dosyć do ograniczenia w domu własnym, i do cudryt

Spencer

38° udawał się nie mógł. Bolesławowi więc 11^{ym} listopada było odry-
skać dawać na Rusi Polaków prawą; jakoś samowoli; i wstąpił pomiędzy
następcami Jarosława, Liwień i Kijowski; sposobem
mu do tego otworzyć porę. Jarosław syn Jarosława Książę Kijowski
wyjechał przez Wroclaw, Książę Polackiego szukał zsynami
pomocy w Polone, a Bolesław 11^{ty} pod tym porozumieniem Rusi odry-
skali. Rusy sami na Rusi, i to wyjechał bracia irogami
wgotawość i porządku. Stanął już był Wroclaw nie daleko
Białogrodu, w wyjątkiem z Kijowianom, Pięćdziesiąt i Polackom
zobowiązani: jednakże powołany do spójnego wiadomości omy
i gotawość Królewskiej, a zllianu się z przednią strażą Ksi-
stwa syna Jarosława, raniłach Polacy iagnąc poruczyć tajemnie
oboz i sam do Polacki i kiliż uicirki tej wiadomości uicir-
Porcie za przytadem Wroclawa wyjechał i w Kijowski zamknął się.
Morosita się powołał w mieście: mieszkanie abawiając się samity
Jarosław, udali się zprobać o pomoc do Świętosława i Wro-
cladem, grojąc że jeśli od nich rychłego nie wezmą natanku
podpaliny miasto sami zronami; dzieńmi do państwa
Lecara Caragrodzkiego udadzą się. Wypili dobrą nadzieję
Książę Kijowianom, a tymczasem wysłali poselstwo do Książ-
stwa, ofiarując mu pokory i postuszeństwo; jeśli tylko sam
z małym konwojem bez pomocy Polaków chiał do miasta przy-
jechać. Przydawali: że Wroclaw zbity do Polacki już nie o wy-
czerstwach i nowym nabytkach, ale o własnej siłach i ucie-
brosłiny iest ocalenie: nie mać prócz niego innego przeciwnika:
zyskownięm między bracią zgodą, mieć krowa przy wsparciu
abicy broni nad swoimi tryumfami. Ze jeśli: to zwinu iego
ukoję

nie potrafił Kijowianie oddać mu swobodnego buntu...
Odpowiedział na to posłatusz Jastraw z poradą Królewską: że
piękny chęć doświadczyć, z takim tu nimu umyślnym będzie
Kijowianie, i czy to prawda co u nich powołano postawie
powiadają. - Tymczasem Król abazwając się jakiejś radzie/pro-
stawiny oboroze cizary, zredagował ją onych berpiurem, i
sam z większym oddziałem wyprawował do boju ciągnął, a księ-
stwa syna Jastraw z doborzym ludem przed sobą do miasta
wyprowadził. - Wprowadził do Kijowa księcia naprzed dołnysza
dobroty, mierz oprowadził, a uharawny gołtem swobodnym buntu
dał mu Królowi: i czy to się wygłose spotykać wstaliy za-
chowania. - Podstępowało do miasta po feryjniejsku: wyszli na-
przód Kijowianie a mił J. i król z Jastrawem do statcy
wprawdzili. - Wyprowadził Bohdan stągicia na janku
wyprawy wyszł z nim i z owym wygłose Jastrawowi
który z góry z Płocka na odgłos ciągnącego brata uiechł; Jastraw
bez trudności miasta oprowadził. - Padł na ścianie potackim
cięża swego księcia, po którego śmierci wkrótce zaszły, brat
jego Świętosław nastąpił. -

Wprawdował Bohdan Książę zaniewania Ruskie, rozbijał
wzrosty. na letnie a potem: zimowe leż w okolicach, sam zaś
z doborzym ludem w mieście promiował. - Jastraw zaś całym
wojaku postarował i wrości: i adienia, i dawał Monarchę i ryce-
stwo według każdego zastug: i dołożenia. -
W następnym roku wreszcie mił Bohdan III zimową leż i wy-
prawił się na adżekanie ziemi Premyskiej, która wreszcie zaburzoną
od Polski odpadła była. - Pobrat naprzed Bohdan małe miasteczko
w okolicach Premysła potackie, potem zaś po dozi iuziom obliżeni
i same miasto Premysk

3 40. Zmusił go do poddania się. - 2. Premysła poszedł Bolesław III^{ty} do Węgier, na prośbę Gyry syna Belli królewicza Węgierskiego, ukrywającego się od Salomona swego brata stryjczanego; Bolesław ożenił się z nim, pomiędzy braćmi zabiwszy znowu do Premysła powrócić. -
Kiedys potem zostały nowe zaburzenia w Rosji - Wse-
wolod; Swiętosław książę Ruski, wydał wojnę Jasta-
nowi bratu który nie mógł się im opierać uciekł z Kijowa
do Premysła, gdy Jmierzem braćmi Kijów opanowali. 1043.
Bolesław III^{ty} miałby bardzo rychło swego nie wygnania
upatrując, puścić oddział iaboby szedł do Kijowa, a Jm-
ierzem Walępi dla siebie podbił. - Jastaw widząc że roz-
danie charobis z sobą przywierzonych, nie mu nie pomo-
gało do odzyskania Kijowa, posłał syna do Papieża Gre-
goria VII. a sam udał się do Cesarza Henryka IV^{ty}. - Uści-
lił się za nim Cesarz proci poselstwo do Wsewoloda, ale
poselstwo zpowinowane z Wsewolodem wolał my-
śleć a porzucił własnym Cesarza, nie zaś o Jastawie-
Arubany w Niemczech Jastaw udał się znowu do Polski.
~~Jmierzem Oleg książę Kijowski syn Jastawa i Wsewoloda~~
~~Wsewoloda - Jmierzem Oleg książę Kijowski syn Jastawa i Wsewoloda~~
pod Kijow. - Wydał mu listy Wsewoloda, lecz nie pomyślił
a po zwycięstwie obległ król Polski Kijów i przymusił
go do poddania się. -
Król, wjeżdżając do miasta oznakami bożego Rykosztu
obaczony, uderzył mieczem w bramę, która, ponawiając ratunek
na niego, sławożytnością, zabił jastawońskiego zabójcę. - Mordując
wojsko swe

ah; w Palorze jeniei saceto... fur ac lat hitlu mi byfo.
 Krole wdomu a z nim puzpota zolnierz, a klonny
 wielu matienichami elubani zwiżani, iony i corki wosta
 wili. (a) ~~the man in the white tunic, who was the~~
~~the man in the white tunic, who was the~~
 Długa mżow niachensci data wielu potkyp, ze idne idne za po
 wakem, czugnyh rawore na ich samatawsi mładzieńcis, drugie
 gwattem przyniewolone, inne pabrygym a smiesci mżow adfo
 sem osuchane, z innymi już matienichu porawieraj zwiżli.
 Dawiedziawoy diu a kien w kijowie będay mżowie, a nie smagze
 u Krole dęprosi diu uwolnienia, potajemnie obar ofusowai
 saceto. Przybywszy do Palshi ogrem dęprominali diu o iony. Po
 watady klatnie najedy i rozboje. Same niewierne kobiety sta
 waty przeciwo matienichu, z bojarini kary iz przynęcenia
 do nowych polubow. Treba diu byfo wstępnym bratrawie bo
 jom; zwycięzili mżowie, a potraciwoy roienini młami
 zbradnionych auzh rozkryciw, i ukarawoy iony wygubili
 wdomu zomate, która diu sami za granicą splanili.
 Nadjechał hi do Krokowa Pabekdaw ~~hi~~ hardziej do uie
 kającego mieli zwycięzcy podobny; ofusorowoy od wstępn
 lierby woycha kęhat diu, aby go kłioni jako borbrowney
 zadowa lub gwattem niu stłumili. Za jęz przybyciem
 otworzył diu nowy obzucienstwa widok. Karawoy po
 chwytai bych wosy stłich kłiony do uiearbi powodem by
 li, jednych smiercią pobarał, innych w więzieniach pios
 sadzał, i tak z kłor pompyrował. Ni przepasował nawet
 samim niewiastom, która litoi matienicha puzestęstwo dawa
 wata. Wraha ten kłory kłudze wygubili zrawie horat

same and

(a) Stawa w słowo z Kienichu.

sam one skardnicy i szeregi poplekniat. - Prześladował ludzi
nie winnych, gniebił, poddał ich wymuszonej podatkom ga-
lunkami, sadów zanudzał, uboższymi od gwałtownych i prze-
mocy nie bronił, zaprzęgnięciem i dymem rozpustą i be-
władzią. - Miał: tyranizację w kraju, a ostatnie on za-
gubał gorzko, gdy Stanisław Skrepanowski Biskup Kra-
kowski, który nie wierzył w braci obywateli i gorliwy ka-
ptań, przypominał na własne niebezpieczeństwo, ośmielił się
Królowi i to jego wyjechać i do poprawy rachować,
lecz gdy przypomnienia biskupa nie miały skutku, po-
grzbił mu kłębki i pogroził zabójstwem. - Po-
pędliwy Bolesław II Smiały nie poprawił się przez to o-
strożę kary kościelnej, lecz gniewem umocniony, na wie-
li wielkiego bryka wpadł do Kozłowa Sł. Michała na
szkieł w Krakowie gdzie Sł. Stanisław Nowy Sł. przed ówczes-
nym adwokat. - Na chwałę i na smiałość i ośmiłość nucił
na Kapłana niewinnego. - Uprawomocnionym, podług in-
nych eundem technice padł na twarz na ziemie kowalskiej
Królewskiej, lecz wkrótce ośmieleni przykładem Króla rosiłki
Biskupa dnia 8. maja 1049 roku. - Król bowiem wyjechał
i zgeratował gniewnie, sam dobywszy miecza, przypadł
do ołtarza i konającego ofiarę Kapłana, tak potężnie wgo-
wiał i uderzył, że krew i mózgiem ścianą oprysnął, a ośmiele-
ni tym żołnierze, porwali ciało obrabione i posiedli na
drobne sztuki. -
Ochropnie to zabójstwo Sł. Biskupa smutne Sł. Bolesława
Smiałego porażone skutki. - Papież Grzegorz VII Hildebrand

świeży

ciągły w ówczes na Stolicy Apostolskiej, nie oszczędził
 piorunów na dotkniciu niemi Bolesława i Karol... Arcei
 klęskę na króla i całą Polskę, porzucił ię, tytułu Królestwa,
 króla zaś od władzy i korony odsunął. - Miałoby znaczyć
 podobne grochy papieża, gdyż król młodzi u Karolu po-
 siadał, lecz okrucieństwa awemi i tym razem, odstąpił od
 siebie poddanych, a tak, imienawidzany niekiedy musiał. Wła-
 sz do Węgier szukając tam pomocy do odzyskania korony, ale
 Władysław król Węgierski pamiętny na uciepienie mu pro-
 sby, chciał, aby był Bolesławem II^{im} pomocą, nie miał u-
 duła dla postachu grob Gregora VIII^{im}. Tym razem w Polce
~~ch~~ pomijał Mieszka 12-letniego syna Bolesława II^{im}
 abans Władysława Hermana brata wyprzedzonego króla, który
 w byłule Sierżcia panował. - Co się z Bolesławem II^{im} Sma-
 tym stało, spowiadają, nie wiadomo. - Faktorywa rzeczy takie
 że Bolesław opuściłony ad wygnanie, z Węgier udał się
 do Karyntji, w podjęciu ubiorem aby mógł porannym, wstąpił
 do klasztoru i tam przytłaczając pełnią pokuty umiał; niewiedzą
 zaś jest, że wroscany po utracenym tronie i zplanionem sa-
 mieniu sam sobie życie odebrał. -

Kromet waponina a nagrobku Bolesława Smiatego, walerionym
 w Osiach w wygnaniu Karyntji. - Na kamieniu wyryty był
 na koniu, w dole zaś taki napis: Res Boleslaus Polonis,
Occisor S. Stanislai, Episcopi Cracoviensis... - Na pochówku
 to nas jednak i Bolesław był w klasztorze. -

Madysan 1st Herman

45.

Po ucieczce Bolesława Smiętego z Polki, bierąc Tabakowa
 i rozbijając w awaryjnych warunkach samobójczy Polkę, a zwyciężając
 nie spruśając się, porył aby z niego karykaturę. - Rusini, pustoszyli
 granice, a Węgry idąli Krakowa 1084 roku. - To zmusiło Henryka
 prosić Władysława 1^{go} Brata Bolesława 11^{go} aby biegał, przysięgł. - Władysław
 więc na trwał Polki Władysław 1084 roku, a pierwszym jego staraniem
 było brzo ucieczkę, zwyciężając z Tabakowa i rozbijając. - Damae w
 jeniec, ucieczkę, a Węgry dał imy Kraków, ale Polki ucieczkę
 Władysława 1^{go} nie był rozbijaniem, a Władysław 1^{go} nie był rozbijaniem
 ciał.

Władysław I
cracie --
W następnym razie roku poślubił sobie Władysław I^{ty} Jędrzej córke
Krystiana Krystiana, która mu Bolesława III^{ty} nazwanego Krzy-
woustym powiła - Odręta Krystianowa syna Bolesława i miałego
i wielce przyjaśniał jego Pałace, który się z nim w Węgry i
bywał, i dobra im je oddawał - Zbigniew zaś syna
i klasztor w Łosoniu odstąpił - Wyszka od Papieża zwrócił
i królowi z narodu; lecz sam Koronować się nie miał; pod imię
sieniu zwrócił panował, cyfło dla nieurności go Królem
prow Papież, cyfło robawy powrotu brata, dożył nawet, że im-
króla przez niego powaga narodu i Korony, a nawet i redyga-
Bolesława I^{ty} syna Bolesława II^{ty} otworzył dożył do
Imienia Krystiana syna Bolesława II^{ty} otworzył dożył do
zupelnego odpadnięcia Rusi - Stali go i panowie co
Ogna wygnali, obawiając się zemsty, gdy potęgę swoją na Rusi
przez matkę i syna Eudęgo Krystianową wzmocnili, wy-
dnie powołanie wysłał młotem - Tu wiadomo że Władysław
Norman nabrał do tej chwili; ale to pewna i na Rusi
dnie pałace i ziemie z naganą i bez naganą -

Płoty Władysław 1^{ty} nie stawiał sam na czele wojska,
 lecz wysyłał Siemka Hetmana czyli Wajewodę swego; ten, choć
 waleczny lecz dumny i mściwy wróciwszy się w pole, nad samym
 nawet Królem przewodził. Oburzyła to wielu Opatów, wielu
 uciwnionych wypędzono z granic, jęknęli sam Siemka powy-
 żniał. Księstwo myśnickie i tatarskie, skupiło się w Cerkach
 Bolesławie Stępie Ciesli Młody z 1092. Płach cię spustoszył, pacy-
 mował ich wiele, i radził, aby o niego sprawiedliwości na-
 wali. On i jego radzą sprawdził Zbigniewa syna Władysława Her-
 mana, a pod którego dowództwem ~~został~~ opanowali Wro-
 cław, gdy hymnarem Ciesi wpadli do Słachy i zaczęli wy-
 cierać polski i rabinę. Stanął jednak polski za po-
 średnictwem Władysława Króla, Władysław Herman
 pierwszy raz podobno ustatkował z synem Zbigniewem i dał mu Słachę
 w posiadanie. Ciężkie bunt Zbigniewa i w nim wojny, napady
 Pomoranów i Rusinów, i ucieszenie zupełne prawa Polaków na Rusi,
 były niesurecznym skutkiem niedzielnictwa i Słachy radosi Władysław
 wa Hermana. Ruscy stępiła dobijali się Kijowa tak jak później
 Polacy Kłakowa. Świętopetr Stępie Kijowski, karat Wasilii Stę-
 cie Trubowelskiego aby wypuścić wespół z Dawidem Chorow-
 cem Władimierskim. Scigano znowa obratników, a ci szukali
 pomocy w Polce. Król młody, dobry polityk umiałby zpowo-
 dować wydarzeń korzystnie, ale Władysław przychylny awarystom
 był wydatkiem korzystnie, nie nie zadowolony ustatkował się do Zbigniewa.
 Do Bolesława Stępiego i nie nie zadowolony ustatkował się do Zbigniewa.
 Świętopetr zawiadomiony o Polakach ustatkował się do Zbigniewa, i tu już
 Węgry pierwszy raz do spraw Ruskich mieszać się powymaga. --
 Kłakoman ich król obliżył Premysł, lecz nagle napadnięty do Po-
 łanów i zbity Adwini ustatkował do domu. Rusini Kłakom
 dumni

historiografami: Polakowie byli, porównańcy. Słaboci ich pod tym
nazwem; Polacy są w rzeczywistości napadnięci racjonalizmem, a młodość ich
już od rana jest swobodą i tym samym umysłami gdy ich młodość
Kolektorem depozytów, rozprawy.

Władysław potem schorowany dawnia Władysław zreszt tego
świata w Pasku 1103. roku - był lat 59. panował 21. - Książę
za Długoszem mówił że ad niezgodnego syna Elżbiety był
otruty - miał dwie żony, pierwszą Judytę córkę Władysława
Kiecia Czeskiego, później mu Bolesław narwanego potem
Knyżowiczym, z drugą takie Judytę, córkę Henryka III^{go} Ca-
sarza, a wdawę po Salomonie królu Węgier, miał trzy
córek. - Był on o przyrządzenia Państwa i na urzędy nie
pamiętny, lecz miastkiego porucznik, w przedziwizach nie
stały, leniwy, a na cudzym radzie najwięcej polega-
jący. - Wątpy nie lubił, a gdy ich zarządzić musiał prowa-
dził nie umiał. - Padł nim o strusia synowa Miery-
stawa, zwrócił panie jego panowania. - Bogusław przy-
znaje temu królowi afundowanie kościoła katedralnego
w Krasnowie pod nadzorem J. Władysława, oraz
ustanowienie przy nim 24. Kanoników dla obrania
Biskupa, którego dawniej zgromadzone duchowieństwo
obierało. - Bolesław III^{ci} Knyżowiczy.

siwrozi si' singh ad Bolesław, buroff szkiec ożienne: i kaduige narady,
 pociu Polacy. Sama narad dobra i takawa. Bolesław powierzył go nie
 magda, jokiłkowiacy ruzycion i szepang przebaczenie zyskiwał, a zyskiwały i
 nowe zamachy: i pishi pociu ożycionu krowat. Napriod podburoni pociu niozo
 Czechy pociu Polakowbron podniosły, z drugiey strony ożmicieli namowami i ożmici-
 cumi jego Pomoranie podburili Polacy, powstali. Młyny Bolesław niestworiony ożi-
 kaniem si' nieprzyjaioł, wojsko zbierał, dieci i na dwie części, na rale i na sam-
 staie, wielu udania si' na Pomoranie, drugiey przywodztwo oddał Bolesławowi
 inemu i ożmiciłomemu waciowi zrozkrowat, aby na choragwy do Czech nalicze
~~nietych~~ i do Otomirica ciągnął. Aby zaś nie dał pewności Czechom ożmiciłom
 ny na nich Polacy napadnu, pociu niozo ze sam ze szepang oddziałem do Czech
 idzie, wprawdzie zaś udat si' na Pomoranie. Zwaga pomiędzy Bonywojem
 i Świętopietem ożmiciłom Czechami, ożmiciłom Polakom nadziei takowego i ożmiciłom
 nania i zemsty. Tymczasem Bolesław napadnu niestworiony, ożmiciłom i ożmiciłom
 stwa po całym kraju rozniost. Zbierano ożmiciłom a niestworienie włościan
 na nowe do Polski ożmiciłom. Nie udat by to żadnego ze strony nieprzyjaioł ad
 pociu. Świętopietu uprzedzony ożmiciłom ze ożmiciłom miał inny zamiar
 nie miał baronci na choragwy. Tymczasem niestworienie ożmiciłom i ożmiciłom
 ciągnął więc i ożmiciłom wojsko, gdy Bolesław ożmiciłom pociu do granic
 pociu swoich zmiarł. Uwiadomiony Helman o ożmiciłom Świętopietu, ay-
 prawidły na pociu manowcami kłopoty i ożmiciłom i ożmiciłom, tam
 i ożmiciłom do bitwy łucem i ożmiciłom stanowisk na nieprzyjaioł
 ożmiciłom. Polowaty si' ożmiciłom choragwie morawskie. By si' wzięta, młyny łow-
 dzień cały, noc łowice pociu kładowie, ożmiciłom strony wielkie, kładowie pociu; Po-
 lacy nagrośli i ożmiciłom wprowadzeniem pociu. Młyny Bolesław użmiciłom
 bitwie ożmiciłom, ni' kładowie zemsty jednak goji łowice kładowie, kładowie
 mu prawe użmiciłom. Bolesław nagrośli ożmiciłom pociu innych zmiarł i
 pociu kładowie i ożmiciłom, ulany go ze ożmiciłom kładowie i ożmiciłom.
 Tymczasem Bolesław Młyny kładowie kładowie niestworienie na Pomoranie udat si'
 do Morawy do ożmiciłom zemsty nad Czechami. A Morawy powrocił do Po-
 morania, aby tam ożmiciłom niestworienie ożmiciłom. Pomoranie, ożmiciłom po-
 ganku ni' miał ożmiciłom ożmiciłom, rozsypane pociu ożmiciłom
 niestworienie i niestworienie kładowie ożmiciłom, kładowie kładowie, kładowie
 pociu si' ożmiciłom i ożmiciłom pod kładowie jednego, kładowie
 ożmiciłom

którego obrotu sobie za wodzą w czasie towarzyszenia Świątłkow najeżdża-
 mątry między nimi Pan chełat tu sobie zrobił świątów wzięcia. Wiska-
 ię podległych sobie Pomorzan zwyciężył ich nie nawiedził prędko sobie,
 a nawet zchwytały prędko niech, w wzięciu osadzone roztat. -
 Ujął się za nim Bolesław Krzywausta, sary dla utworzenia swego
 emierownictwa, jak dla oswożenia wiarogłównego Paula Pomor-
 skiego. - Muzę się nawracim Pomoranie posuwani osłabniem, ruceli
 się na pogranie Półbi palce wstąpi, i rucelię ich niewskanied. Na-
 konice osmileni, wzięcia tożek tyżek, zbranych podemkeli się
 się pod wieś gdzie Król ochotował. - Wzięcia się ze wstąpi czasie
 Bolesław lubięk myśli. - Wzięcia osmileniem ludzi zbranych
 wzięcia się do publicznego lasu: alie zmagła uharaty się lierne Po-
 morzanin pufie. - Wzięcia się między Monasche prędko prę-
 ięcię lierby; upomniawęk swojek alie go wstąpi. - Wzięcia
 piewnym wzięcia nie wzięcia, natat na nieprzyjaciół piewny
 zdołnym palafrem. - Wzięcia wzięcia, a wzięcia wzięcia
 data królówi zdołnym swojem prędko nieprzyjaciół piewny
 lea on nie ruceli niewskanied alie wzięcia. - Wzięcia się na-
 ted, i tymie ruceliem jęzre się drugi war prędko wzięcia
 prędko. - Nie miał już wzięcia przy sobie nad jęzre ludzi.
 Nie było ter wzięcia Skarbimira wzięcia strony wzięcia
 wzięcia podobato się tneć war jęzre wzięcia się wzięcia
 jęzre prędko: hardy Polak pędko wzięcia ich wzięcia. Wzięcia,
 konia pod Królem wzięcia, a nim ma drugiego jęzre, drugo
 się jęzre wzięcia zięcia musiat, nie ter wzięcia wzięcia prędko
 wzięcia. - Wzięcia ter wzięcia Skarbimira wzięcia ranami a-
 wzięcia; wzięcia osłabniem alie, a nim wzięcia
 podobni ranami; wzięcia wzięcia towarzysza. - Wzięcia
 wzięcia

Pomorzanie bądz się aby się na nich więcej Polaków nie wyryło
 do lasów pocięli. - Także o niebezpieczeństwie Koła ostrzeżeni go-
 winy już się do broni ruszili. - Odpisał ich powracający szlachty Bo-
 lesław, wracając się do dawnej mesolocii. - Mieszkańcy wycieczki ro-
 lenia Pana, widząc na nim sznur i sznury powieszane, tudzież różne
 sztuczki i rany ukazywali go aby się więcej podobnie nie parował.
 Przeciwnie Pomorzanom zaś ukazywano powracanie wojny. -
 Długiej strony w hucie krainie Archona sięgnęli także na siebie oni
 Polaków. - Borysów, szlachty najpotężniejsi Sabiełowie i wielu pa-
 nami szeregów od Świętopetka w dół przytulił i zabił; Święto-
 petka morderce się za to, a ludzkiej ciekawości podsunęli od Błoginowa
 udać się na rękę do Blachy rabinów. - Bolesław III^{ci} niebawem
 swe wojsko, sprzymierzonymi Maszami ^{niektórymi} i Węgrami pomorsko-
 ródzili na dwa oddziały; jeden z nich pod dowództwem Kar-
 bimira do Pomesanii posłał, na czele drugiego Sam na Święto-
 petka, ku puszczom Prumawy ruszył. - Wiadomości Świętopetka
 o ciążym Bolesława, bądz go w rękach między stronnikami
 jego a Borysowa Archach pilniejsze sprawy odwrócił, bądz mu
 chciał królowi stawiać pola, nasiedziawszy się w swych lasach, tu-
 jącymi manowcami uciek do Cerek. - Ni szła go Bolesław
 bez wracając przez Słach, w dalszemu Opolskiem odbudował
 zamek nazwany Kozle który przez niebawem Kacielana był
 zgorzał. - Mieszkało to z natury obronne przez sztukę prawie niepry-
 knięciem stać się mogło; była to skala szczytem obłoków sięgająca,
 okniem stać się mogło; była to skala szczytem obłoków sięgająca,
 obłokowa reka Odra, która seroko po mierzach rozbiegała się, blis-
 kimi topieliskami na okół się uderzająca. - Miał na tym
 zalicza Bolesławowi aby tak obronne miejsce nie wpa-
 dło w nieprzyjaciół; raczył więc, że swojemu ludowi pra-
 wa

choćto wzmocnienia nowej twierdzy, lecz i tak trudna i nępa
 robota potrzebowała tak liczniejszych, posłał do Litwina sa-
 prawca go do wspólnej pracy. Tymczasem się jawnie przypra-
 wiony do tego powiechniełowa koryparnia składowy umysł. - Aki
 byłko nie dał królowi żadnej pomocy, ale gwałtem same na-
 radzaw prawa, posłał królewskich do wzięcia wsadził. Cudem,
 pomysłając Dalej radzono i dano, burzył przeciw niemu
 Niemcy, Czechy i Pomorany odwołując tych ostatnich do po-
 stuszenia, i do podniesienia broni rakalaiz. - Król od-
 budowy jak mógł nasyłał samych królewskich i Litwin-
 do Pomorania, aby stamtąd na obroty barbarzyńskie i Litwin-
 wa miał bliższą pomoc. - Tymczasem na Pomorze sur-
 seito się i Karbimow. Buntownicy Litwina kasto zatrzymali
 tylko miasto Białogrod w upore. Przytłonił sam Bolesław i ob-
 i, sam kierował oblężeniem, porwał się i kłonił, zapobiegając wyjech-
 kom; karut gotować mosty i farymy na równanie przekopów, wie-
 tu i barany do łamania murów, wszystkich to naley tym porachem
 król sam wpręstił w porządek. Oblężeni bronił się z odwagą, i a-
 ka w nich wpręstił natchęta, lecz nie awęcił: kiego onia Bo-
 lesławowi wstrzywać nie mógł, po łamaniu murów on pierużył
 z doborom zycerstwa, zacięciem w ogół z kawa na gławie mu-
 cit się do bram miasta wypalił i; miasto dobył. - Lecz
 umięcie zwycięzić umiał: miastowe zwycięstwo. - Zmierzony
 widzieli nuciących się mu do nóg mierzani z konami i dziećmi,
 winę im darował, i kadeys obywatela przy swoim majątku;
 pod dawną twierdzą nozisz zactawit. -
 Po tem zwycięstwie udał się Bolesław III. w głąb Pomorania,
 przeszedł Odrę, i adryskł kraje jener gnuśności przedziada i kł-
 erystawa II^{go} utracione. - Dobył miasto Sierczin i rozważał
 nadmorskie

nadmorški Lutykow kraj. -- W Brankowie da adwi Palatom
Gniwomir niezdy przewadca w Białogrodzie, lew dzielnowicz Bo-
lesławu ruzgierzony, ryzhat powtornie chowanie winy pod
warunkiem ochrerenia sz. -- Wyjstni Gniwomir radez kralowstwu
i radez ludem swym chrest pryzat. -- Powstowci ta igo gin
bytu bez nagrody: oddane mu dieiectwo, a na dopetnieniu
obowiazow powierona zwierzchnosc nad ruzgierzawojo-
wanego kraju. --

Po zapoznanu Pomeran abroci Bolesław orze na Lbigniewa. -- Chcia
zainicjować postaw Krienshim ucyprona, nadto potowanie i znowu
burzyt pociu Ocypru, Pomeranow Puzakow i Czekow aby iz z brach
stow nafac i ruzpic, stonit Bolesławu da ucypronia sprawdzi.
wodzi. -- Starycy wice radez otworzyt iz wrytho, chze ardy jawne
abrodie jawny: ter wygolium dla umiennia pryzatni remity,
ukarane codzi. -- Pokarato sz i Lbigniew na zguby brata i panstwa
catego nie tytko stowni namowami naklaniał nieprzyjaciol ale i
niejednemu cyprit pryzmiu dawał piniadu i inne podarunki,
budit obietnicami. -- Owszem w radez ruzgierzonych wojen wpa-
daizym da kraj nieprzyjaciolom poisthi, radez i pryzutych wa-
diale swym dawał: wrythi hajennice i ramiany, swom pruz-
chowanym wrydy spiezai nieprzyjaciolom dowest. -- Nadto zabra-
nymi ad Czekow i Pomeran w Polore kupani jako ucypru
wrythich orbejow dzielit sz: a ile radez Bolesław wrytho swoje
ter Czekom lub Pomeran obrocit na owi owi korystajac
z braterskiego ratudnicia, z juncy strony broni nieprzyjaciol
na niego obraca. -- To wrytho orewickimi diuadectwami
i pryztemi da nieprzyjaciol listami gdy sz dohladnie dowiedlo,
uchwalita rada, aby wrythiemu sztam i sz, na powstanie
nieprzyjaciola. -- Bolesław wzmoziwszy szty swe Wyroni i
sprzymierzonemu Rusinami rusyt na Lbigniewa. -- Lbigniew nie
ufajac

wiecznym silem urodz. ~~z~~ Karowice, w ramiane srebrenia
wsparcia od Prusaków. Wyprawiał Bolesław także Abigaiem
Wielkim Polki; a dobra wrota wiodące, zabory. Ozi
Bolesławu potrafił zwyciężyć pruskie, ale dobra królestwa
dawała winę, że udamy się Świętopolska Abigaiem Kijowskiemu
i Biskupów proz Abigaiem uproszonych; tak więc Abigaiemowi
restawiono nową Karowicę zlewną prawem.

Łaskawości ich Abigaiem Darn od Koła nie poprawia go wiele.
Przez ^{włochy} jego podchorążym Gniwomir Pan na Czarńkowie bunt pod-
miał. Ruszył na Bolesław; Wolfin obległ. Abigaiem ufa-
łszy, obgadnął porę, udat się w nory do oboru nieprzyjaciel-
skiego; i stangwoy na ciele Pomoranców, uderzył na obor kró-
lewski. Nie traktował na miedzi Bolesławu, który wy-
craiem swoim opatruje pilnie na ciele straż, która rozruch
uścisła, natychmiast wiadomości wojno wysyłał swoich
craimników, wieść był nieprzyjacielowi, gdy symonem go-
łowe u oborze wyszło, i prochu mu miedzi odprós dawał.
Złaceni Pomoranie, rozumiejąc że sami na przygotowane.
zasadzi wpadli miedzi się i pierchać zaczęli. W tym po-
gromie wielu ich pobito, wielu rzućm poimano, a miedzi/
nimi Abigaiem, którego po daniu z głowy wyprawa po-
knało; i raprawiono do Bolesława. Na drugi dzień wo-
tano wojenną radę. Miedzi roina na wojnie wyroki dawali;
przewidywał wysyłał Biskup który wygnania był powołał. O-
sądził dwoje najobrotliwszych kar gadających, a jeśli by ielara
nie stało, tedy że parusami obywatelskimi na stule winian
byłi rozstraszonym. Złaceni lotażi Monarchy dawała dwoje.
cy; ten narzucił przestając na karze wygnania. Abigaiem
udat się do Biskup; dawała Niemiedzi, i potrafił był
obydwoch

[illegible]

sobie bratobójstwa...

Pomorskie sędziw w batwardwalstwie roztawo, postanowił więc Bolesław religię ²ham Chresejajst³u, wprowadzić, wysłał do nich Biskupa Ottona Bamberckiego - Książ ten jest święto-
ślimowski, wymowa ²swa i. Tazdnoweiny, brat do poutonania Pa-
gan i w końcu całe Pomorskie przyjęło światło wiary. -

Sierżeci wreszcie sprzyjało orzecz-²bygo a konarchy, utracone przez
Quadradiu prowincję Pomeran, do Pelli powrócił, wprowadzony w kraj
porządek, wymierzona każdemu sprawiedliwości kłonię, także Tazdnoweiny nied-
stępną była, Dwignione a gorais i wzmocnione samki, są to ciota
Bolesława III - Krzywoustego. - Historycy wspominać nie: sierżeliwie wresz-
cie przynadaje ²byjem, 44. bitew wygrał, a jedna, tylko przegrał, wra-
my do posilkujących go Rusini i Węgry, kiedy przeciw Pelli królowi
Węgierskiemu Bolesław brata jego orzecz-²bygo popierał. - Skoro na jęsi
worem natarciem Rusini i Węgry a zryhais Bolesława ucihał narezi,
iakiś Węzłowa którego król na adwocie a wyszkim postanowił być,
mistrzowsy także ucihał; roztawiając króla a niecieronym powstani wiod
nieprzyjaciół. - Miustrasony a przytomny Bolesław smiało se swymi
nieprzyjaciół natarł, rabia robiąc sobie wolne w porządek ich
zakłóci porządek. - Włado mu się do sierżeliwie, nie bez matki iednak
skwały Polakais i watazgo, nierzpierzestwa. - Powróciwszy do domu,
abiegiemu Wajiwocni postać wspominać: Radził, wreszcie; i skłóty
raizre; który dołknisty wyderstwem, obwiecił se gżaw, któryby narezi
na polu skwały potorye był powoiciem. -
Niepomysłowości wyprawę do Węgier wprowadził króla w natar-
wiermy smutki, to tżogato adawie jego i smierci pencypierszto-
Almunt roku 1139. po całowerniej chorobie. Ciałem pogrzebione w Peli.
Był lat 54. panował około 136. -

He śmierci Bolesława

Ze śmiercią Bolesława III^{go} Krzywoustego skończyła się wielkość Polski na czas drugi, a podzielenie na drobne księstwa królestwo, ledwie je nie ^{tuż} zupełną rozbiło. Władysław przysięgał, że owaś. zwyczaj Bolesław rozdzielił królestwo między czterech swych synów, gdy się zaś przy-
mni dzielił, że piątemu Karimierowi nie nie wydzielił, rekt: "czyż nie
"wicie ie i wia który się na to. chociaż tory potrzebnie atomiska coby
"nim kierował". Dawał prawo do rozrządzenia ie nastąpi chwila w któ-
ry Karimier całą monarchią pojądnie.

Tak więc Władysławowi powierzył: Krowoski, Paraski, Sierzycki
Salski, i Pomorski, i najwyższe nad bracia zwierzchnictwo, które
odtąd zawsze do Krowoskich przynależało.

Bolesławowi, Starosze, Kujawy Dobryńskie; Chodźmiński ziemie
Mirosławowi Pomorskie, Gnieźnieński i Kaliski czyli Wielkopolski
Henrykowi Lubelski i Sandomierski województwa to jest: katapolek-
Mieroszy ten połacie kraju, zupełnie ostatnie Polki, stał się przynaj-
mniej i skutni pomiędzy bracia i ledwo ich ostatniego nie rwał
ciomu; sama tylko Silesia i wyjątkiem osiemnastu państw, iż oca-
liły. — Władysław II^{ty} Stary Krowoski

i Kamuriany do niego swię Krystyny, siostry Konrada III^{go} Cesarza
Niemieckiego, postanowili ostatecznie dzielniami braci; w tym celu
zwołali zjazd do Krowoska, na którym starad się, ^{aby} testament
Ogowski i ra nieważny uznano, a jemu jako najstarszemu,
wszystko całego Państwa oddano. — Poruczył Stary niestworzone zadania,
a Władysław stał się papieżem postanowili. — Miroszowski pominął
na rzezię wyjechał za granicę, a wzmocniony i sroga swa siła
sprzymierzonymi Rusinami, Braci i dzielnie ich powyp-
dał. — Danemne wstawianie się i pośrednictwa, gorzka nawet
ślakowy proś Papieża Eugeniusza III^{go} wyrażona nie nie pomogła,

Zrozumieli bracia zamknęli się w Parnawie, obległ ich tam
Władysław, cheąc nie tylko ich dzielnicami, ale i osobami o-
władnać. Tymczasem niesprawiedliwemu Władysławowi, a duma-
jącemu jego, która strona i obywateli Państwa wyśmiewała, od-
stręczył od niego serce Obywateli; zaczęli, na danym z mia-
sta anakiem udawać, że nie chcą, aby w tym czasie ca-
łego rozbijemy wyjątki dzielnicę go z drugiej strony stro-
ny. Władysław zbity do Niemiec i Czech uciekł musiał.
Krzysztof znowu jego i inni się w Krakowie trzymali, lecz
złota wyparta, na miejscu uciekła. —
Panowanie Władysława 11° od Roku 1139 do 1148 trwało lat 9. —

Bolesław 4^{ty} Krzywousty

Stępa Karłowicki

1148. Nie tylko nad państwem, lecz i ośmiat brata wygnanego obywateli
nagatowały. po nim Bolesław 4^{ty}, a przewidując, że Cesarz
Niemiecki wygnanego Władysława sprasza popierać bratni,
wreszcie sobie u obojgu przyjaźni iedną, bardziej imu samemu
niezeli krajowi potrzebnych. Tak więc cheąc Rusinów do swojej stro-
ny przychylić posłubił sobie Anastazję Włodzimierzównę, Kijewską
Księżną na Haliczu, a brat jego siostrę jej Ludową. — Otkono-
wi 1° synowi Alberta Kiedwiedzia pierwszego Margrabi Bran-
denburskiego posłubił Józef siostrę Stępa Pallick, a dubo ta
przyjaźni korzystna była dla samego Bolesława 4°, Drago i-
dnak losowała tak jego jak i kraj cały. — Margrabiowi
Brandenburscy bawim zaczęli się do Pallick rozciągali granice. —
Marchii, przysięgać powoli do stany Nowej Marchii za
Odra, a Polacy dla ich przyjaźni spokojnie patrzeć musieli
na nowe nabytki

na nowe fraktyki aby uniknąć wojny z Niemcami. Tym-
czasem Cesarze sibi popierali sprawę Władysława II^{go} a gdy ten
umart abstał z potomstwem; stanęła wreszcie ugoda, mo-
cą której stężyła Palcy, Słask i Łużycę ułapiłi osierocia-
łym. — Od nich powstała linia Piastów Śląska, ta czas ja-
kiś tarcie dłałi i ca z Palcy, odpadła następnie (1) pod-
dać się Czechom. —

Wstąpiła za tego pomyślenia z Prusakami walka by ich
w postępieniu utrzymać; zwycięstwa sporadyczne, nie po-
myślna w powolnym wyprawie. — Na błota wprowadzo-
ne kufce narzek mściwy uchodzić. — Wstawał się
nie dobać z innymi Henryk stęży Sulejowski Syn Bolesława
Krywooskiego, który swie z wyprawą do ziem Rz.
poroił, kam wstawiony tu poległ. — Karimierz jako
najmłodszy cześć, jego odierżewił. —

1170 Roku, dół lierna fabeja powstała przeciw Bolesławowi II^{go}
a dla dumy i brata jego skrzyżtawca pamiątkę wypraw na
tron Karimierza II^{go}, lecz ten nie przyjął ofiarowanego tronu,
awsem zgromił słachy Krakowitów; ich przywodził, rad-
cając do postępienia prawemu Monarsze. —
Niedługo potem umart Bolesław 4^{ty} Rydzimaw, Roku 1173.
mając lat 46 wielki, panował lat 25. —

Władysław III^{ty} Piast Książę Wielkopolski.

1174. Nie dla wielki lecz dla powagi, i tak przychował Henryk narwa-
ny nie stęży w Polonie panował. — Wstanoż i go z dierstwem;
stankiem i dębami wrosta goz abszemnięcego kraju star-
sz Monarsze.

(1) Podawali się w 1289, a ostatecznie w 1322. i. 327. —

Dobra! Dobro nadto radz i ludzi takomych i niezgodnych ktorzy
 sie powinowal. Prawiekszyz znowu padali, naymnieysze prosteststwo
 grypnowani karat, abraziog i na wrobozenia wloznego starbu
 i faworytow. Chaze ras' wladze Monarchii, ktora chyt arszemi
 odnawianiu panuicych domu oslabiata, wzniode i ugruntowai, posta-
 nowid zabarai tego uciwienieciem moimicych; ktolyko wiye
 mial obstatk jui byt winnym w orach tomi, za naymniey-
 szem oskarzeniem, oadrony na wygnanie lub pod mier ka-
 lowski, a miazek jego na starb konfliktowania. Stawem izrat
 Karol pod jarmem tyrana a sklaniny do wolnego nie rozpo-
 tyrnego Przegu, robot spiech na orle ktorego Gedon Bishop
 Krakowski i Stefan Wojewoda tyje sami stawali. Nabyto
 kowi wolow, ad wszystkie opuszerony Mikstaw III^{ci} ustapic
 musial z kraju, a Karimierz III^{ci} brat jego na jep micych
 obrany 1177 roku. Panowat Mikstaw lat 3.

Karimierz Sprawiedliwy i jego Matka polski.

Nie ktone przyjmowal wladze Karimierz widac iz z prawa
 nalezacy bratu i Stuzo sie iadaniem wywazacych go opie-
 rat, lecz kiedy tego dobro kraju wymagal; usilnym probow
 poddanych odmowic nie mogl, na uszczelwienie ludu catego,
 na wiadzenie kraju pilna zwroci uwage. - Mornowatstwo
 w Polsce w tych czasach, znowu sie wzmaglo przy ostatkiem
 podziatem Monarchii i rozrobieciu domu panuicych; moimicy
 si uciwiali starzych, prawo strasne dla starzego, moimicych
 tamat berkasnie; po emierci duchownych porostaly miazek.
 stawat sie wloznowanie tego, kto go pierwszy zagarnal, stawem
 berkasne

1180). i rozpusła trapiły Polkę: Karimier postanowił konie im
 polować. W tym celu zwał się do Łęczy, na którym
 duchowieństwo angielskie i monacha wuchwałach wspólnie
 norwajczycy zabierali własność kmiółko i zachowali
 ich od moiniejszych premow, stanowiąc prawa dobro całego
 narodu i porządek maie na celu. - Potwierdził tego
 zjazdu ustawy. Alexander III^{ci} papież i najmlodszy linii
 Piastów prawo dźwierzenia monaschi nadat. - Odłaj
 duchowieństwo wyprawy wplyw do przewodawstwa po-
 ryskało, ustaliła się rada przy boku monaszym cyfi-
 lenat duchownych i świeckich atoryny. -
 Wypadło Karimierowi o Rus' toczył walkę, w tej Włodzi-
 mierskiej Halicki i Premyski szóstwa nabył. - Z oddalenia
 się jego korzystał nie omieszkał cheiny panowania i który-
 sław stary, ubiegł stolice (1190) ze powrotem atoli zwycięskich
 brata swojego kupców ustąpić i na Wielko-polskim sz-
 twnie poprzestaje, był zmiwolony. - Przywiódł jeżere Ka-
 rimiera do skutku odgraniczenie się z Węgrami i po-
 stanowione (1193r.) że karpacie góry obu państw po-
 dzielnie stanowią maie. - Ukroczył Prusaków, Tadrwin-
 gów na Polesie osiadłych od grabieży powściągnął. -
 Dla cnót, stusmosei w ródniach i rygnach, mądrych u-
 staw i scieniania nadurze sądownictwa sprawiedliwym
 Karimier narwany umarł nagle 1.04. r. - Panował lat 17
 i 46. pochowany w Krasawie. -
 W tych czasach żył Katarus, herbu Cholewa i Wincenty Kadu-
 bek najdawniejsi po Gallu ze Krywanetego istniejącym
 dziając polskimi pisanem. -

W tym czasie Palha pater Bolesława Krzywoustego podziobna
zmienila w niektórych częściach swych wladow; i zostala na-
lonie pod natchnieniem:

Udział Władysława II najstarszego Syna Bolesława Krzyw-
oustego: księstwa Krakowska, Cieszyńska, Śląska,
i Pomorze wraz ze zwierzchnictwem nad bracią, przetoż
pater wice asygnatki braci proci Henryka porozat w re-
ku najmladszego Karimierowa II^{go} proci Śląska który Cesa-
ne i Książce na Karimierowa II^{go} i Syna Władysława II^{go}
wymogli. — Tak więc udziału Władysława II^{go} i Śląsk był
czern. Synom jego: Henrykowi I^{mu} Książce Pomorskiemu, Bo-
lesławowi Wysokiemu, i Konradowi. — Ci dnia porządek linii
Piastów Śląskich. —

Bolesław IV Krzywousty udzielił swym: i Karolowi, Kujawy, Dobryń-
ską i Chełmińską ziemię, zostawił synowi swemu Leszkowi,
który i został bezpotomnie, udział jego podług woli Ojca
Bolesława IV. Krzywoustego dostał się Karimierowi II^{mu} —

Henrykowi III^{mu} i Karol zostawił Wielką-polskę synowi swemu
Ottomowi i Leszkowi. —

Do śmierci Henryka Książce i Kataroskiego udział jego do-
stał się Karimierowi II^{mu} —

Karimier II^{go} i jednego od Ojca wydziału nie miał, od-
dział potem wydziału Braci proci Henryka III^{go} Sta-
rego udziału, i proci Śląska który jakisiny wsiadł
po potombach Władysława II^{go} porozat. — Miał dwóch
synów; starszemu: Leszkowi Piastemu zostawił wladę i Książ-
stwa, mładszemu Konradowi i Karłowicem Książce, od
którego

poosta linija szereg i Karłowickich, obie części w Historyi
północy wspomnianych. —

Leszek IV Biały

Na staraniem Petli Biskupa Krakowskiego obrano starostą
Krakowskim: rkonarchę Leszka Białego odsunawszy od króla
drugich dzielnic szereg, a mianowicie nadziernięcego się na tron
Mieczyława III Starożytnego i Mieczysława I Raciborskiego
Sycia. — Dla małżeństwa zaś przyjął Leszek pod opieką kłótni
Helena, wdowa i kochanka Wacława, i Petli Biskupa Krakowskiego.
Ktoś uspokoił się na tem i Mieczysław III. Prosił do króla wstawić.
W bitwie nad Chorzowem zostało królowa zwyciężona i jej mał-
żenstwo (R. 1199). — Ale cress onacz nie dohorat i Mieczysław III
był dopięt przez wstępną, korzystając z niegody między Sycia
Helena i opiekunami. — Ustąpiła mu szyna za wielkie obcięcia
Krakowa, i wzięła się z nim do Sandomierza. — Ale gdy
Mieczysław III nie dotrzymał słowa, i kochał Wacława kła-
nowi wierny Sandomierz II przyjął, przywrócił na tron
Leszka Białego. — Zamiast wdzięczności znalazł samą u siebie
Helena, niekci. — Zgłosili się przeciwnicy na wygnanie jego.
Uprowadził ich sam. — Uciekał bawiem do brzości i do kłótni.
W III i otworzył mu drogę do Krakowa. — A tak, po królu
war (osiadł na tronie) i Mieczysław III Starożytny, którego, wii ai do śmierci
posiadał. — Umiał w kłótni gdzie był posłusznym w kłótni
Pawła ai siebie fundawany. —

Do śmierci i Mieczysława III nie ustąpił, niegody. — Wzrost na
tronu Wacława Krakowski Sandomierskim ai
niekci, na radach tego ostatniego więcej polegają. — Małże-
stwo Leszka Białego, i syn Sycia, i syn Sycia, i syn Sycia, i syn Sycia,
radcy porównawszy, do niego przywrócił się, i przywrócił. — i kłótni
wymagali by Wacława i syn Sycia, ai do tronu wstąpił i syn

nity

małoletnia cesare swą córke Salomeę, i darowałoby ten
 młody król na królestwo Italickie być koronowanym. -
 Ale długo jednak Węgry na Italię panowali, Koloman z żoną wy-
 jedzeni, a Węgrom byłoby tylko już do rębów przysiężne wsta-
 ły. Tymczasem gdy Halin ośmiem dwulecia bierze, powstał Stacie
 Marowski. Konrad król a Karłowicki straszący o spóźnie ob-
 eraje do Krystyna Wajewody Płockiego żądał go naprost oślepić, a
 potem za namową nieprzyjaciół Wajewody, i życie mu wy-
 drzeć. - Przez prawdziwa że ten mąż dzielny i mądry, opie-
 kun naprzed królestwa i sprawca przypisania dla niego Ku-
 jaw z Marowszem, potem zwycięzca Romana pod Zaw-
 łośnem, a zwycięzca Prusaków, Litwy i Łachów i innych
 ziem pogranicznych pogromca, tyle sobie stał przysiężny,
 że go królewski wilem Wajewoda, a poganiństwo bożem folkim
 marnowało. - Polska zprawiła mu karoszyńskich i egub nie wresze,
 eguba kłótni na Kravie. -
 Wkrótce Prusacy ku chwale i do pogromienia uwolnieni, ru-
 cili się teraz do Kravie a także natarczywością ich zbierali
 chętno i ich i więcej mieli 250 kosiadów i Kaplic a i
 na Płocku i Stolicy Marowickich razem puszerali. -
 Gdy Konrad i inni szlachta Prusaków opierała się mu mąż Chrystop
 i inni Prusacy brachli mu ustanowić i ich i inni na wst-
 Krawalów. Między tymi, którzy do niego przysiężali w
 i inni. - Ustanowili Kravie Dobrym i inni Krawalów
 i inni, czyli Kravie i inni Dobrym na
 i inni pogromcy opierała się mu mogli. - Gdy się tak stało
 i inni

we i karow fu, nie lepiej było w Wilkij polone - Władysław
 Łaskonogi w ustawicznych ratargach z duchownictwem i Władysławem
 synem Orlona Danilem narwanym, nie miał czasu spokoju
 nego. - Postarzał się Wilkopolska wstąpił, jak i karow fu obcy o-
 nieniem. - Ila ślacha było po bierem Henryka Brudatego nieco roz-
 liwne były czasy, gdzie St. Jadwiga z katonkiem swym Kłascy
 i inne pobożne fundacje zakładała; a Karimierz i Lędzina
 ze ich przychodem idąc chwalebnie ich w górnym ślachu na-
 śladowali. - Wawrzyn bawien w ich zakładanie klasztorów
 w prowadzono i do kraju nauti, pismo, rozszerzono oświatę i
 sprawiano uprząż, pustki i jół diłich. -
 Ila Pomeru bymrasem wrostła potęga Świętopolska Brat
 Pomeru polskiego. - Tenie przychodzą do Dzierżyców i Pajęk, któ-
 re Władysław H. najechał był.

1222) Powszechna wyprawa Polaków przeciw Prusakom i Czechom
 dokonała, wyskaza i ich strony na czas jakiś spokojny. - Młodzi Polacy
 zabierali się bymrasem niezgodą przeciwnych Odrażan i
 Gryfów. - Lurek Miasy ukazał brat Jana króla Gryf, że walcu
 innymi plem w bitwie przeciw Prusakom na języczek
 wyprawie nie dołozymat. Gryfowi a mianowicie a Karol
 najemnik Krakowski i Andrzej Kanowit brat Jana u-
 dali się do ślacha, i namówili Henryka Brudatego żeby się
 Krakowu oddał. - Stanli ślascy o milę od Krakowa - Włostów
 i IX ślacha i jomaz Konrada Księcia Karowickiego skłonił
 Henryka do tego, że postąpił i ślacha Stromników i Karla
 nadier był

122

nader była sroczysta, a podobno poryto; do sroczysty porytosi
gdy i ¹²²⁵ Ławiga już razar od porytosi od tej wojny a rade-
Ławiga był samowolą porytosi. Pruski konstante i oddania się
Konrada na wypasie brata odnowiło myśle porytosi na Ma-
goczu. i porytosi i tonyka Brucatego wczuwał Konrad Korytosi
1225. Do Prus, i tonyka porytosi wojowali. W 1228. madał im ziemie
Chelminską, w posiadanie; ci zrazem zawojowali Prusy i do-
bracytosi swoję nie raz stali się uciążliwymi. Korytosi byli
bracia i tonyka szpitala w Toruńcu i tonyka szpitala w Toruńcu
i tonyka, byli milicya i tonyka z tonyka szpitala; ustano-
wieni w ora się Korytosi byli wojen Korytosi, dla porytosi
wania chorych i rannych, przypasali polew miere i porytosi
obronę porytosi od napadów; wzbogaci na wojnie i tonyka
braci szpitalnych i tonyka. Porytosi i tonyka szpitala i tonyka
porytosi i tonyka, a porytosi z porytosi porytosi i tonyka
była porytosi i tonyka i tonyka i tonyka. Porytosi
i tonyka i tonyka był i tonyka i tonyka. Porytosi
Herman i tonyka, i tonyka i tonyka porytosi do Polski,
martytosi i tonyka i tonyka.

W 1228. Wilkopolska znów się zaburzyła - Władysław Odanie
chciał wyprawi Władysława Łaskonizęgo swego syna, z udrat-
ego; w tym celu stał się na Świętokrzyskim Brzegu Pomoran-
i tonyka, który wzbija się coraz bardziej w potęgę, i tonyka
na Pomorze abwołał; dany, Polakom porytosi nie chcieli
Władysławowi synowi Lechu Białemu, zwalniali się od Ła-
sawy, (1) pod poręczeniem porytosi i tonyka, a rannych
ustroimieni. Porytosi i tonyka i tonyka i tonyka na celu.

Wawrony

Prawa miasteczka i tonyka i tonyka i tonyka

63.
Herwany kamie i Swiętopet, nie stawia się, lecz zpostrze-
żeni niedaleko Gasa wyłobyli ratować, a gdy Leszek nie spodu-
waże się radnej rady spokojnie w takim się kapat, powstał
rozruch i zamieszanie w mieście - Swiętopet wpadł
wyjina herbownych poddanych i szlachty i Leszek się
kui rozharunie. Na adyfas wracają i zabójstwa wyhodują
Leszek i dopadłszy prawie nagi konia z kilku orężnikami u-
ciekają pościg. Ściąga go Swiętopet, obgryza i po męskiej obron-
ie rabit.

Tak zginął Leszek Biały w 1228 roku. Celiński zgora-
łat mając zięcia a 33. latnię /siedząc w kościele i piwne jego pa-
nowanie. Pan Tachany, sprawiedliwy, na uszy niepanistny
w przyjaźni i przedziwiciach stateczny, pełen enot przyja-
źni, lecz królowni nie umiędzy gdy mu brakło na dłu-
notę i obratach dla państwa nie adicie potrzebnych.
Zostawił z Grymnistawy Stępiński Książę, Salomeę nięgię
królową Halichu, starą, i syna Bolesława ~~z~~ małym i sere-
wielu następcę Stępiński Książę i monarchi. Na jego
panowania wprowadzone do Polski zakon Dominikański
i Franciszkański.

Straciła Polska pod Leszkiem Białym na tras Pomara-
i zmierekł na Książęstwo Halichu.

Bolesław V^{ty} Młydlivy.

Śmiercią Bolesława po śmierci ojca swego wstąpił na tron
aopitę nad nim obijali się orężem Książę Henryk Bracły,
i Konrad Marowian, zwyciężył Henryk Konrada pod Skatą,
obit apichy.

podległ ręką Grypsławowi małki rui iu i Wajewodzie a Marka
Krahowskiego i Rakostawa Chodmierskiego. Ale gdy Henryk wrócił
z berpiernym wycho rozpuścił wpał niespodzianie Konrad, a
Henryk mory w ówczes Suckiego na ofiarności pojmał
i do więzienia do Płocka odstąpił sam rui ofiary i rady obywateli.
Pⁿⁱ Jadwiga żona Henryka Brudatego jechałszy do Marowa
zyskała uwolnienie męża, a Henryk wrócił się ofiarności i uwró-
cił do Płocka, lecz gdy Konrad msił się na jego ofiarności
ku Henrykowi uciskał narad, uciskał Bolesław i Suckiego i Si-
ciechowa gdzie był z małką wiernymi i uwał się z nią do
Płocka a jomae. - Henryk Pⁿⁱ Brudaty awiał powrócić
ofiary i panował chwałobnie aż do śmierci (r. 1238). -
Wstawał Konrad ienera rui przywłaszczając sobie ofiary
nad Starym Bolesławem, ale ten oparł się i
rarał adta sam panować nadubiofry sobie i Kuna-
gundz córce Belli IV. Króla Węgierskiego.
Zła okoliczność była rozprawą Polskę przysłała nowa nawa, a
a Staby na umyśle i sercu Bolesława IV nie umiał się rui ofi-
rae. - (r. 1240) Ogromne tłumy Tatarów wpały do Polski
i msiły ją. Pierwszy to był napad Tatarów na Polskę, który
gdy jomae kłopotliwość i Tatarów umyśle Bolesława, obawie się on
uwał, rui poznawany Polskę przysięgł się ad ta d mory uwal-
noli. -

Tatar, Mongolowie ogromne byli skwaszili w Azji i pa-
stwo pod dowództwem Gengischana, który wysyłał Tatar-
ów po swoje barto rzeduony, r. 1240. - Ci Mongolowie
natarli tak dzielnie na Polaków narad nad Charnim mo-
nem msił kłopot, iż Ci odwiezani Moskij nieprzyjacieł. -
etiara

Nocno bitwa dnia 9. kwietnia 1241. roku - Bieg się brzozy
 wstrzyma - Tatarzy wyprawa - Henryk Pobożny, Pomocnik
 Króla, i wielu innych Wajowodów i Kasztelanów na pla-
 cu było. - Królowa polska wyprawa Gwagnona mówi że:
 Tatarom po bitwie łownych uszów nieprzyjacielskich bio-
 rąc chardęz brzozy po idzie, ściwieć ogromnych uszów
 niekierowali. - Przegrana ta adbrata nadziei, Polakom, a Ta-
 tarom drogę do Łodzi, Polki otworzyła; którzy się wrabo-
 wawszy, obrócili do Węgier a stamtąd do Stry, z chad wy-
 rli, mając jak się pokazało rąbanie nie raz pro-
 bijanie naradów na cel. -

Konstancja przenięta, Polacy zaczęli się kłócić około od-
 budowania swych miast: domów, a widać się opuszczeniem
 do swego monarchy adali tron walczyć Bolesławowi Syc-
 mu dzieje Legnickim i synowi Henryka Pobożnego nie na
 domach ich wzięt. - Młodzi nieśli tego Konrada Syc i Karłowicki
 i wojna domowa zainicjowała się; ale Bolesław 8^{ty} Wł. i Syc z ni-
 mielkim powodem ludzi z Węgier przybywszy dźwignęli swoje
 aduśkat. - Konrad Bolesław 8^{ty} opowiedział się najazdem Litwy,
 Jadrungów i Rusinów, a gdy Tatarom w roku 1260. powrócił
 na polski do Polki Bolesław, znowu od Węgier uciekł. - W rok
 powróciłszy i spalony Kraków odbudował; murem opasał,
 a ~~opłany~~ spryknęwszy sobie orestę najazdy Jadrungów
 nakazał popiołki - oświecenie, płomień to zupełnie wygubił
 z króla jak ^{Bolesław} Chakurami; Polakami osadził 1264 roku. -
 (roku 1265) mianował Bolesław 8^{ty} Wł. Syc następcą
 swego Lecha Bratnego Sycyza i Sycyza, Wnuka
 Konrada

72.
Miejsca narodzić się w roku 1247
umart. — Sam zaś ~~...~~
~~...~~ dzieci nie miał. ~~...~~
~~...~~

16 W 1243 roku, Paweł Biskup Krakowski, na czele morniejszej
szlachty podniósł chorągiew buntu przeciw Bolesławowi 8^{mu}
na stronę Władysława 1^{go} Miecisława Opolskiego. — Lecz szlachta
z Krakowa, z której ciężyła już do Głoga aby tam zaprzężyć
winnosć, ale wtem pod Boqueinem napadnięci rokosza-
nie z Bolesławem i Czek powracającego, zbici i rozprosze-
ni przypaści koniecznie idąc, zamierzając, a gdy Litwa
wymazała z Włosty kraj pustoszyła, podobno z namową
okroczenia, Bolesław oddając wet za wet, z pustoszył
Litwę do Miecisława Opolskiego należą. —

Część panowania Bolesława 8^{go} Władysława, Pielica, było pasmem
nieustającej i rozmaitych kłótni. — Sytuacja miasta Krakowa winno
mieć pomnienie wspaniałości orszaki i wzmocnienia. — Uro-
dzenie i odnowienie sygnali w Wieliczce i Białym po-
napadzie Tatarów, data podkop do bryki jakoby za panowania
iego, pierwotny oar że kopalcia okoronona, a ety powieści
urosto inne podanie: jakoby 1^{go} Kanegunda zwa jego
że szarby z Męgiem do Polki przeniesła.

Umart Bolesław 8^{ty} 2. 7. grudnia r. 1279 w Krakowie. — Miał
o nim powiedzieć, że: mazi, odatynowi Monarchy
aby mię prozno zwiecił a nie panował. —

74. Bezkrólenie w królestwie Henryk 18. Probus
Stępie Wrotański, Władysław Łobitka wiarowski, Premu-
slaw Parnowski i Pomorski Książę i książę 112 Król Czech
o korony Polki, walczy, już ich nabywając już tracąc
Od śmierci Leszka Czerpnego do wstąpienia Przemysła 1295/1299
do r. 1295). -

W Leszek Czerpnym umarł Leszko II i bez króla a na-
stępstwo było rozporządzenia, wszystkich dzielnic książęta
o korony ubiegali się zaciągali. - W tym czasie Henryk Probus Książę
Wrotański przyjechał do Bolesława Książę i Karłowickiego
na Polesie, którego i siostrę do Krakowa wezwał i aby mu
ustąpił Krakowa, siostrę zaś uspokoił i dozwoleniem
ich niektórych przywilejów. - Na długo i donal planował
do najbliższy po Leszku Czerpnym brat Władysław Książę
i Karłowicki brat Leszka, dla którego wrotański Łowickim
nowym, odcinał się o besto z tej okolicy, i którego
potem Polki zostali w łoni i niedo wygrali. -
i prosił mu cześć większą siostrę, a Książę i Ka-
rowicki. Włochopolscy i Pannocy, mające w nim nadzieję
Sławków z niemierzących dawałi mu pomoc osobistą.
(1290. W tym czasie Władysław Łobitka Sławków pod
Krakowem, i ogłosił, że wstąpił panstwu Książę-
ciem Krakowskim, lecz niepodzielił nadesłanych
Sławków iuffer pod Sławkowem i tymczasem Książę
Łowickiego, a miernie Krakowscy w przyszłości ich
na tych miastach i miasta, gdy większa ich cześć była
i Książę

75.
Kłamey za z niemoronymi obstawami Szlachetnymi.
Sędzią ie Władysław Łabicki uszedł do Francu-
janow, ktoru go w kapiocy mniszcy przez mur
przyłożył wypuścić z miasta. -- Wtóż po tem umarł
Henryk Probus. we Wrocławiu berdziału. Porucznik
w Polasku adwokaty i krakowa Szlachetny, a Polska
od nich uwolniana nie miała jednak pokój. Wła-
dysław Łabicki nie utrzymał się na tronie, a miasto
jednego z dwoma miał do czynienia pretendentami. --

Przypadek eldżi Płanicki przesyłany Pamiłowi Ganskiemu odcie-
naj mieniej z kieżat odciesnionych przysięż pretensye Henryka
Probusa 1242. r. a Władysław Łabicki już się z nim do walki
gotował, gdy Władysław III Król Czech razobrazę się na zwycię-
stwach Królowi Gryfing wódz po Leotku czarnym rapierach,
wysłał Tabiasza Biskupa Praskiego do Polki i Krakowa
1. 93. zdobył. -- Dokładnie zaś tego tem Tatarom i sam sam Płan-
icki sprzyjał, aby także nie dopuścić do korony Łabicki.
Władysław spustosił Saraceni Króstwo dwoma Łabicki
ciężkimi, ale uciążliwymi jego w Sandomierskim były
carowne. -- Da była klęsk i rozruchów, Tatarzy i Słowacy
wpadli do Polki, a Krzyżacy zmiryli i Marosze. -- Władysław
Przemysław ze ostatnia zuba wokoło jego Ożymy, i
ze zjednoczenia wojowników się wzięli, iest ichym sp-
ołchem przedstawienia się w wianu ofiarci się nie por-
zaciłow,

76. przystąpił więc swóją do Krakowskiej Diecezji i
królem koronował się, król w Gnieźnie Roku 1295 dnia
15 Czerwca, przywracając Polsce godność przez Bolesława
Śmiałego utraconą. —

Przemysław 1^{ty} Król.

Nową nadzieją odzyski Pałacy szoro Przemysława królem po-
witani, w 216 lat po utraceniu tego tytułu przez Bolesława
Śmiałego. Przemysław ucał myślicie oho, przywrócenia dawne-
go posędku w Pałce: ulepszył sądownictwa, zapobiegus
tobrosterow, a ogarniając w Pałach wzmagając się
urucia, po brat i pierce majestatyrona, na któ-
rey osoba Monarsa z napisem łacińskim: Pierce
Przemysława króla Polakow z jednej strony wyryte
były, zdoung: oriet i te sława: przywrócił im wy-
ciszkę ich znaki.

Krystaigwa stali potęga, w niemy i w budka sa-
wisc, ta do zbrowni ośmiela. W 7^{ty} miesiącu pa-
nowania swego, Przemysław w Bagożniu, 1296, przez
Otkara i Jana Krasnabierów i Grand burshick pre-
waronych zwiększeniem się jego mocy ratify-
przez uwagi godna ze Dam iyci Krasnabierów z linii
Anhalt Alberta i Kiedwiedzia, w przeciagu lat dion-
driska

(1) Bagożnie miasteczko w Benam iim między Naska
i Kacisz.

77

dwudziestu i kilku wygasł, (choć 12. głośno było
przy życiu), a król diubieny poszedł na roboty
inny. —

Władysław IV albo I^{ty} Łokietek
po drugiej raz

Władysław IV albo I^{ty} Łokietek, obrany królem, r. 1497. Cudem
Władysław Łokietek dosyć pomysłnie zaczął panować. Albo
jeszcze nie przysła była pora przesłania do zastępowania
Czeskiego — Buntowali Słazacy Wiktorscy, wstając
do niego pretensje, a stronnicy Czescy podnieśli głowę
na króla polskiego, w której mieli jeszcze Czesi samych
zabójców osadzone. — Zorpuścił w wojsku Władysława

Łokietka była na barbarzyńską uciążliwość, na obrasł
duchowieństwa, a tak Andrzej Biskup Poznański mu-
cił kłatusz na króla. — Gdzie więc Władysław niejednost
do krakowskiej, Wiktorscy złożywszy rękę w Po-
znaniu ogłosił królem Polkim Macieja 11^{ty} Król
Czeski, a Cesarz Niemiecki Albrecht 1^{ty}, choć nie
miał nic do rozbierania w Polce, dął niby
z dawniej władzy nad całym światem, kenił Macie-
wowi 11^{ty} pozwolenie do przyjęcia tytułu Króla Polkiego
i podbijania krajów Łokietka. —

Maciej 1^{ty} w Polce a 11^{ty} w Czesku

Władysław IV albo I^{ty} Łokietek, obrany królem, r. 1497. Cudem
Władysław Łokietek dosyć pomysłnie zaczął panować. Albo
jeszcze nie przysła była pora przesłania do zastępowania
Czeskiego — Buntowali Słazacy Wiktorscy, wstając
do niego pretensje, a stronnicy Czescy podnieśli głowę
na króla polskiego, w której mieli jeszcze Czesi samych
zabójców osadzone. — Zorpuścił w wojsku Władysława

78. a liho ucih nadeio czeo mekom dlezy, rozpo-
kaiu si iednak na nas niyahis Polka, a sin abe-
staryty in za zastanę ad calkych niscerzisia ciow.
Jakor zuzyczeli Czesi Pomoszczos, a sbaakta ma-
jottha Rusinom Lublin adibrata. - Tymczasem
Wladyslaw Lonicki wygnany z kraju w niedoli
uczył si tymczasem nabierai tej dzielności i tego nie-
porównanego umysłu i serca, jakego mu do wy-
ratowania Ojczyzny z ostatniej chorzady kom po-
trebo było. - Od Amadeja Wajewody Węgierskiego w-
dął si do Krymu. Za porzyskania rozpascia ad
Bonifacego VIII. Papieża, u którego Wacław pro-
chy wyniesienia na tron węgierski syna swego na-
mieszadły rasturzył. -
Za panowania tego króla wiele cześciel pinięty
do Polki wesoła, co duto powad do fatorywego min-
maria jakoby dopiero za cześciel Wacława w Polke
pinięte bę zaczęto. - Wroni rodacy z Karuscentis
i Cracki w dinstal iugel dowiedli za daleko wrze-
ni Polke pinięte rano i biko, a tytko wy-
cra postapiam coracnie monet, Starcy na ro-
wa, wyprzynięte istnienie in italy zastarł. -
Miało Krakow wspomaga in za cześciel Wacława
w mary

w mury i baqactwa, jednak wznowił się jakais¹⁹
różnica pod własnym albo pod alczym byt pa-
nem. - Zastawano Łachichu, gę z Włoch powrócił, ale
sta przemog Orecku ni nie ucrupiono sta niego.
Wdał się więc prawdomie do Amadėja do Wgier a sta
dopiero w rok potem, zabrawszy nieco ludu obcy-
nego, opanował jeden ramię w Krahowskieim
1305 r.). - Zwolniona potęga Cechów w Palhere, a
by w tymże roku (1305) Król Maciej zięcia dokonał
w Pradze, Młodziejew Łachichⁿⁱ ber^{Łachich} ~~inaczej~~ po kre-
ci na tron polski wskazywał. —

Thomian's Edition, 1641.

[illegible]

cesarskiej, na całym świecie. - a że go to się działo w Bre-
chach, po wielu trudach Władysław Łobkiewicz uderzył się na tro-
nie polskim. -

Pierwszą trudność ulegli mu Kijowczanie, woleli bowiem
poddzi się etnomowi etnicznie Głagowskemu, a nawet ordęby
instytucja królewskiego stróża w Gnieźnie ażeby ich Wła-
dysław Łobkiewicz nie uzył do swych koronacji. - Druga: daleko
1307. większa trudność znalazł ten waleczny król w Pomeranii: Pre-
można ianista Przewoźni próbowała Pałecz na potworasła
lat 10. prawnicy nadmorskich dla kraju tak potrzebny. -
Później również uderzył do niego a Książce Brandeburskiej,
ci opanowali wiele miast i oblegli Gdańsk. - Obronił się Gdańsk
za pomocą Koryciań, ale pomocnicy wiarygodni, wyru-
gowany Pałecz z ramienia, opanowali sami ten miasto (1308)
i wyzwalali sobie całą Pomeranię, niby za tożność koszt
na ich obronę. - Od dawnego już czasu myśleli Koryciacy ni
o wojnie z Pomeraniami, ale o nabytku w Pałecz. - i tak
rastawna ze stępiet Kujawskich ziem, a Kijawczanie, nie
chcieli wrócić do Kijowa, że niby termin wypłaty miast
i Pomeranii oddać wbranieli się, chyba że im król
10000 grzywien wypłaci, jaka summa na ówczesne do wy-
płaty była nie podobna. - Ale mógł król ogłosić do-
minat się Koryciacy, gdyż jeżeli na tronie nie był odie
zawierającym, a tak było do trzymu zaniósł szereg na
zawierającym, które nie im pomogło, gdyż Koryciacy wsta-
li i Pomerani stawali im się w drodze. -

Smierci Henryka 1112^{go} króla Głogowskiego przysłał
 Wilhelm polski, pod kurtą Bolesława Łokietka, ale gdy tu miał
 to przypomina Kraków bunt podniósł, a mordercom zaprosił na
 tron Bolesława króla Głogowskiego (1311ro). Przybył Wła-
 dysław Łokietek z wojskiem państwo uspokoił i
 wrócił się do Ławicy, a królów rozruch u-
 kazał podległym sprawiedliwosci.

Krzyżacy choć jawniej nie mieli uścisku wtedy z Władysławem
 Łokietkiem wojny, skryli mu potajemnie... i
 więc aby się uciepić przy królu Bolesławie i Pomoc
 podnieśli króla cesarza Jana aby swoje pretensje do
 Polski odnowił, a w tajemniczo starali się, aby Papież
 Władysław z króla nie ustat. Ale uprzedził sam
 Łokietek ten zamysł, posyłał swiętokrzyskie, Daninę, któ-
 ra Polacy jak i inne Narady chrześcijańskie na znak
 ubranowania swego ku stolicy Apostolskiej, nigdy
 nie płacili, a przy wielkim królu swego spustoszenia
 niechali być do Rzymu. - a kasapita więc
 wkradł się do Krakowa 2. 20. Stycznia 1319ro
 i od razu stał się wprawnym, aby królowi polskiemu w Kra-
 kowie być koronowanemu. - Władysław Łokietek i
 Czesi nazywali Łokietka Królem krakowskim, ale
 nie ustraszone myślowo jego, moc i dzielności charakteru
 urozumiły go prawdziwie pierwszym Królem polskim po
 zjednoczeniu staraniem jego, roztwarzaniu Monarchii.

W tym czasie powstała znaczna polska Wójtowa i szlachta
 zymina na Litwie, który kijów i wiele innych szlachty
 ruskich aż do Dniepru rabować. Lohitok zaważał z nim
 pokój, a z tana Gedyminowa zaskubiona Karimienowi
 (1325) Królowiowi była jego rządną. - W posaga po Litwinie
 litewskij otrzymał Karimien uwolnienie wszystkich jeń-
 ców polskich wojennymi rądy przez napady Litewskij
 rabowanych, a Krahio i cała Polska napętna się radością.
 Wyprawieni z niewoli litewskij Polacy i inni krajowi,
 (mówi Długosz) wkrótce nie byłoby dawne a opuszczo-
 ne wioski, ale i nowe własach wyprawowane grun-
 ta zatłumili, a dla ciągłego z Litwą pokój i tam
 pogranie wzrosło się w wielką ludność, a to po-
 ciągło za sobą związki przyjacielskie między
 Litewskij i polskim Królestwem.

... pomysłami przerwać odcinanie się szlachty od krajów pol-
 skich (1326). Władcy szlachty szlachty, przez szlachty szwedzkiej
 poddali się pod ich. Janowi Królowi czeskiemu, a to po-
 orzei reprezentowały wolność na początku pooreci quatem
 i chłostozia przymuseni, aby być z nimi z wiązaniem ich do
 majątek umiar karytaty.

(Roku 1331) Krzyżacy wpadli do Kijów i Wójtowskiej, ale
 zwycięstwa pod Ptawami przez Wincentego Samotulskiego
 Wajewadę odmownie, wstrzymało ich napady. - Karajutko po
 bitwie

gdy Król plac potyński objechał znowu jeździąc kłaniasz
tremą wstawnymi prośbami, na którym go się zastanowił
ukolewniając i mile uśmiechając, odpowiedział mu Florian Sa-
ry: „... na jego narzekanie”, Król bardzo mnie boli, że
zemdlał wielką raną. — Bądź do niego miły, niech mu kła-
dy stan, uwolnij się od tego szkodliwego, i karawany go
zanieś pod namiot dla wypoczynienia, gdy do urawnia
juzymed, kupił mu całą tę wieś, a na pamięć
do dawnego króla (Kosierugi) przypisał ten wieś.
Zamysły i zamiary jego i innych z tego króla pisał.
Dziś (a) —

(1333.) Zawieszenia broni z koczowniczymi wzięt. Król na odrysko-
nie Rosjany, miasta w reku Polaków porostatego, i
to było ostatnie z dzieł tego Monarchy. — Wówczas do
Krakowa szli na zdrowie i upaść na siłach praca,
nie wstając już z łóżka aż do zgonu, który dnia 2. marca
1333. r. nastąpił. — Pogrzebiony w kościele ka-
teedralnym w Krakowie, gdzie dotąd nagrobek jego
widzieć można. — Panował od swajego urodzenia lat
trzydzieści. — Kaden monarcha był nie więcej ra-
den go stał się na jego wyzysku. — Wykazy i wo-
sty na wojnach w oborach oświata, z oborą prawi.
do grobu przeszedł. — Hagry, roztropny, przytyły, nie mściwy,
wyrażał pragnieniem ludzkości walecznemu sercu, które aż
w drabnym ciele objawiało się, jednym go z najwie-
kszych w świecie królów uważano. —

(a) Wiosna pod Krakowem.

Karimierz III^{ci} Wielki

1333. Karci po śmierci Władysława Łokietka obrano królem syna
jego Karimierza III^{ci}. - Elekcya jego odbyła się zgodnie i uroczystą
była skutkiem wdzierności Narodu dla Cyra, a powzięcia
nadziej i przywiązania do Cyra. - Kręciwa byłaby Palka,
gdyby iij Elekcyi równie się tak odbywały, wolno wprawdzie
i podług woli Narodu, lecz wolności ta w granicach roz-
sadku miłości Cyryny kierowana była, lecz kiedy duma i
egoizm zastąpił miłość szlachetniejszych uczuć w sercach
Palków, a bezrad i Wrody wrellii nisławiania prawdziwych
synów Cyryny zmierzły, upadła Palka. -

Nie na spokojnym zupełnie zasiadł tron Karimierz, ścię-
żęta Słazcy i Marowiccy z familii Piastów rozsieli dłu-
prawo, a Jan Król Czechi królem się polskim mianował.
Nadto, wojna Krzaków rekata Palków, a groźne są-
siedztwo Tatarów, nie wiele z tej strony spokojności
obiecowało. - Karimierz zawart na rok jeden pokój z Kry-
żakami, zebrał wojsko i do dania nieprzyjaciółom ad-
pomu był gotów; umiłłi ściężęta Marowiccy i Słazcy,
a Jan Król czechi, który Wrocław po śmierci Henryka V^{ci}
z abolicją otrzymał sam posiadał, przewidując że Palky
nie nie zyszcze zawart, węgry w Anglii a wkrótce
i pokój

w Wyroczynie D. 22. Listop. 1338 r. Książę Karimierzowi III^{mu}
 zwrócił się wroczliwie do Palłki petycją za 20,000 kop gro-
 szy prąszkisk, i ustąpił z ziemnością nad Olszkiem i
 skarowem które już pierwszy był zadowolony. - i które
 i Książkami Towarza nastąpiła ugoda, mianem której
 Karimierz odstąpił ziemie Dobryńsko i Kujawy odstąpił
 zakonowi Pomara. - Drogę okupionego pokoju i był król
 na wznowienie swego państwa dobrym miewał rozrządem.
 Zebrał, poprawił i pomógł sprawą, które doład Statutu Kari-
 mierzowskiego narzą, narwisko, wykonął bez rządu i zabu-
 ki w kraju, zabronił rzucić sprawiedliwości we własnych
 siłach i orzeka, bez w prawach i na to ustanowionym są-
 dowie; wiedząc iż najwyższym bogactwem Palłki były
 płody ziemi, zachęcał i wspierał rolnictwo; które w po-
 krajnym i rządym już kraju był kłótni z rolnictwem.
 uwolnił i zabronił chłopstwa od wszelkich panów. - Był
 nawet wiele swobód darował. Handel rozkładał, a mądrym
 swym rozrządem w krótkim czasie państwo w moc i
 samowładztwo postawił.

Umożliwiał Palłce wewnętrzną postać się Karimierz a
 wzmocnienie jej granic i wypagrodzenie ~~strat~~ na które
 sam wprzód przystał musiał. - Odrzucił i skarowem
 i ziemie Wschowskie, przystąpił do Palłki Anis uroczono,
 zdobył na Litwinach część Włocławka i Pałca, łowisk Łucki
 Biełski i ~~Włocławski~~ powiat, po wrem wzajemny
 umiałony

Do Krakowa odprawił 1350 roku. -

Jeszcze w 1339. Karimierz widząc się bezdziejnym co do pety
myślą, przyporobit na następę, na wala, narodu Siedmiu.
ca swego Ludwika królewicza Węgierskiego, uchwycił z niemocą
tych księstw słabych i nie przychodzących Władów i Ma-
rawszo. Przyjmując Karci polski na następę Ludwika, wy-
mógł na nim obietnicę, iż: Węgry swoję kosztowną odo-
wane kraje przyprowadzą do korony, iż on sam najwyższy
w Krakowie mieszkać będzie, nowych podatków na sto-
nyrski nie nałoży, i obcych ludzi na cunędy dawać nie
wymusi. Takowe warunki przyjęzione przez Ludwika,
nie dotrzymywane potem były, a tak zamiast korzyści dla Na-
rodu, wielka mu szkoda wyrządziły. Byłto bowiem tu
poza to jakich konwentów, źródło targów i frymarów
o koronę, które później doprowadziły do tak szkodliwej
walnej chęci, co nie jedno Polski królestwo lecz i wiele innych
pogrzebiły. (a) Przechyptwo upatrywania własnego z uszczelnieniem
powszechnego. Dobra ratunki potem szerokie i proste, serce
polpiskie ~~z~~ wysiękły stanach i szczyty na ogólny
nie stierone. Kłęk miłośno. -

(a) Właściwie rzecz jasna, jakkolwiek ma być o gubie. Cesarstwo Rzymskie
Wschodnie, czyli Węgry, królestwo Jeruzalemskie, są dwa królestwa i państwa.
Królestwo Jeruzalemskie, jest pro. wielce chęć, pod taką i tak, Lwów
i inne państwa. A takie sposoby, są dla państwa bardzo
niebezpieczne. Właściwie rzecz jasna, jakkolwiek ma być o gubie. Cesarstwo Rzymskie
Wschodnie, czyli Węgry, królestwo Jeruzalemskie, są dwa królestwa i państwa.

Przypadek zeznawczył Karminia Hellinga naczelnik, naczelnik Tatarska
 kłosa w roku 1341. Król po wielu sprasach, był bliski prami-
 jać, i zapomniał, również jak niepomysłne powadzenie Adria-
 na wyjechał na Włochy, z wyłączeniem. - Po śmierci króla
 króla Królestwa Włoskiego króla, syn jego starszy Stefan wypra-
 wył do młodszego Piotra, szukał pomocy, w talakach, i anar-
 chii, ten nie ośmielił się do Cypru przez Bukowinę, ciągnął w ten
 Płominy. Zwarzył, na zasadzie niepodległości matriki -
 Prowadzanie z królem Piotra Druwa na króla, na nieustras-
 mieniu i re-mieszanie cyrka, a nieprzyjaciół króla pasowskiego wy-
 cięstwo odnosi. - Wypłył prawie zginął, mało kto uszedł. -

R. 1363. Karminus III^{ty} był cesarzem, sporów rasłych między
 królestwem Królestwem Węgierskim i Cesarzem Karolem IV a
 w krótko po tem temu ostatniemu wzmógł swą Eklitę
 królestwa Pomorskiego w Królestwie wstąpił.

Karminus cheł z abt Huby Cesarza z jak najwyższą
 obietnicą uwzględnienia, zaprosił nań Królowi: Ludwika Wę-
 gierskiego, Piotra Cypryjskiego i Władysława Dąbskiego - i przy-
 ndzielił się król Włochy, i (tak do Karminusa) wstąpił
 do Krakowa, Dąbski zaś zjechał do Karcina do Bogusława
 Królestwa Pomorskiego dla umowy z nim w interesie miast
 Wandalskich cyfr i stanach tych i z nim razem do Krakowa
 przybył.

lub inne, jako premier, naczelnik, również albo spr. w sprawie
 papieża, kto przez swoboda, niechcący umiarkować go, i go
 i przybył.

Przyjeżdżają także Okłon książę Bawarski, Bohemia z Szwajcaryi, Władysław na Opolu, Niemcewicz książę i Mionietti, Linder i inni świąteczni i duchowni książęta... Wkrótce też i Cesarz Karol IV nadjechał. - Nawa i Karol Karol aby tak znakomici goście z należytą ich stanowiska wyprawiającymi byli przyjęci i podziękowani. - Król w starby samosny w gospodarstwie rządowym, w utrzymywaniu dostojństwa korony akcepty miał do tego wszelkie przygotowania. - Mikołaj Wierzyński Rąben Krakowski, słański kerku Łagoda i Karsztach i Radziszki Królewski miał sobie powierzone aby nikomu z gości na niczem nie słyszał. - Trzeci dzień po przyjęciu król w niedzielę poszedł w kościele Katedralnym za błaganiem i świętym i sławą i tryumfem, a w przypominaniu Legata papieża świąt. - Posąg dla Cesarzowej wyznaczony od Króla w summie 100000 talarów. - Przez cały dzień 20. kawały kiciady różne igry, chęć, posypania gościom Karsztowych upominków od Króla, które przewyższają Łagactwami swoich poprzedników, wspieraniem tronu swojego, przewyższając podziwianiem Najwyższemu chęć podziwianiem świata akcepty... - Na progiach, które w dziedzińcu naradawek zostawił pomiędzy Mikołaj Wierzyński. - Łagactwo karku królewskiego a progiem przemysł i handlowe i wstępnym, go na majestatem w kraju aby walecznym.

Chęć pliny

Także Karsztach w ówczesny tak były. Drogę ze wstępnym Łagactwami polski był znanym i przez duki.

Cheteliny Murynek zapragno mieć w domu swojego
 ław na obiedzie. - Nie odmówili mu tej ławki i ławki
 chaciej pewni darów i sławny nagrody. - Murynek sad
 gości do domu atorymal pierwszy ad nich porwał się,
 aby wiedzując swojej woli, murynek kordemu narodził.
 Liwne doradziłyśwa wrzeka ad Krola i Pana swego, by
 ty mu powodem do posadzenia naprzed Karimiera:
 po którym Cesarz a dalej krolowi Męgiński Eyprijishi i
 Duniishi, tudzież po nich inni Książęta i dworzani murynek
 swoje nasiedli. - Murynek powiada: iż ten porównany akra-
 jaw Nadwieskich pochodziły murynek, kuppie i Kłajew
 Krahowskii a przytem i szlachcie herbu Łagoda a krasa-
 tek i Radzharbi Krola Karimiera Męgiński nie sto by-
 szej atorych ławst czerwony atorych wodał w podarunkach
 krolowi i Książętom tym którym u niego biesiadowali.

W tym czasie Murynek rozwinął, wzmocnił i wzbogacił
 swój kraj. - Powiada go użycie oświecenia. W tym celu rozwinął

W tym czasie Krahowski Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski
 Kłajewski, nie mi opuszczać cały do uszczelnienia narodu polski-
 czy mogło. - Przytem, dla każdego, najbliższym Kłajewski, nie opuszczać
 swoim Kłajewski, ich ad pomocy i użycie Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski
 tego Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski
 cnoty imie Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski, Kłajewski.

Roku 1370. go na potowaniu z konia spadał w pastwę sta-
 tku i kto go już nie wypaść. — Umarł tuż sobie dnia
 5. listopada w Krakowie, sześćdziesiąt lat życia miał, a trzydzieści
 i siedem lat panował. Ciało jego złozone w grobie przetrwało po prawicy,
 stronie ostania, gdzie dotąd widzieć można nagrobek w kościele
 katedralnym, obojętne jego i łowca i racho, miał za życia wypra-
 cować. — Był Karimierz wzrostu wysoki i at. by, włosy
 czarne, ciemne i kręcone, brzoś ciemny, mówił głośno
 i nieco rażąco. — Melawitę go bardzo, dawał
 i pokój i anachonite mieli wojenne sprawy. — A przede-
 wszystkim zastąpił sobie bardzo na janie Wilkiza, księ-
 2. białych wspaniałych i porządkowych gmachów, dworów
 i miast, wzmocnienia i opasania ich murami,
 roztępienia wewnętrzny kraj ekonomiki i innych pre-
 zornego króla i karnego gospodarza czynów. — Umarł nie
 zastawiający po sobie pociągający następny, a przede-
 wszystkim koniec panowania rodziny Piastów w Polsce. —
 Na jego panowanie Augustyana najaki Jurek, potem
 a Olkusa, adny wżerał opasujący to miasto kopalnię,
 i obłąkany i sławny, chłopi do 6000 grynów srebra
 a przede 5000 etnarów cyny i sławie mienie wyhopy-
 wano. — Kopalnię tę z czasem woda, celane zostały. — Ko-
 misja Sherbu Przewspolity polski, postanowiła nagrodzić
 temu kłob, podał spozas wyrażenia i kłup wody. — Kłob
 iż przeciw nie udało. — Jaki historycy utrzymują, że ko-
 palnię

98

w Orluszu przed Karimieniem Willim byłby znane, lecz
że ten monarcha nieporządek i uwaga.

Ludwik król Węgierski i Polski⁽¹⁾

Następca Karimienia III° Ludwik król Węgierski zastąpił sobie
na imię wielkiego w Węgrzech, ale w Polsce nie pokazał się ta-
kim, jakim był na tronie wyprzystępnym. Ludwik więcej dbał o
dawne królestwo jak o nowo-nabyte, można zatem o nim
powiedzieć: że, aczem był dla pierwszego, dla ostatniego wypry-
stępnym. Zwiększając bowiem tylko dla koronacji i sakramentu
sobie bosta na czas krótki stolicy państwa Kraków i Włoka-
Polskę, powrócił carar do Węgier, a stamtąd reprezentowany
innymi ~~czynnikami~~, patrzył obojętnie na najazdy i rozruchy
które Polskę napadły. Postawiając ręk w rękę matki swojej
Elżbiety, baby Dumny i wrogości katolików⁽²⁾ porwał
Pranoburymom i Litwie niemiłe berkarne kraje pograniczne,
a niepokój i burzawia mnożyły się carar-bardziej na sta-
nowisku i w całym królestwie.

(1) Później Ludwik król Węgierski i Polski z pierwszego domu Anagawickiego, był
Anjou ze krómi Kapetów był królem Francuzów. Przodkiem bowiem jego
był Karol Aralia Anagawicki Comte d'Anjou syn Ludwika VIII. króla Fran-
cuzkiego, od r. 1266 z domu Papiera Klementa IV król Abazga Syonii, a po u-
tracie królestwa Syonii a r. 1282 król tylko Neapolitański. Przodkiem był Ka-
rol II° król Neapolitański. Przodkiem Karol Martel król Węgierski, a aciem Karol
Robert król Węgierski.

(2) Elżbieta córka Włocława Książki, siostra Karola Roberta króla Węgierskiego,
a matka Ludwika króla Węgierskiego i Polskiego.

W tym czasie grobowstwa pociągłszy do którego praco do
następstwa było obwarowane, myślał być a tem jakby
następstwo dla córki swych, w państwach już posiadanych,
i w pretendowany chętnie nabył. Przemysł on już był
u siebie Katarzynę wyplaszona swa córka do Polski, i kary do
Szwecji, a do Węgier, Prus, lecz smutni Katarzynę zmieniła
ten układ. a ta zrodziła w Koszycach 'Kaschau' otrzymała
ślubnik następstwa dla córki (1374) a nawet myślał ich
do niego lub do matki miał nadzieję.

Wielki książę Króla, młodszy Matki jego Elżbiety (1375) otrzymała
dług do najazdów w Wielkopolsce, która ustanowienie Ma-
tyś Białej Stęży Gnieznowski z linii Kujawskiej, czynił.
Wojnę narodziła się Elżbieta na chwałę z rąk Ks-
ciażki (1376) lecz w krótko, oddał im znów władzę
ojca. Litwa spustoszyła w tym czasie pogranicze
w Wielkopolsce, a kłótnia w Królestwie przeciw Węgrom o zawa-
ny fur, siano wzrosła. wyplaszona Elżbieta (1377) miasta
i przyjmował Ludwika do powrócenia do Polski.

Króć Ludwik mała żona o Polkę, nie zgodził się na oddanie
im wzwrota lub miereńskim granic, awżem sawoiszany
po Polaku i w Niemczech, w Anglii i w Francji i w
innych krajach, aż do Węgier, Prus, i w Szwecji i w

Opoleckiem

Chociaż mu się w samych na samych na kasi bezdziej
takie mi mi, Dobryński i samiał Pucarski, które jednak
pościnę do korony powrocili.

W 1388. Po porożeniu ze mu powitane w Palpore nie stały
wyjechał do Węgier, zostawiwszy w Palpore na swoim miejscu
księcia Władysława zięcia Opolskiego, lecz gdy z tego moim
panowie polscy nie byli kontenci, oświadczając, że Polacy
sobie na pana nie obali, ustanowił Ludwik król zabor-
natorów. - Należała rzeczą Palpha - gubernatorowi naże
władzę w ogół i osobiste sprawy i niekiedy, mieli się na
awogier i wstronnych taryf węgry. - W tymże P. narodził
Ludwik korony polskiej i węgierskiej wstąpił na tronie
syna królewicza Czechy syna Karola IV. a na ówczes-
a króla. Brandenburgskiego, z którego córki swą staro-
i Karol ~~był narodził~~ ~~matką~~. - Stronnych tyfko syna
przystąpił na to, ale większa część narodu nie chciała go
mieć panem. - Wtedy syna zbrajał ręką i spustem
karowale. - Przy odwołaniu Polaków gdy Władysław polski
przezwyciężył ich przesładował, dostał go wiadomości o smier-
ci króla. - Umarł bowiem Ludwik 1382 roku w 55
roku swego. - Panował w Węgry lat 40. w Palpore.
W Węgry, przyjacielom dalmacji i ogłosił Władysław tak Polacy
długo wstawił i go Władysław narodził, w Palpore bandierę na nogach
nie na powiaty zastąpił. -

P. inuoci

Do smierci Ludwika Bygmont z tem większą uciążliwością o
koronę polską starać się zaczął. Włochopolanie nie chcieli Bygmonta
ale rączy na Niemowitem sędzieim i Karłowickim osadili się
Bygmontem królowa Elżbieta Bośniaczka nadawała po Ludwiku
swojego zmarłego myślnika do Polski prosząc, aby Polacy nie mia-
wali dobrych swych chęci dla cichych zmarłego króla. Chęć
as i mianowicie, niżej serce Polaków koroną wzięcie do wzięcia
był Bygmont królem w zaborach Litwinom Chęci Czerwonej naj-
więcej działał. Paultus Elżbiety przyjęto w Polsce z radością, a
królowa Elżbieta przysłała Palatoma Jadwigi. H. Ręce Bygmont ze
niżej w Polsce dla siebie spodziewać się nie może, ażeby się do
Bygmonta idąc go rozstrzelać w tym kraju wrota powołały. Niemo-
wit ras sędziei i Karłowicki ~~nie mógł~~ ^{nie wyskazywać} zgodności ~~z~~
~~nią~~, postanowił działać dalej. Umysł on porwał Jadwigę
z do Krakowa przybył i z tym celu w towarzystwie Arcybiskupa
do Krakowa na około 500 kopizników, przybył do tej stolicy
Lech Krakowianin i myślnik się zaniarą Niemowita, miasto od
wrota napisał i abepiscypali. Przybyła wroczenie i Jadwiga
Królowa do Krakowa, a piękne postać jej, i duszy przy-
iot, tak się spodobały całemu Narodowi, że w królu
i w sędziim jej imieniem, Biskupie i Arcybiskup Gnieźnieński
wielka ilość ludu d. 15 Października 1384 r. m. 1003 piękna-
doletnia, tylko królowa koronowana. Niemowit wrócił Jadwigę
ze spania, a Bygmont wrócił i lekko myślnik, tak się na-
przeżył.

naprzykroty własny nawet narzeczonej i kary i in. Ma-
kibicze Bosniace, i to chciała swą córkę wydać za
Ludwika d'Orleans brata Karola VI. Króla Francuskiego - Ma-
rya była już w ów czas koronowana na Króla Węgierskiego⁽¹⁾
a tak zgryzant ludzi i nie stracił razem Abbece i
Korony Węgierskiej. - Zbił szeregów dla zgryz. ta obo-
liwności, wrócił mu przeciw Marya a z nią i tron Węgierski,
jednakże szeregów to było i ta Polka, że królem ię nie
został zgryzant, którego potem Cesarzem Niemiec
i Królem Pruskim los szeregów i diabolicznych spadoch
wzrost, bo najniebezpiecz. ięgo. nastąpi własnie. -

Jadwiga Królowa..

Uspokaję ię, króla Polka przyjądem i koronację królowej
bo grozi ię. ięszere normalka nielubowienia. - Na zjedzie
w Koscian 1374 r. wydał Ludwik następstwo dla córek, bo naj-
więcej dla ię króla na tronie polskim iędzie, zawarował sobie
i korod. - Zaręczył Jadwigę z Wilhelmem Arcebisceim Austriackim
poni ię była ięszere, Ludwika adyuta, w ięszere, ięszere tradycją
i tak już trójeznie przyborowi przyręczył. - Odmien ię Pol-
skom ięszere iędzie i Karawicki dla gwałtu - Piastowie
Polacy nie posiadali ię dla króla ięszere ięszere - Polacy

⁽¹⁾ ięszere ięszere ięszere, królowe Króla P^{re} Stefana
unielubowienia mianował królem. -

[illegible]

Wzrosty ziemian orszakowi brai i szlachty Lichostich prężył
pamięć do Kradowa dnia 12 Lutego 1386r. - Trzeci dnia ochrzam
miał Bawarskie i Turybiskupa prężył imię Władysława Tru-
ciaga - Wkrótce nastąpił uroczysty ślub jego z żoną, a po
miejscu wsi i Koronaya przed kłosem nowym król, puka
i cież naprężył i niekto wolności i łaskawości polskiej

Vanice epoli pironitzky

98. a tu mamy rękopisy pism litewskich z dawnych czasów, w których
są tylko biblie, spisy i nabożne książki. - W XII^{ty}; XIII^{ty}
wieku gdy Litwa krajem ruskim została, pismo słowiańskie wzięto
we zwyczaj, od tego więc czasu dzieje Litwy po rusku pisane były.
Z tych rękopisów Skrytkowski r. 1881. ułożył historię Litwy, po polsku
wydaną w Królewcu, a potem przedrukowaną w Warszawie. Litwa
Skrytkowskiego normy były wyjątki, najporządniejszy przez Woy-
ciecha Wójcik Kojatowicza Jeruzę Wileńskiego, z którego August Ludwik
Szeleser Profesor Göttingski wydał dzieje Litwy (1785.) w 50 tomie
historji powszechnej przez Anglika przetłumaczony a przez Niemców
dalej poprawiony. - Jest to tom 22^{ty} historji potnamy. - Z niego
następujący skrócony wypis czerpiemy.

Dwa Województwa Wileńskie i Trakie wciśnięte Litwie składała.
Imuże ma iżyk, nieca tylko dyalektem od litewskiego odmianę.
Prawy byli Prusowie. ^{starożytni} przed Krzyżakami wygubieni byli bracia i
Litewskiego i Karadu, dotąd w dalszej pruskiej w Departamencie
litewskim mowa iżykiem mała od Litewskiego różniącym się
Prusowie pierwotkowe Ruslandy i plemię byli. Także ^{ja} podobnie
mi Litwy lubo dalszymi do Prusów.

Szeleser uważa iż gdy Władimir Wielki Jadrungów granicę z Litwą
zawojował r. 980. a Poltha i drugi strony powstała Naród litewski z po-
miedzi Stalcy. i ściśle zaprowadził. - Trzy bracia: Borkus, Spira, Kunos
założyli miasta: Turbark, Spira i Kowno. Julian Darsprangus za-
łożył Wietomiera i Dziemiatowa. - a tak Lubisz, Kiewiarz, Włiz i Święta
zamieszkała i dążyła na pierwszych Litwy państwach. - Synowie Kunosa
Kiernos stępie Litewski i Gimbut stępie Imuże zdobyli Brastaw r. 1058
i tak jest pierwsze krajów Ruskich przez Litwinów zajęte. - Kiernos nową
Stalę w Kiernowie założył. - (1040)

Do czasów Gedymina wieść do roku 1315^{ty} Litwa wciśnięta wpa-
nach z Krzyżakami Rusinami i Poltha z różnym rezultatem inwazo-
nych, redowana była przez wielkiy Litwy stępie, którego Chronologia
dla zwyczajnych w rękach ich dzieł, trudna do wybadania. -
•małymi

powstała za Karimieną Kallhug R.P. Janina siostra ciej za Wacławem Szejm. Mar-
wieskiego. - Padłszy wyczerpie w Litwie i w okolicach Narodów przysięgę podzielił
Gedymin Wiliuś dąstał swaie między synów, najmłodszemu zaś Janinetowi Wiliuś
składował; róg nad brzoiszą zastawił. - A tak 11. Montura Kiernow i Stonim 2. Na-
rymunda Rusk, Morys; orzeł Woliwia otrzymał. - 3. Olgiard Krew i kraie nad
Nerering 4. Kiejstut Imuś, Frankie Wojewodztwo i Pielasi 5. Koryat i B.
zambis 6. Friburg i Basin. - 1328 roku. -
Wiec Olgiard Janinet najmłodszemu władzę przystąpił, dręczył bowiem bracia jego
Olgiard i Kiejstut imówili się naprasić go niepradziwie i zabieć. - Polonem
oryme sam Kiejstut jednak władzę najmłodszemu Olgiardowi, jako starsze-
mu oddał 1330 roku. -

Przytłona panowaniu Olgiarda powzięto ścieżkę do najwyższej potęgi. - Pierwszą
jego wojną była z Koryatami na którą 40,000 ludzi wyprowadził do wojny - i po-
ręczył porucznikom uszylić Koryaty Olgiardowi, Zmudzieńskiemu i samemu nad-
zi. 1331 Wiliuś, rządownie. - Druga wojna była z Kozłami i w której zdołał, Pad-
ła - Trzecią wojnę wiodł z Dymitrem Wiliuś Kniarzem Moskiewskim, który
wyczerpieł Kataros i w Łarom i w Kamaj Tamaik... - Koryatiane podstępnie Ol-
giarda pod Moskwą, wymusiło dymitra do odstąpienia krajów swoich a
po wojnie mek na Koryatów r. 1333. - Juliana dąstał Wiliuś Kniarzem
Olgiarda skłoniła męża swego do przyjęcia chrześcijańskiego wiary podług
obrazu Greckiego. - Wziął to Olgiard palcem, lecz jawnie wia-
derek oabrodziłościwa Chrześcianom woryttem który w Litwie mieszkał.
Zbudował dwie cerkwie w Witebsku a Piotrowi Gastołdowi Wo-
jewodzie Wiliuśkiemu poverzoną swaia do obrazu Łacińskiego
nawrócanemu, nie bronił sprowadzić Franciszkanów do Wilna
i wystawił im klasztor gdzie teraz Kaplica S. Korycia. -
Pałanone prospółstwo pogańskie w niebytności Gastołda
mucito się na Franciszkanów, siedmiu zakonników zamordo-
wano na rynku, siedmiu ukryjowanych na tyśię gór. - Ga-
stołd powróciłszy z Tyhoieina karał zwłabi Myreników reba-
i rucłował, a Olgiard ukarał 500 Wiliuśianów, ogłosił powszechną
wolność wyznania wiary chrześcijańskiej. - Gastołd w innem
miejscu wystawił klasztor. -
Olgiard i Kiejstut przywołali wyzłom Litewskich, worydnie
rozgłosili waleczność; wiele od nich uciopiaty somiednie Narody
Koryjalskie

Prusakom i Polakom, wiekora rasi ^{naszypit} ^{midny} ^{adlitwinom} ruskich krajow przerait
 zawajowanu rootata. - 1340 roku padiat Rusi ^{adlitwinom} Czerwonij
 wlasniwy ^{midny} Karimierem Wielkim, Krolew polskim - a 1343
 Knezata nie pomyslna Knyziakow do Litwy gwie nie ni ana-
 lerli do planowania gdy Olgirod i Knystat opatnyowsy zamki
 a lud albo na Rusi albo polasach ukrywsy, sami eady kraj
 podgraniczny spustowsyli dla odzicia igwonoj nie przyjaciel-
 ni. - Olgirod tymczasem ai do Dorpatu niwersy kraj Knyziacki
 Knystat rasi Krolewie zduwyt. - Dobra wojna a roina, i czepia
 kalcia barona byta, narocnie Knyziacy 40,000 wojsha wystawioy
 uderzyl na Litwe, z niwersyli sziztwo Trocku; Knystat sam
 porazony 18,000 ludu szreit w boju. - Karimiera Wielki krol
 polski honyztaige a tego kiese Bronsi Petr i Padole (1350.)
 Litwinom awalar, z Polakami, Knystat by rary wozity w ni-
 wole, by rary z niy umykal; krowane lara w boju, Kari-
 mier wrocnie Litwinom z Wotynia i Czerwonij Rusi za-
 pednie wygajowan 1370 r. - W dwa lata pokoy z Polkami i niwersi-
 my mizdy Knystatem ^{Krolew} a Ladwiliem regjerskim. - Wilad dyn
 Knystuta rarypa ai wstawiai orziem. - Wajna Litwy z Kny-
 zakami dwa ciagle, ai smiane dwach naprawistnych ni-
 przyjaciel, Henryha Kniprade Willingz szizna i Olgiroda konie-
 cy wladnie 1381. roku. -

W liwnian potomstwie Jagielly obrat Olgirod nastepca na Willia-
 sziztwo, a sam Knystat strzy igo i wojny szizta adoli-
 me toz ni zaprowozny. -

Olgirod mial dwi rony: Julianus szizniakz Willchsz, potom-
 Many szizniakz Twerskz. - 2 piewosy mial sziznie szynow:

1° Wladimir

Epoka 11ta

Jagiellończykowie

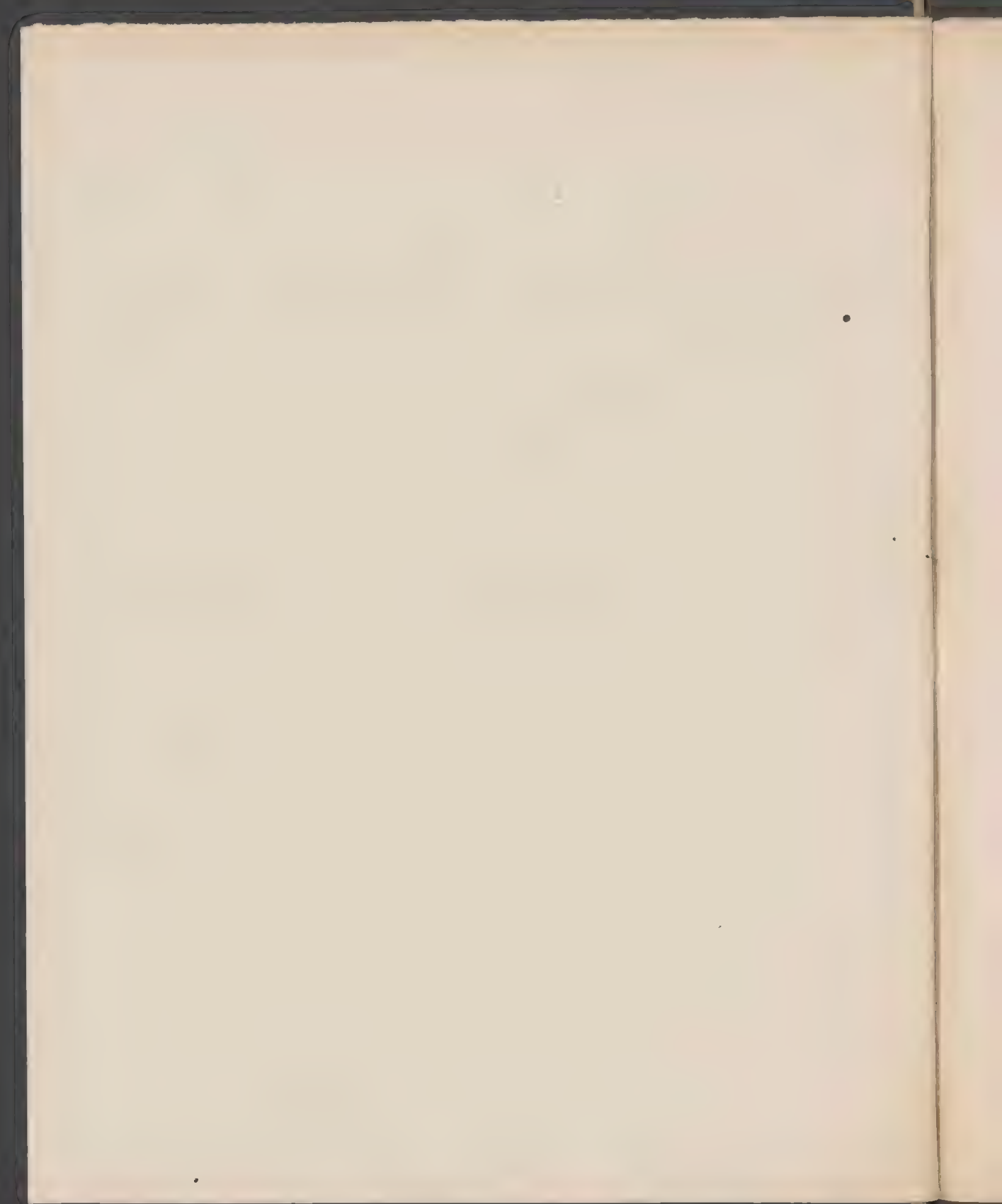
(O wystąpieniu na tron Władysława 2^{go} Jagielly do śmierci Zygmunta Augusta; to jest od r. 1386. do r. 1548. Obyczajnie lat 136.)

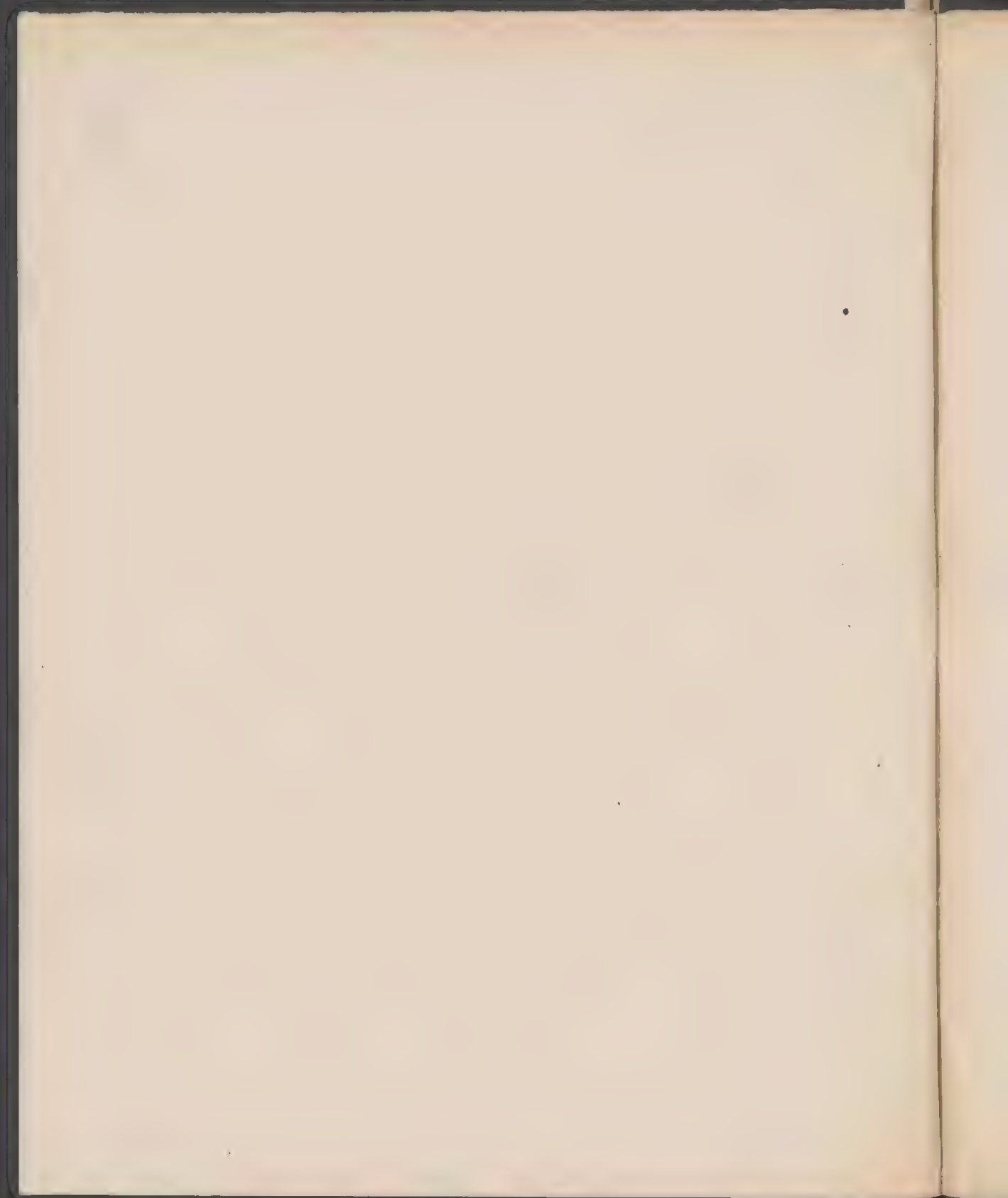
Przebiegając obywateli a Karoła's sprawiło radość powrotem po całym Chrześcijańskim świecie, tylko Krzyżaków w Prusach nie podobano się zjednoczenia Polski i Litwy z których kłósk wy-
stąpił był karykatury. Dla tego Konrad Czałner Wielki a także Krzy-
żaków nie przyjąwszy rzeszytu był chrześcijańskim ogółem Króla,
wstąpił do Litwy pod porożem że chce mieć wspaniałe brata
królewskiego Jędrzeja Wigunda zięcia Trubeczkiego w dochodzeniu
praw jego na Wielkim Księstwie Litewskim. Z drugiej strony Święto-
sław zięcia Smoleński bunt przeciw Królowi podniósł, Wi-
tebsk, Orsz i Kiejsław, jedno miasto po drugim nadaremnie
oblegał. Posłał Król przeciw nim dwóch braci swych, młodszego
i starszego i Angielskiego Władcę na czele polskich ochotników,
i tam raz ruszył do Wielkiej polskiej góry dawne i nowe brzozy,
wzrostki. Tak w Litwie jak w Polsce powiadło mu się wreszcie.
W Pernanin bowiem sam i królową, pogodził z wainionem Gry-
matykiem i Kiejsław domy i inne ztłumit mieszkańcy, a
w Litwie Skirgietto i Wilko. wzięli Jędrzeja Wigunda w niewolę,
i całą wreszcie zabrać w wojnę. Świętosławu rabito w Litwie
pod Kiejsławem; buntowników uharano.

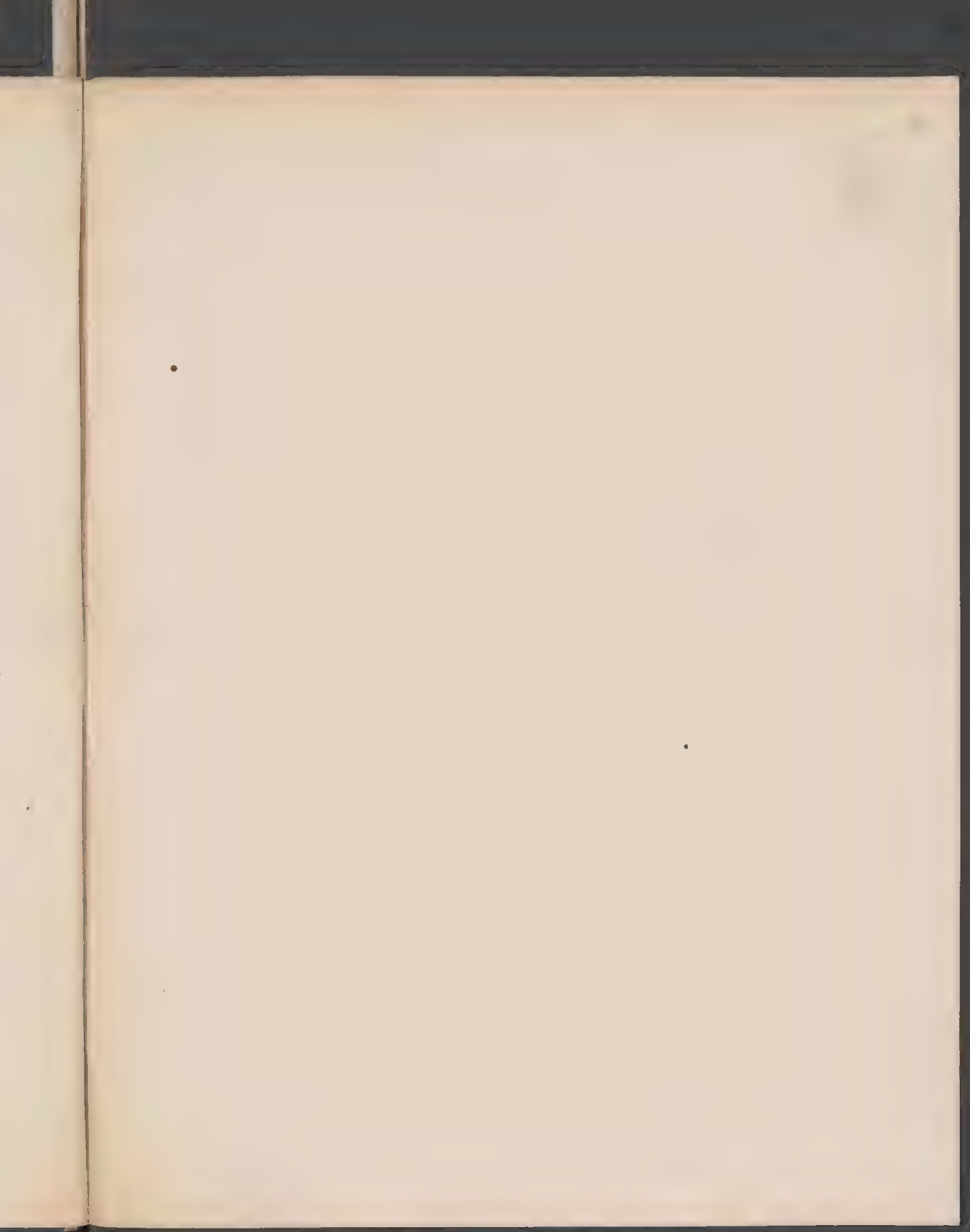
Sejm Litewski w Wilnie w przyłamności Pana's polskich odpra-
wiony, uchwalił zmiroczenie katuszkaletta w całym ściegowie, do
ustukarnienia raz się uchwycił sam Król nie samiech uciłmny
prawy

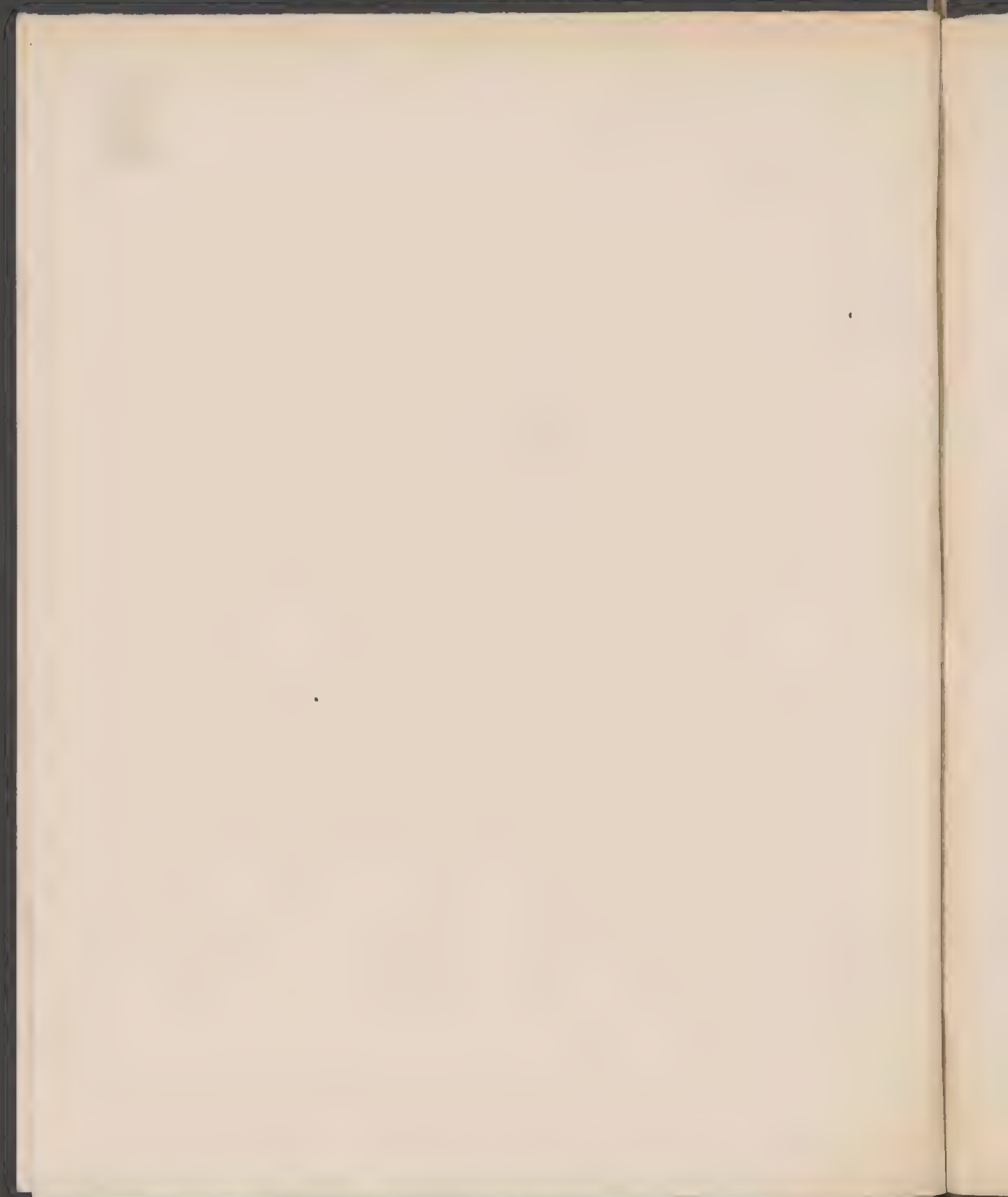
104. i Starania - Łagodnemi namowami i rozdaniem podarków
między pospólstwem, ujął i siebie i do przyjęcia Chrześcijańskiego
wiary nakłonił. - Katońskie Biskupstwo wileńskie i siedmiej pule-
basii, przez Królową, łagodem sprowadzając uwarowanych warcheł, i
utwierdził, a poganstwo odtąd powoli niśmagało. (r. 1388). -
Gdy Litwa z Polką, iżwiera nie była tak ściśle złączone jak w na-
stępujących czasach, wyznał Król na Wiślini obywateli brata swego
Skingiellę, a sam przez Rus' do Polki powrócił. -
Uwarony na Króla Witold nie miał lew rannego brata na Litwie
litewskie wyprawa, ujął się do Krzyżaków o pomoc, i w krótko
z doświadczeniem wojaczką do Litwy w krótko; poszedł Król
przeciw niemu - a rozmajtem szeregiem wojna się toczyła, wro-
nia Witold ponownie zwrócił, Krzyżaków z Królem się pogodził
i po złozeniu Skingiellę Wielkim Litwom został (r. 1392.) Tymczasem
Królowa z wojaczką Polką odbroniła na Rusi czerwonej zamki
które Ludwik niesprawiedliwie do Węgier był przyłączył, jako to:
Jarosław, Przemysł, Lwów, Terebowla i inne (r. 1390). -
Po zakończeniu wojny w Litwie przedsięwziął Król i inne
zabłył niesprawiedliwości Ludwika porwać, a z tej przyczyny
wymagał się także od Władysława Litwy opolskiego,
na to aby po śmierci jego ziemie Dobrzyńska i Wieluńska
i inne zamki od niego przyznane po do polskiej korony
powróciły. - Nie chciał nic z tem wieściem Opolski, a był
przygotowany do wojny. - Uderzył sam Król niepoddanie na
ziemiach Wieluńskich i zamki na pograniczu Śląska bieżące
i dobył je

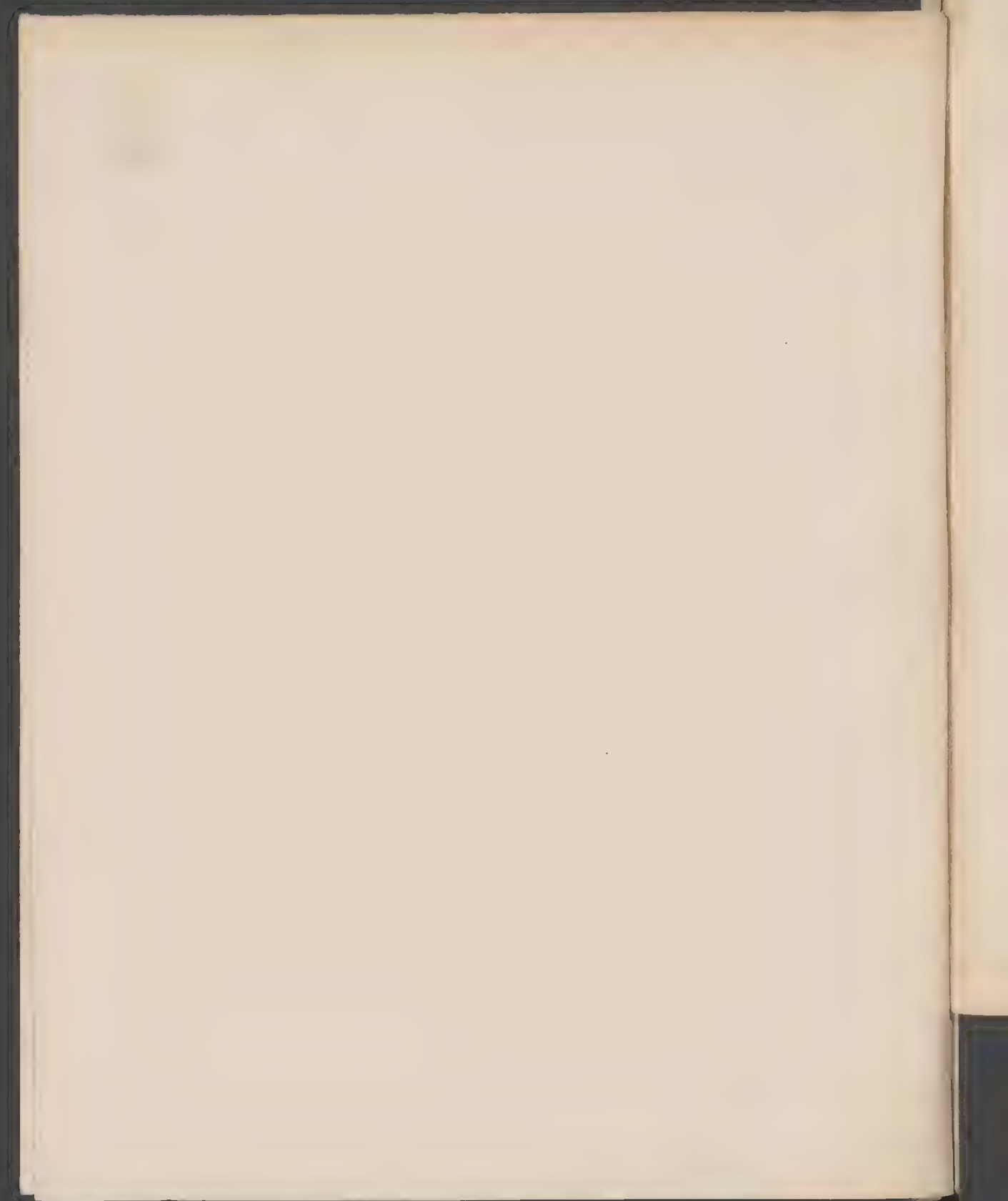
1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

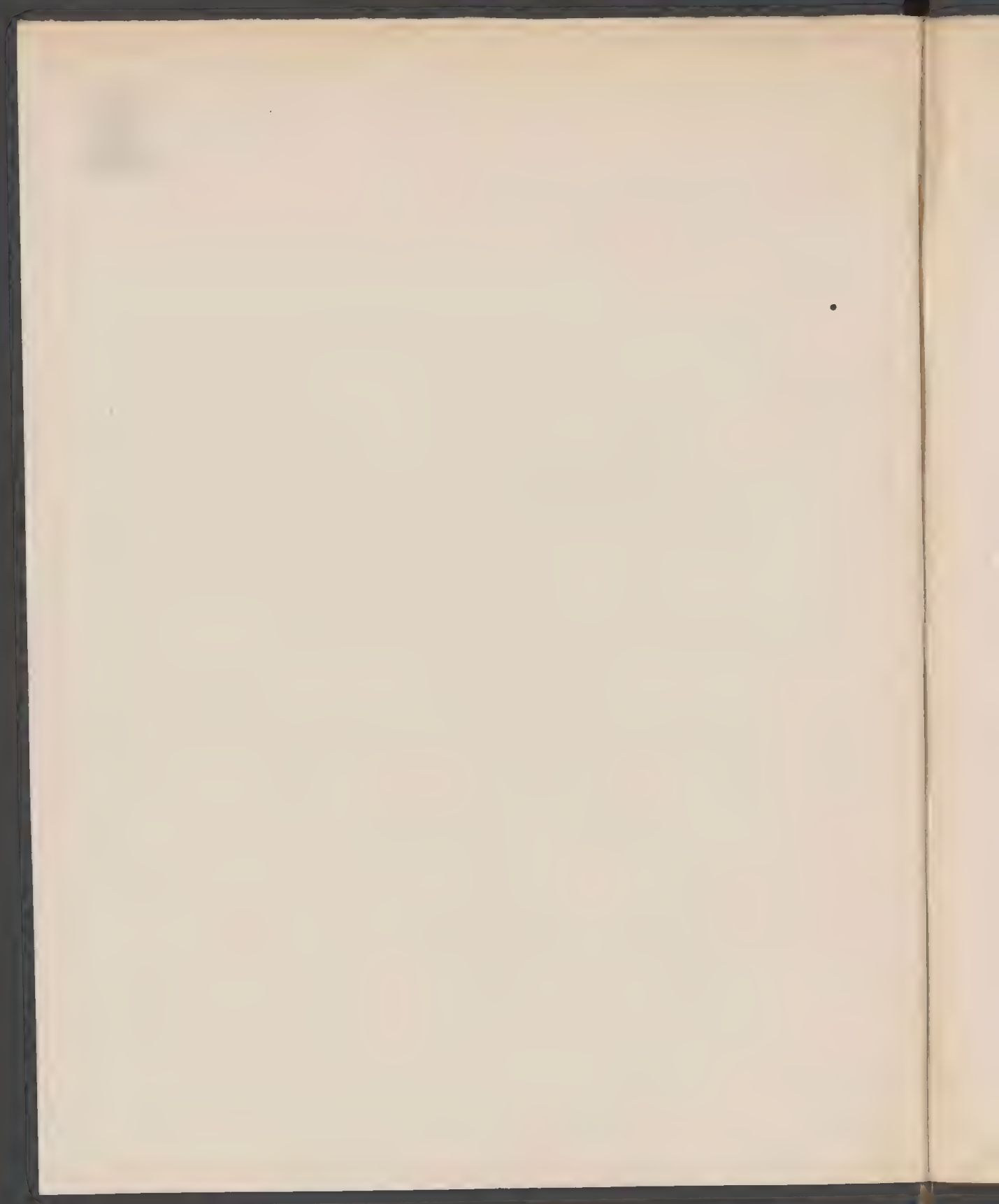

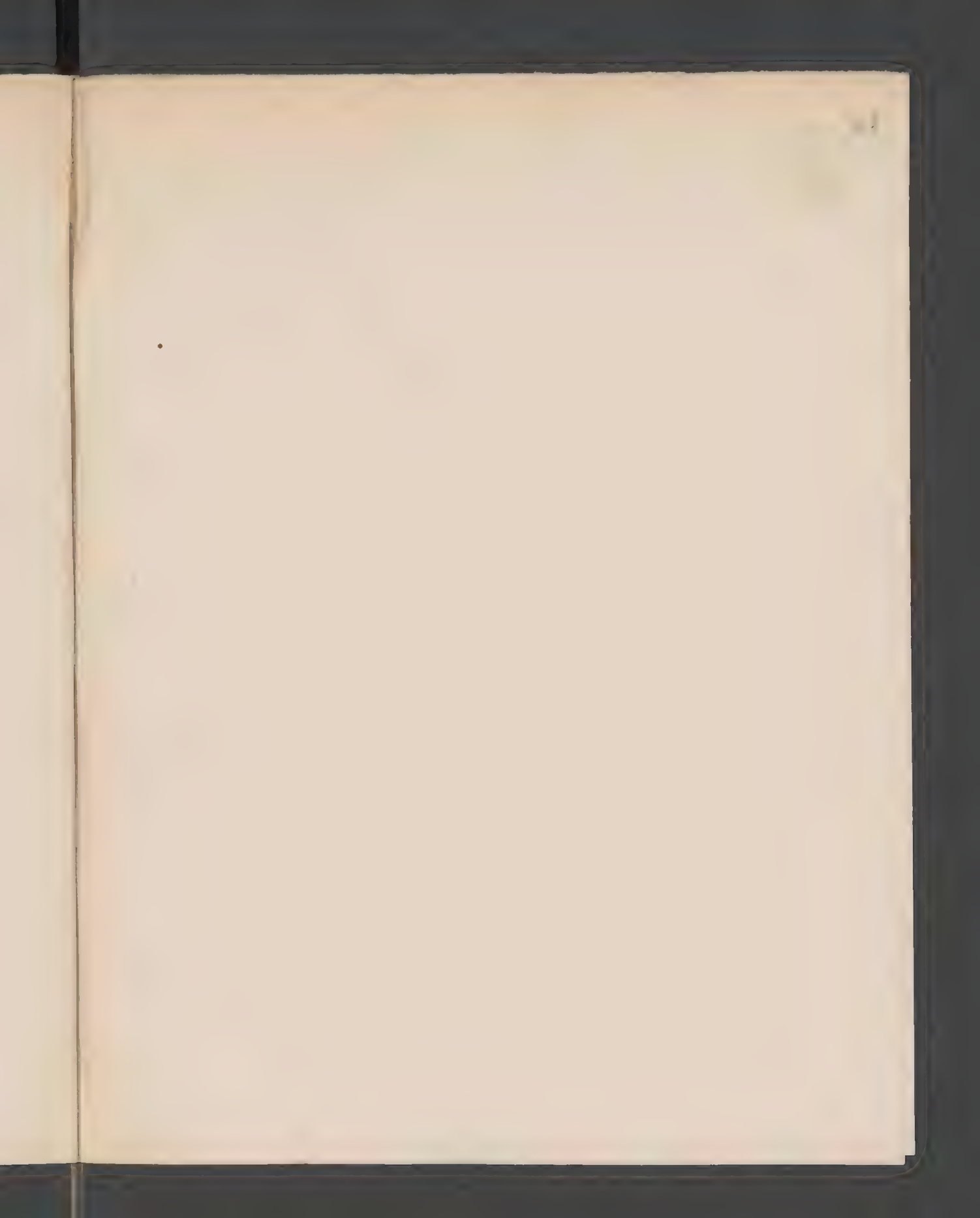

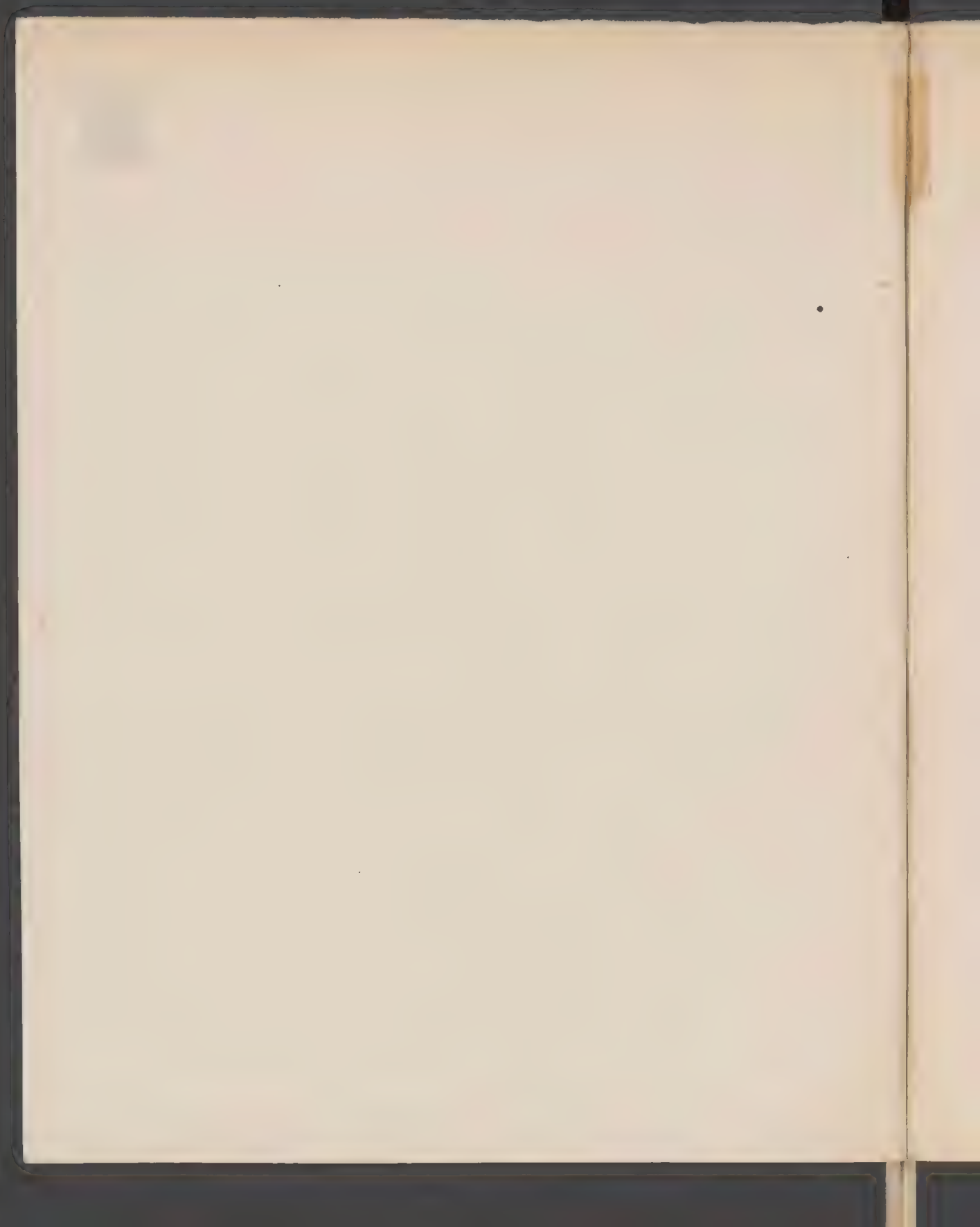

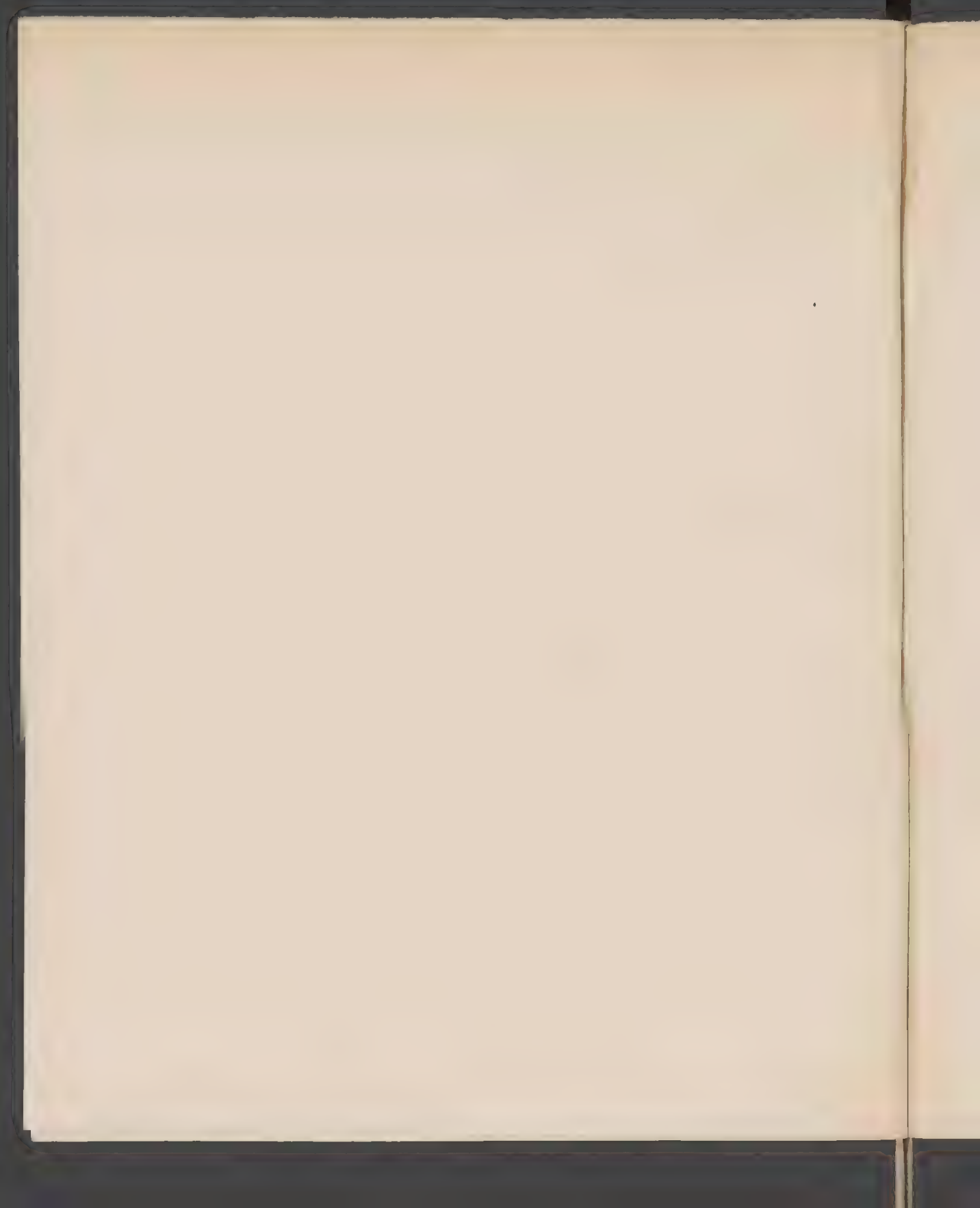

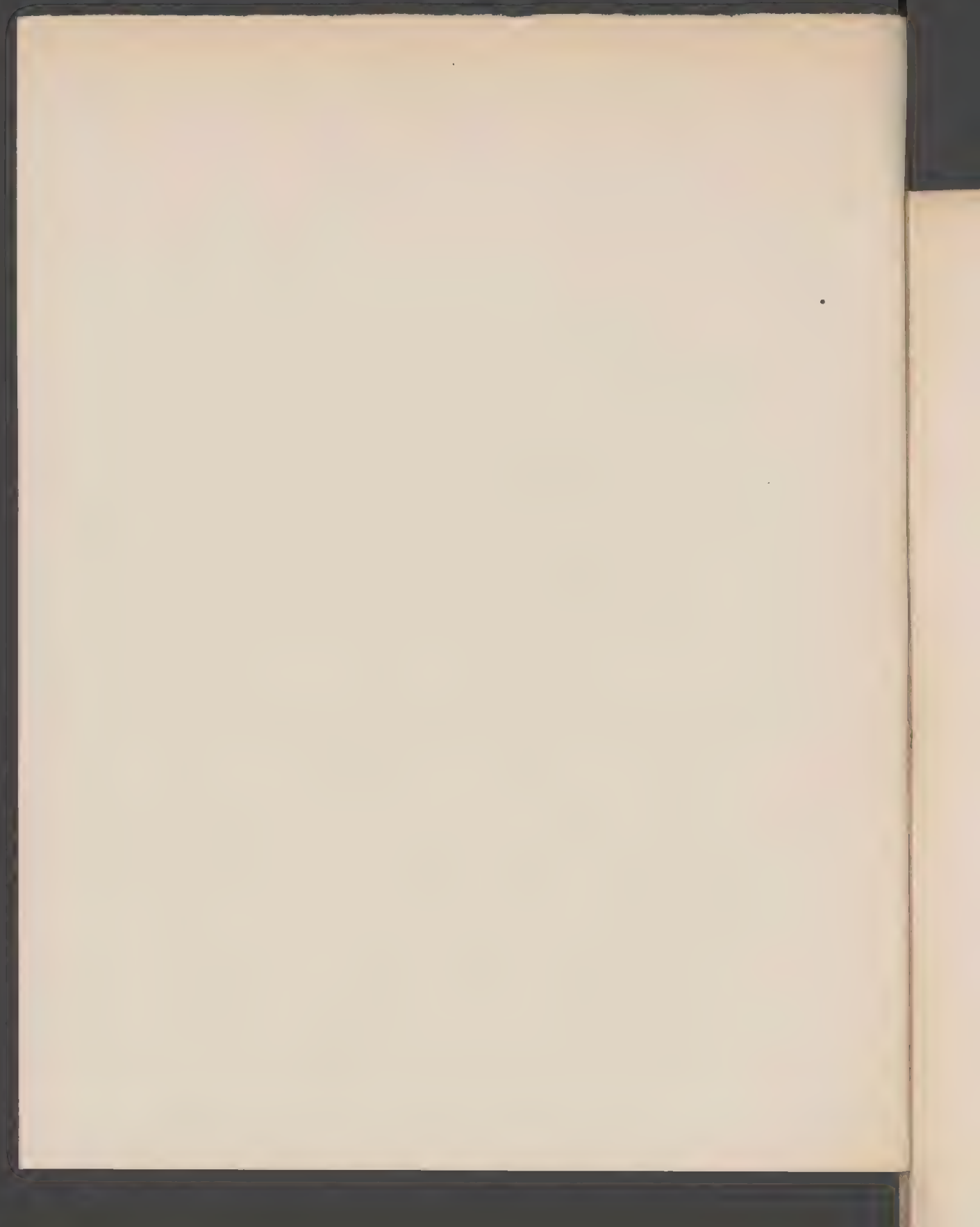

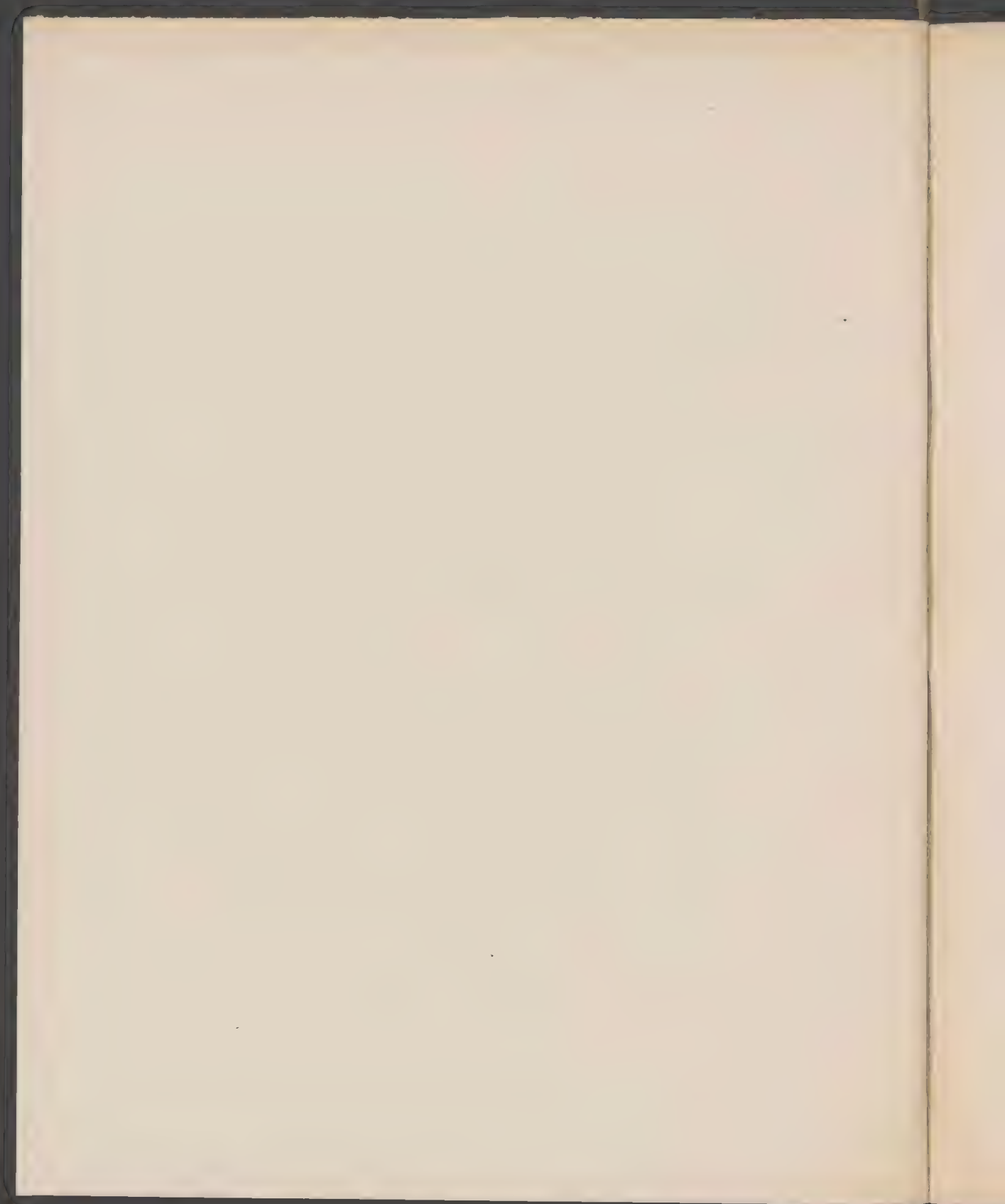

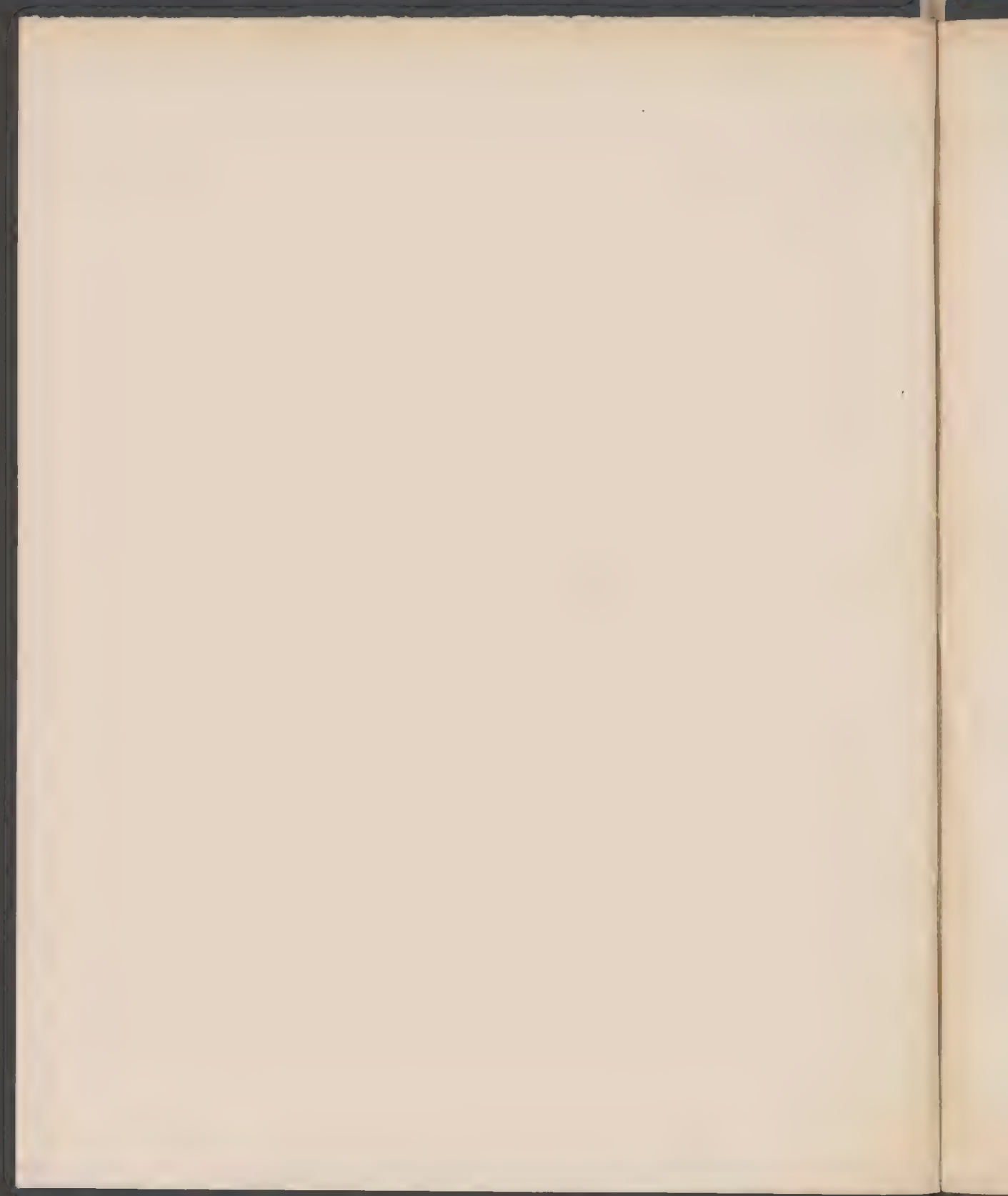

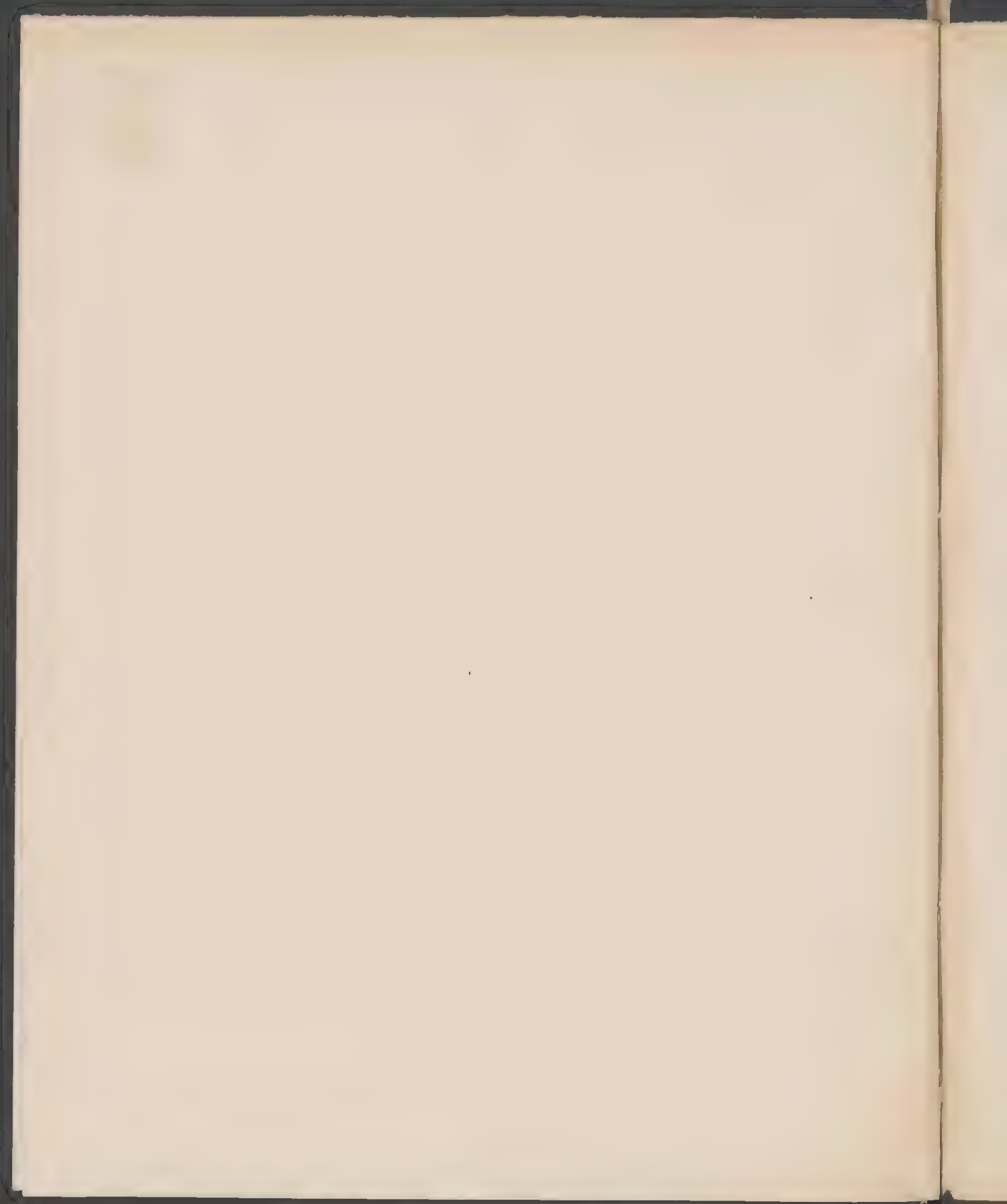

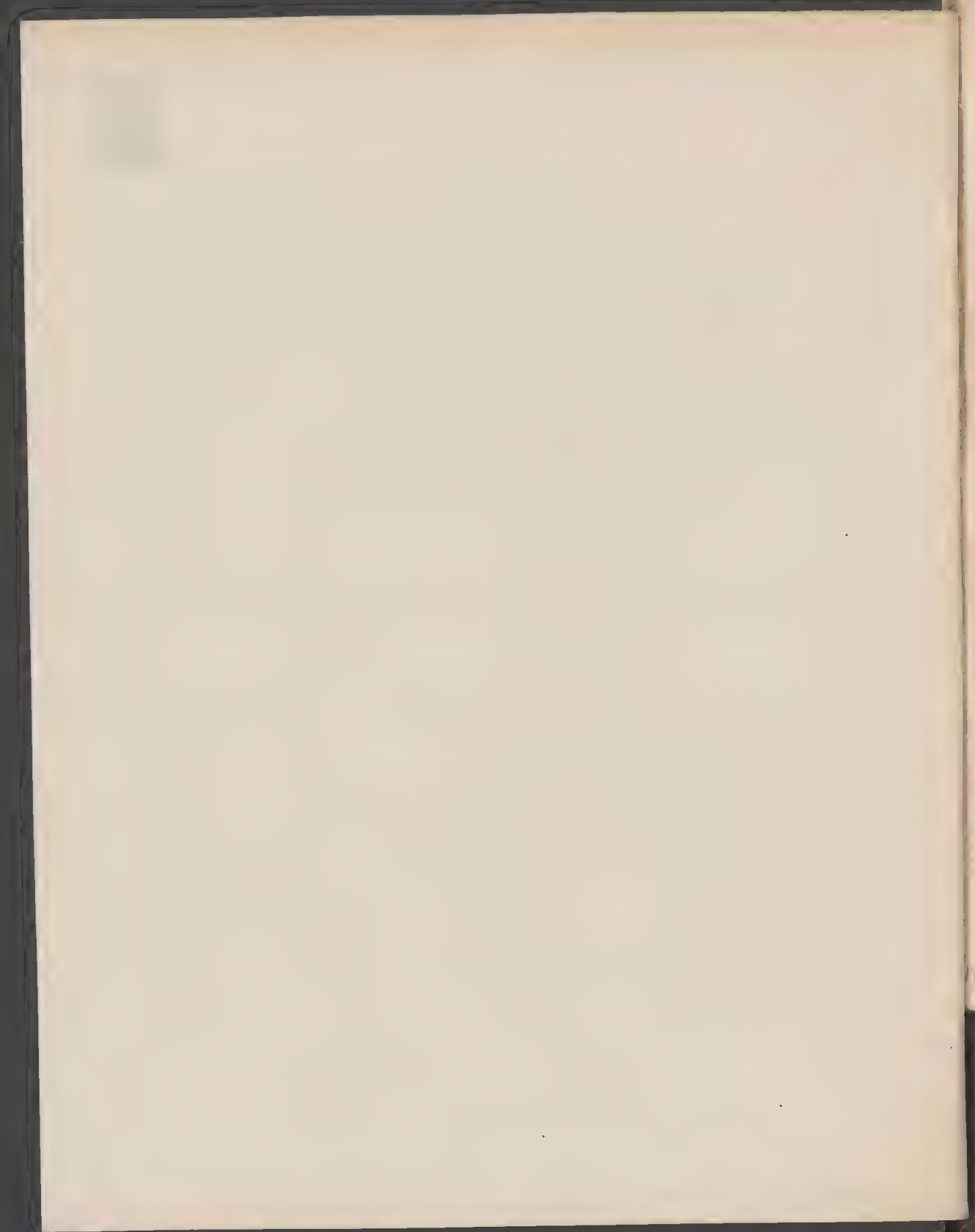

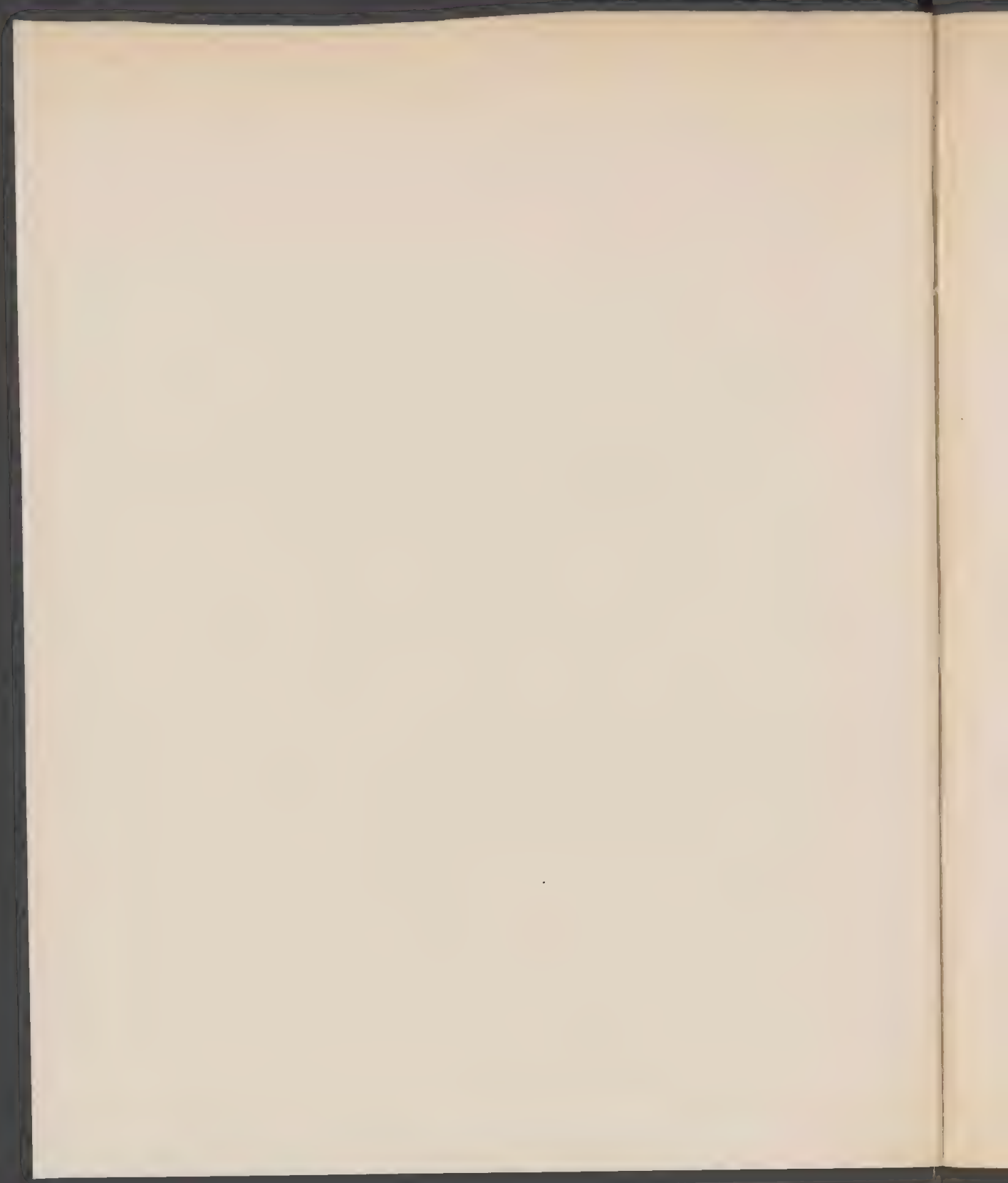

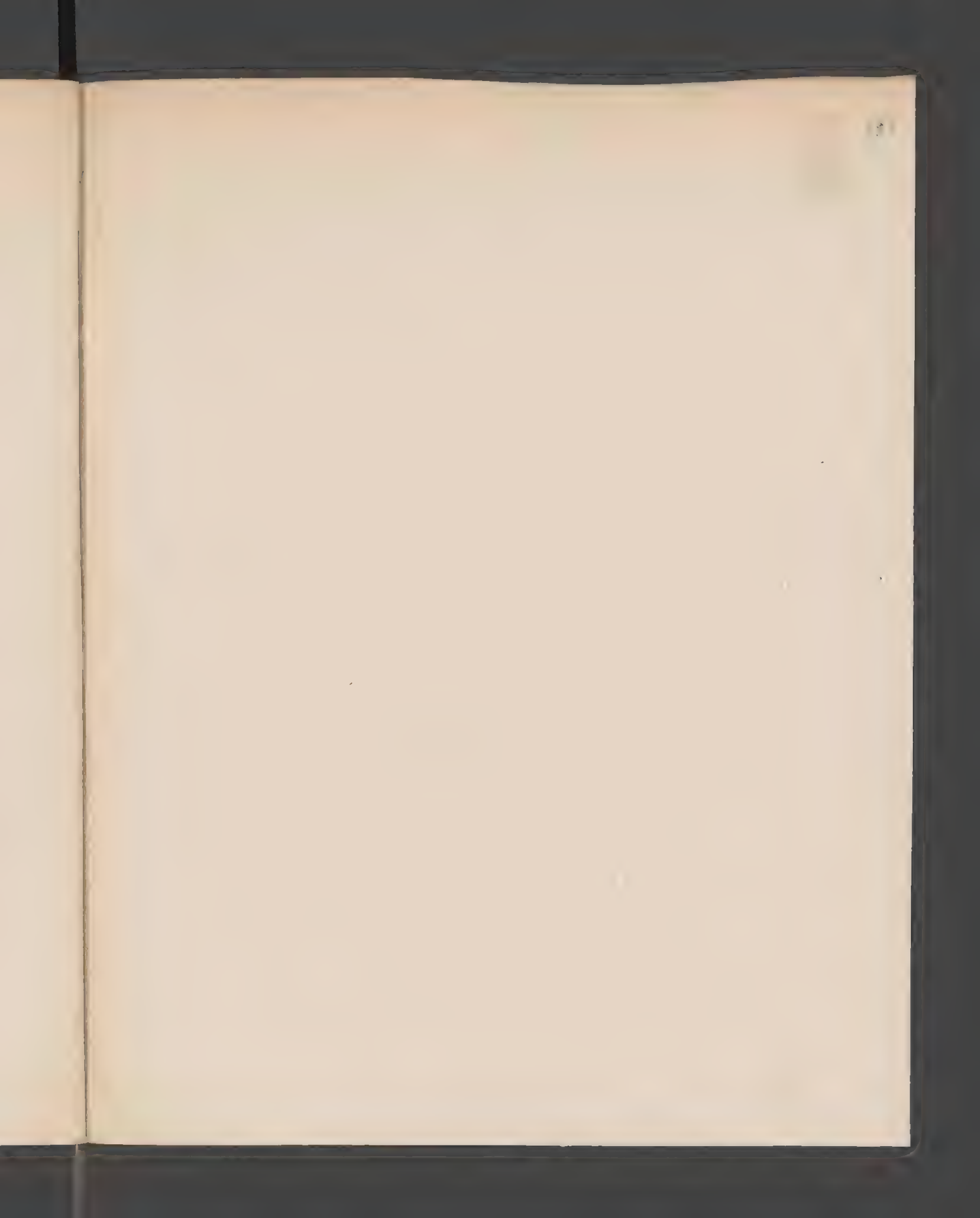

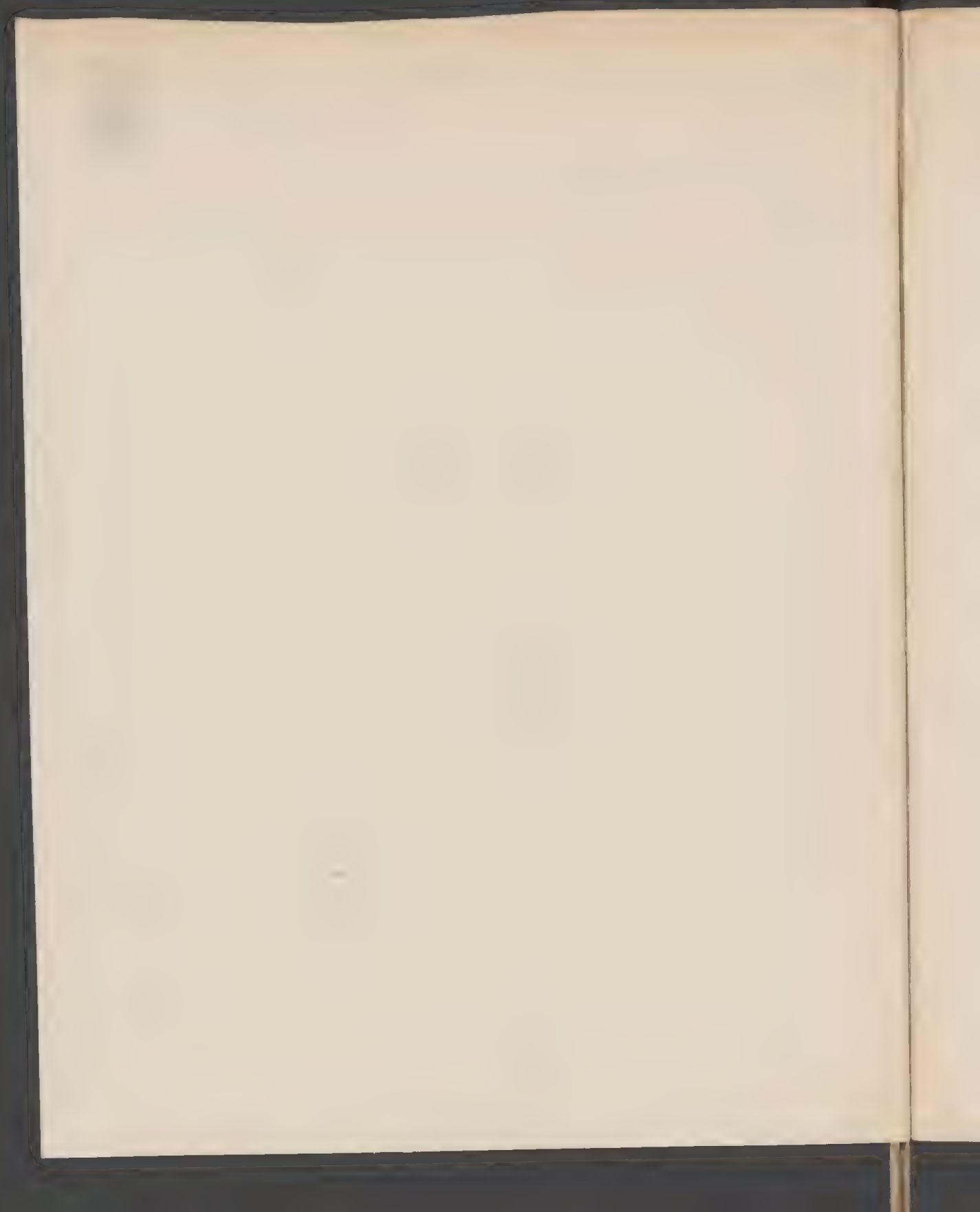

a
pres
e
A. Nic
De
i m
sm
Hau
de r
a ka
var
dris
a q
ico

pro
Jac
ab
Kau
ita
Zy
ra
r
ra

Scy
ka

a nie tego potera sądzić się wyraża o Inflanty 44 lat trwającego
prerzypuana wprawdzie systemu rozwierania broni. (+)

139

A kara luterska w ówczesnych naradach Rzeszy reserwowana i
do niejże samy wkładać się parę lat, kolebania i snach
i nie przesładowanie samowoli się wzrost w Polisie; nie
siano wprost sąpać wojny katolickim, iżano iżnak pro-
stawać nadawcia osób duchownych, ukrajać samą jaś po-
sunięta, władzę i skromać iż, tyłko do nowy byzycy się heligii.
Kastelnice adaranie powiększo w przed nichytnych a potem i
normo: wiersio: Stary Styrak Prabarwa Barokowiczgo w iżano
onatomainym sążeciu ubili iżthu studentów iżkacem Krakowicz,
a gdy na ten sążetpek ukarani nie byli; a nichyem iżkacem
iżnowygodnie powięksili Kraków i żdali się do ówych iżkacem
- tam ukonieczo
Kulwinigła miara, a iżkacem, rozroczano, wzroczono
precizone katolickimowi. Zygmunt August bliży jak pauci-
dais, sam chiał żyżję Luterela, wiarę, tyłko mu obracano,
obciżmie patros na rozknewiaigze się iż sąsady w Polsee
kurion wiersy iżk mu się żdawała, a wolności ta żdani porwo-
iżk żyżję żmewage prawdzie, na iżkacem iżkacem.
Zygmunt August wolności nadane Lituan na Jagiellty w sto-
radle, ale nie iżkacem rozrywiście, żdaj sam sąprawadac.
Na żyżmie panów w Wilnie 1560 r. porwolit słackie obier-
nie postów, żdajco tworzyła się reprezentacya słacki i
sążm sążdard iżk składać się parę lat. Kradzio to niepo-
kacznosc i abawę w Koranie, żdano iżkacem uni Pol-
ski

Polzhi i Litwa. Dla przypisania jej, adnotat Zygmunta i
 guat na sejmie Warszawskim 1564 r. dyktatura Litwy, nie
 miała iść w jedną stronę z Łuką. Tamto nie króćte
 od lat 180 były potęgą, nie wygasta iść w kierunku niech
 dawna. Tamto w prawdzie Litwa staraniem króla ruski
 iżby, przypisano polzhi, ożyczył się z nim i koronę oby
 cza, bo na celu narodu litewskiego były moi panowie,
 szlachezcy rady i szlucha. W senacie polskim nie było szlachezcy
 senatorów, gdyż przeciwnie w Litwie, dół heroi szlucha, po
 siadali ten przywilej i musieli go przy zupełnym potę
 reniu odstąpić. Wpływem także dawata się ożczy, re
 awalac na uszupieniu granic Litwy, przypisano prawa
 korony do potulniających prowincji. Chcieli bowiem
 Polacy: archy Inflanty króć litewskie nabyły, również do
 Polzhi iah i do Litwy nabyły; domagali się wyłączenia
 prawa własności co do Podlasia Wołynia Podola i Kijowa.
 a Kijowskiej armii Radziwiłł i Litewskich panów, Crema i Acha
 cy wojenowa małopolski i Pruss, nagracizmy były pro
 cionkami, zupełny unii. Smierć ich nie miała uprzedzić
 trudności. Na sejmie 1564 r. w Lublinie, przy rzedzie
 uszupienia stanów, gdzie król, senat szlucha litewskiej, po
 słowie ziemscy rożni urożnicy i postawie dworów zagra
 nicznych byli obecni, szlachta nie króć Litwinów sejm po
 nuczali, w wpływem Ostroroga Kijowskiego, i Aleksandra
 Crestonyskiego

Cruciaty, isnego Wotzyshego Wajewady rawersa zakonnie
unia. — (a) Mały ty, Pałac Woty Pałki i Kijowski wojewod-
stwo do Korony należące miały, a Inflanty wspólnie obu krajów
stały się własnością; adto obie prowincje jedną krótkopolską sta-
nowią, ieden pan w nich ma nadzię, obrany przez wszystkich;
w Krakowie koronowany; sejm i rady razje adto wspólne,
senatorowie obu narodów panowania, i porządek rządzenia
przepisany; Dygnitarze przedwójni, iako: marszałkowie, konse-
rator, podskarbiowie i hetmani z Korony i Litwy, zostali miano-
wani, a postać koronnych i litewskich szlachez ma i ich post-
ać; wojewodztwem pruskim w senacie i w nadzię postać
ornamenty mienne. Świadkami tego sejmu pomnóż adto
iakoż przez dygnitarza pruskiego i Alberta Fryderyka ostatniom
i Jagiellonów pominia szlachez. —

(+) Przy czym do nich były następujące: W 1556 roku Walter
Fryderyk Wielki Mistrz kawalerów niemieckich przyjąwszy
z całego zakonu wiarę luterską, wydał wojnę Wilhelmowi
z domu Margrabii Brandenburskich Arcybiskupowi Rygi-
mu, abymiało go iakoż ten Inflanty Polce, a Kurlandę
bratu swemu i Albrechtowi starszemu pruskiemu chciał podda-
ć. Sprzecznie posturęto orzowski Wielki Mistrz, Arcybiskup, wia-
ły w niemieckie i w Litwę do wojowania, bez względu na po-
krewienstwo z królem polskim. — Władcy z nim bymunt

(a) Na pamięć ty uni był pomnik w Lublinie, katedra cesarza niemieckiego, na koronie-
sy Królestwa rzymskiego wspaniałe i całego świata wystawie. —

17 August, i postać do Kallera z prośbieniem, lecz go posel
krolowski Kasper Lachci zamiast posuchania smierci w zgodzie
analekt, abraciony krol z wotem seymu do Warszawy (1557r) na
klonysej pospolite mowienie uchwalono. - Do Wilna posel do krola
z najyskiem pod Parwola, ale tu, poneszczony potegz krol
lewski, Willel. i Kistra przybyl do oboru krolowickiego we
300 koni, a kleszczowscy przed kroliem prosił go za miewa-
gę strybskupa i Pastal, przyrzeczając wynagrodzenie za scho-
dy porzynione. - Inflanty w ówczesnym czasie do strybskupa
przebieg do W. Kistra natychmiast, oba więc król pod kaci
i opiekę krolowicką poddali się. - A tu kontent z tego Jwan
IV Wasiliewicz Car moskiewski postanowil wojować dla siebie Inflan-
ty, a pierwsze jego wojaka, opanowal, a Karuz, Werenberg i Dostaj
Willel. i Kistra Kallera nie mogąc mu się uprzeć, zawart z Polakami
awiazek, mocz klonysej, otrzymal Kurlandyę i Semigalię z
tutem dyktum i natem dla Polki, a Inflanty, do niego na-
leżące Polakom ustapil. - A strybskupa ryżski oddał się pod
opiekę Szwecyi, a tak Inflanty staly się królestwu wojny mi-
ędzy dwoma potnocieniami macarstwami: Polki Szwecyi i
Rosyi. -

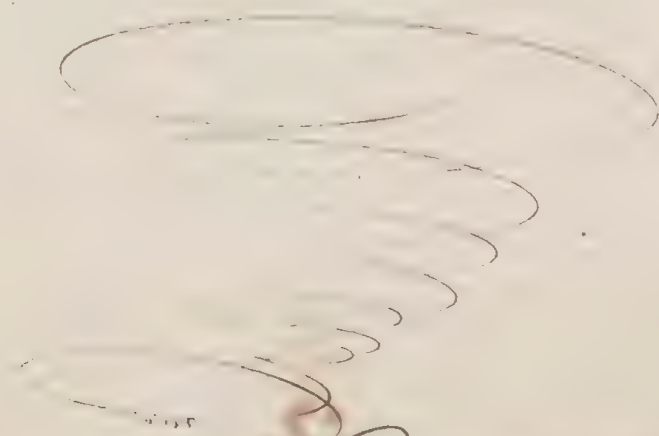
A tu cheili się Polacy mierzac do tej wojny, zostawiając pro-
wadzenie jej samym tylko Litwinom jako a prowincye do
W. Kistwa litewskiego idy nie należące; tak więc dyktum
a August uradowal wojnę nie jako krol polski lecz jako
W. Kisz: Litewski, a hetmani: a Micholay Radziwiłł, Grzegorz
i naokoło

Chackiewicz, Filip Kmity, Florian Lebrzydowski, Stanisław Lesniowski i Stanisław Pe, przywódcy wielkiego Litwinów zastępom, obryli się chwata branych zwycięstw. Dwadzieścia tysięcy lat twaiga, licznymi rawierzeniami broni poruszona, skowryta się przeciw instancji wyprawy. Szang potay. Polka otrzymała Jufanty, a Rosja ustąpiła Szwecji Karelię i wrystki miasta nad morzem bałtycznym użeg; także, zrekta się wrystkich praw iakie sobie rosista do Jufant. (+r)

Rzeczy to razy najświetniejsza dla Polki. Porowanie obu Lygmunta i Filipa Batoro, bliskiego i gadnego ich następcy, postawiło Polkę w stanie mały potęgi i rozsia, a chwacił się praw i iakiego porowania nie porosta całkowicie do skutku, iednak przekadanie praw polskich na rzyt atrypty iacinińskiego porer Herburta, i poradach w nim abcaadacy, tak się podobat Narodowi, że lubo statat ten nie porysiat Lygnowego upowarnienia, to iadaach powprechnie urywany był i racog. Lubo Lygmunat iugast poradach wipaniarosi i nauki co ten i w Narodzie raverapiac statat się. Włak iego staty dla nadois i nauk polskich abfilowat w wielu urownych ludzi, Horger Key Brachowski Gaimichi i Madmowski kachadawscy i inni iładami rorumu swego urobogabili literaturę atrypty, które pełne eryty i dohorniej mawy raware z porythim i przyimnoscia erytane hoda.

Kmar

Umar Lysymunt August 1572. roku, po 52 latach sy-
cias a M. Janawonia - Na tim agast ostatis premien domu
Jagietkow. -

Konic Epaki Dragun

C
rec
Bo
C
si
fan
walo
go
po
my
ka
mn
le
swa
ty
Nar
inter
w
D
nie
abf

Królowi dzielnych, już niekiedy walecznych, już gościnnych
 a dobro kraju obywateli. -

Henryk Waleczny.

Skończył się dowiedziawszy o moście, którego król w Pałacu
~~zawiesz~~, zagraniżone dwory zaczęły się a do wstępnosci u-
 biegi - Pałac nie mogli się zgodzić na wybór króla, coina
 wiady największą do tego była przegrana. Poślubił się na
 parę - Złożył katalicy króla swą wiarę, ale mała liczba
 katalików w senacie, wzięła tego czynu nadzieję. O koron-
 ny ras' starali się: z Kazymierzem II^{im} Cesarz i Niemiec dla
 syna swego Albrechta Ernesta, Karol IX król Fran-
 cuzki dla brata Henryka, a Jan III^{ci} król Szwedzki, albo
 dla siebie albo dla syna swego Sigmunda, 6. lat młodszy. -
 W Litwie dla zachowania wojny z Moskwą złożyło sobie
 wielu aby Jan Wasiłiewicz II^{im} został królem, a między
 Panami młodszy Jan Sirotka z Moskwy koronę
 głowa parę wyznania Szwajcarskiego zwycięstwa
 do osiągnięcia korony. -

Sprawność postać Francuzkiego Jana de Montluc Bisłupa
 Waleczni skłoniła większą głowę na stronę Henryka,
 Tatury w obywatelach Montluc przystał w imieniu pana
 swego na wprawy podane mu warunki, te ras były
 następujące:

następnie: wierne przyłączenie z Francją; pomoc sobie
wzajemna; sprowadzenie 4000 piechoty Gasconyjskiej przeciw
Roskowi na żądanie francuskiej przez sędzię miszję, dostarczenie
floty na morzu Bałtyckim dla ratowania handlu do i z Rosją,
przez Moskwy apanowani; przywrócenie terytorii miasta do
korony; swobody handlowe we Francji; zapłacenie Hugów po
niekoronyjku Kołcu i tych co Przemyspolita cała; wno-
szenie wojska do skarbu Przemyspolitej 450.000 zł. pol. z udia-
łem we Francji, nadto zaprzeczenie swobod Narodowi. - W przy-
padku nie dotrzymania słowa miał Narod wolność wypowied-
nienia postulatów Kołcu. -

Królestwu wreszcie powróciło z najpiękniejszych obywateli tak korony
jak litewskiej. Wówczas zadziwili Polacy, że rykoszety wojny
postawili i głęboką naukę. Henryk osiągnął się z umiarem do
Polki, mającej nadzieję na koronę francuską, gdy brat jego Karol IX
przez niego wyjechał do Francji, gdzie obierano króla. - Kiedy
wreszcie Henryk na granicach Królestwa polskiego dnia 25. Sierpnia
1574 roku a w następnym miesiącu koronowany został. - Wnie-
chcił jednak Henryk ku sobie serca Polaków przez rozróżnienie, aby nie
oddanie się zabawom i zaniedbanie wyznaczonej sprawiedliwości; gdy
bowiem Samuel Zborowski postawił się z Janem Zyrardem
chcąc ich obronić Andrzeja Wapieskiego, nad którym prawo kró-
lewskie było, lekko był rano uderzony umiarkowaniem z łosiu i
odjechał mu dół i cześć ich prawa nakazywały, to sprawiło po-
wstanie

powołując niczego ku królowi. — Poraż to Henryk a gdy mu
 doniesiono o śmierci brata Karola IX króla francuskiego, kłócił
 się aby mu Stany nie wróciły odjardu potajemnie do Francji
 i jechał ^{siódmego miesiąca swego panowania w Polsce} do Agnat go na groźbę. — Ostatni Jan Zaryński ale do po-
 wrotu nakłonić nie mógł. — Po roku upływnym gdy Palacy króla
 dochodzić się nie mogli bezkrośleniu ogłosili. —

Stefan Batory.

A pomiędzy raielu Kandydatus na tronie elekcyi, parły
 Maksymiliana II^{go} Cesara niemieckiego na kłótni orle Ro-
 mas Uchanski z duchownictwem, i parły Stefana Bato-
 rego stępcia Siecmiagrodzkiego pod przewodnictwem Jana
 Damażyńskiego i Zborowskiich były najwzniejsze. — Ostatnia
 przegrała, a Stefan zaprzysięgł swobody Narodowi, kró-
 lem poślino koronowany w Krakowie dnia 1^{go} Maja 1546 r.
 Król przyjął warunki Henrykowi podawane, nadto warunek
 posłubienia sobie siostry Jagiellońskiej pauny 52 lata
 iur liogcy, siostry Zygmunta i Augusta. —
 Gdy Batory wstąpił na tron, tam Polki nie był supełnie
 pomysłny; Jwan III^{ci} Wasilewicz rabrak był roztę Inplant
 opośód Polki i kłótni samobój, nadto iawny Polakom wy-
 powiedziać wazny. — Amplit się w nadziej Car Jwan III^{ci} bo
 nie miał

bo nie miał ani z powołnym Augustem 1^{ym} ani z nie-
 dalszym Augustem do ogólnia. - Dzielny król
 Stefan musiał słabnąć Litwy pod dowództwem Mi-
 chaja Radziwila na obronę Litwy i Rygi, a sam został
 w Warszawie na opatrzeniu się w potrzebne do wojny
 pieniądze. - Uznał potem Korabiusz Dąbry im. Hetmana
 i samą Trebicką, aby także 6000 węgierskich
 z nich w przygotowaniu, na to razguł nie mało ludzi z Rygi
 i Kienice i w krótkim czasie gotów był do prowadzenia wojny
 w przygotowaniu: szeregowa powarto i koczowała pod Kienicą
 (Wenden) przez Jedreja Sapieży, który w 2000, 6000 i k
 kupem gotowy a ostatecznym odprężyć rokowały szereg
 iluż przygotować. -

Musiał król Stefan sam pod Patoch. 1579. w 30000
 węgierskich. - Później zastępował Hetman koronny
 i Michaj Litewski i Michaj Kiege Radziwila Hetman
 wielki litewski, nad 5000 Węgrów miał dowodzącego Kaw-
 per Bekiusz między najważniejszych królów w Siedmiogrodzie
 przeciwnik, a teraz przyjaciel wroga i państwa. - Po-
 dat się Patoch po zwycięstwo starmie. - Wajewodstwo patach
 powraciło znów do Litwy. - Gdy tak król rezygnacji
 z tej strony postąpił wrogów, a inną Konstanty
 Kiege

Konstanty i Izydra Ostrogski Siemierzyżan i obojcie Jarostaw
 wie moskiewskiego pustosy i aż pod Smoleńsk zapędzali
 zwycięzkie anahy... Do 2000 wsi i miasteczek w Rosji
 wzniesło tych kłzek, co Litwa od Moskalew na Jagi-
 donów ^{nie rze} pozostaw... Wilki-Luki, Wileń, Uściata, Nowel,
 Trziszyn, Zamotacie poddały się Polakom, a gdy Michałki
 stracił wielki butaw, dla niego a Węgrom dostał się Jan
 Zamojski i go dawał pisałowat... Te zwycięstwa przyniosły
 Rzeczpospolitej prawie nie podległy do wykonania przysięgi na
 wieczność królowi 1581 r. a co nie mogąc się z tym skła-
 pana sprzeciwiać prawił otworzyć o pokój, lecz przeciwnie
 że inaczej go od Króla nie przysłał jak za oddaniem
 całego Inflant, ofiarował Papieżowi i Cesarzowi Rym-
 skiemu mniej naradę swego z kosciołem katolickim i
 przyniesie przeciw Turkom, aby na ich pośrednictwem
 mniej ucisliwy od Króla otrzymał pokój. - Jakże na
 namowę powsta papieża Doszewina Jeremi stano-
 rowienie broni na lat 10, w Lipcu 1582 r. - Waje-
 wodztwo Potockie zostało przy Litwie, Wilki-Luki, Plesko
 i inne podbite powiaty i miasta oddano na Inflanty
 które już oddał całe miasto natychmiast do Polski. -
 Do zawarcia tej ugody przyczyniła się także chęć Jana
 Króla

Króla Szwedzkiego który zamiast wyjawiania Moskwy, chę-
 tał zemścić i miasta polskie w Inflantach. Ale tego czasu
 po skonczonij wojnie Moskiewskiej wysłał król i inne po stu-
 gim poselstwie do Sztokholmu, upominając się o Estonię,
 ale król Szwedzki wymawiał się tem, że mu należy się i inne
 poraż po Janie Katarzynie Jagiellońskiej siostrze Zygmunta
 Augusta i tem bardziej przytem obstawał, im więcej
 widział Króla polskiego rażącego unaganiem Inflant i domo-
 wami rozbierali. — Batory jako rozgłoszany mianem nie
 przedsiębrał wystąpienia warem ale odstąpił na potem do co
 się odłożyło. Rządził się pilniyszymi sprawami.
 Władztwo Inflant dzielił na trzy Województwa; Wen-
 dyński, Dorpatzki, i Pernawski i stanowiąc jedno było
 biskupstwem w mieście Wenden. — Ścisły w wykonywaniu
 sprawiedliwości nie zważał na żadne fakcie i przywileje.
 Gdy Samuel Eborowicki wywołany z kraju osiedlił się
 mimo zakazu Królewskiego przybył do Polzki i odpra-
 wał się na Króla, Siewan korat go przyjąć i podług
 praw sądzić. — Pokarcił się potem spisek Eborowicki
 na życie Króla i Jana Samoyłowicza W. Hetmana Rosum-
 go, którego król i cały naród lubił. Pracował i Jedynie
 starawszy się doświadczyć do powalności na Jagiellach
 przyprawy, nie było wzmianki innego sposobu powzię-
 gnięcia

zabawiają się jedynie czytaniem historyków; z tych nauki-
 cyz polubił Juliusza Cezara, którego prawie na pamięć u-
 miął. - Wypuszczoney z więzienia utrzymał się dzięki pomocy swo-
 jey przy kaptanie Świdziogrodzkiego po śmierci Jana Łyżm-
 kowicza prawnik Kasperowski. Behawioru którego się Tauri na łapę de-
 kretu widzieli, wnosząc królowi potłama obrony. - Wskazywając
 historycy jego panowania, a to jest promissione jego słowu. -
 Porządku między sprawnictwem casy się zniżył odnowi krajem
 a nie bieżąc się z nim prowadzić sam rząd. - Porządku
 granice państwa, potłamał nieprzyjaciół, ~~zapośredniczył~~ wkręcił
 oświadczył cesarstwu Alkademii Wileńskiej, umiał porządek
 krajowi, a chęć go ~~bandy~~ ustalić i bandy ~~całkowicie~~
 myślał o ~~urządzeniu~~ ^{następców} ~~chłopi~~ ^{zamiast} ~~na~~
~~diplomacie~~ z zapewnieniem dla swego domu. - W tych war-
 tościach dłużej miał pomoc w Willelmie nowie-
 mym Janie Łomaychym, którego umiał ruszać i ko-
 rzyć. - Długo miał nawet w mianowaniu go rządu Batowskiego
 swoję synowicę, a Czeszy Krzysztofa Łucyja Świdziogrodzkiego
 aby go przez to z domem swym potłamał. - Wle-
 wania tych słów wielkich myśli wracając potłama
 potłamał ma: i wielkość, byłoby iż ~~całkowicie~~ na
 drugi raz od myśli i, premię obcy, a nie mógł
 i stracił własny i widział, że śmierci Króla ~~reputa~~
 wszystko. - Nieprzyjaciół kraju i Łomaychego goz, wrócił -

2 Izgmunt III^{ci}

Smierci walecznego Króla Stefana, stworzyła drogę do niekanielonych w Polskę ramionek... Zborowski przygłównie i Willebige Jana Łomayskiego i Batorych nieprzyjacieli, stanęli na czele przeciwnych im partyi do której należał sam Zygmunt. Stał się Karłowicki nabiał. W tym czasie nie było zamiaru Łomayskiego, silić, lub którego z Batorych, zsiadł na tronie, bez goz do tego wielu przeciwnych ziałek, apuscił własny interes, poświęcając się całkiem interesowi Cypryjskiemu Zborowski przez wdziękność dla Rudolfa II^{go} Cesarza Niemieckiego, i wyznaczonego Krystofa Zborowskiego protegowat i Stefanowi nie udało postanowili obrać brata jego Maksymiliana Habsburga Austryjskiego Królem polskim; Łomayski uważał chętnie Niemców stanął na czele przeciwnych partyi i porwał za kandydata do tronu Izgmunta syna Zana III^{go} Króla Szwedzkiego, a ustalenia jego była dokonywać, i chociaż Maksymilian od partyi Zborowskich aktywnie był Królem, Izgmunt uchronił utrzymał się. Łomayski bowiem uciekł przed Zborowskich i Królem, a goz Maksymilian z wyszkolem niemieckim wiodł do kraju polskiego i z partyą Zborowskich polczył się, Łomayski wyszedł z miasta i bit go, wyparował z Wistki, a przetrwał, Izgmuntowi do Krakowa otworzył i koronację uławił, Zborowski także dnia 2^{go} grudnia 1587 roku ze zwycięstwem koronował się.

196.

wiedząc, że woli ródzawali. Jan Łamowski lubież, mianic prawy
odanicy, ode dionu gdy nie umiał podkładać; król caufre caufy
alechemia rucha kamienia filoroficznego, kraze dohady krajane
na gładzstwa i fraszki a kraj pogropony w ninaidii dygi i; he
upadkowu. -

jak nie sprasabym do rzedenia był bygmint III^{ci} a Palfi tak
równie nie adakny był dyjcie ugi do diewczy. Widy nad nie
umysłom Karol. Dizie Sudermanii mładow był Jana nadist królem
i Karolem diewchins. - Rzymski Jan po dymie bygmintu i uistom
z nim widzieć d; przyna; miasto Ruml było miysem ich zjstom
z; Chias Jan wige dyma na powrat do diewczy, aby sam cnuwał nad
nastypstomem rzedzinnego krom, gdy ramiory Karola rdy nie d; bydł
pudymonem, ale Pacy miodke i; kide bezkolewii koutawto bygmint
pusie go nie chieci, rerególny Jernici kłory z nim rarem panował
Łamowski i; gdy sabin aby bygmint pomeci polska korona, w. prachonanie
i; gdy i; bezkolewii i; rerególny pomeci miyby Karol by miyby
dowu i; po miedakny i; gminy krom. - Janu i; dymu chieci e;
bacy Palfi; bygmint porostat. -

kie Hugo po tem Jan III^{ci} Król Szwedzi i; gdy rakiory ractumie tr
i; gnowi awemu bygmintowi III^{ci}, ale ten tak apisrale chadit kato
spraw swedzkie, nadto tch sabin nararit Szwedzi chieci i; z rade
Jernitaw z dutoraw na katalichaw nawraci, z korystaciz z
go Karol Palfi i; gdy pomeci regentem Palfiwa a narowu królem
i; gdy. - Pacy musieci d; i; gdy na swego króla, rorpocto wige
Woyu z diewczy, krom pacy rerególny k; krom, a skowu
Pa d; rerególny Palfi a rerególny diewczy. - Tak wige
bygmint

Argument nie tylko że Karolom nie chce nie robić iszure jura
 swego gnuśności opłata i że w wojny zupełnie dla nich abez -
 Wąpna ta że nasi narwisko wojny Inflanckiej dla tego: nieprawd
 że się w Inflantach tworzą powstanie i Pałay potem nie już o
 następstwa broni szwedzkiego, ale o szczymania się przy Inflan-
 tach bili się. Jakim sposobem rozprawa się Jerzy Tarensbach
 miast z wyzarnego rozkazu Rzeczypospolitej piskarskiej byłoby gromie
 Inflant polski, ale o powstanie dworskich powstanie i o rozkazu ka-
 iennego od Króla wpaść do Estonii, napastować wojnę Karola
 IX podjąłami: wywołanie Finlandzkiego do podniesienia wojny za
 Argumentem. - Ale dani na tem. Gdy szkie Szwedzkiej wywołanie
 do niego posłstwo z zapewnieniem, jakim do wojny szkie, wy-
 Szwedzi pokój lub wojny od Rzeczypospolitej spodziewać
 się mają? Tarensbach przeciw prawu narodził postać zabny-
 mat: do Króla do pałki wpaść. Wzajemnie ten Karol IX
 wpaść do Inflant oparować Parnawę szwedzkiego plus
 wojny w Inflantach aby Estonii ocalić. - Szwedzi się do pa-
 prosie Łamoycki trudami i wielkim wziętym aby się podjąć
 wojny inflanckiej przewidując wreszcie wojnę re strony.
 Króla i szkie trudności. -
 W wojnie tej od pospiechu wiele zabrakło; wyprawę i szkie
 król Łamoyckiego w tenraz dopiero kiedy już wszystkie prawie
 Łamoycki w Inflantach przez Szwedów były zajęte. - Po sko-
 ciał

Król szef Kiry Kaskiwit Hetman i Karol Chochimier
 Hetman polny ze swymym neyghim Litewskim czerbis
 walecznosci i konywali, luko Kithobratni pokonali
 Szwedow w polu, nie mogli uchrab oprac sie pomy
 raizem ich sile i nie dopusci opanowania sambois.
 1601. Roku stanoz Lamayshi w Inflantach. Przytargi sie
 do niego Król zoharabnym swanem oszaleciem nie wyzsta
 wypr ludem, w blasku nocy: ie na izybycie i go cal
 Inflanty ofladna opadna a stycia i diermanii a w ow
 was jir krola szwedzkiego, a poddarka sie imi... i k
 lud Inflandzki zwał Zygmunta iako slabe Jureitow igry
 i nie nawidzial go. Onyleny, w nadziejach krol powracil
 do Polki, a Lamayshi znowy popieral wypry z k
 o jake sie jir nie wjednyal boju wstawil. - i k
 wazli sie Szwedzi stawic mu czoła w polu lea broni
 li sie za murami, ale wozil polki kiedy i w czołwa
 nim forte dolyt Walmar, Wesenberg i Bialy kamien Weis
 senstein broniano durtu natury i stala, takie Felin
 przy kłozym Tarenbach zginel, a sam Hetman zostal
 raniany. - Krola polka jir do Estonii szedł, ale
 Lamayshi nasnowo awerziany przed Krolow, ramiant po
 Litow

obcihuice tybko cystiwat, her uwagi rade ze wstawnym ko-
 sztem wayne popiwas, a gdy mu pinięty jui ni stało, wstawa
 webra zastawia na opłacenie robocizny, lew widze że ciut sa-
 jomniany ad krola ze radniej pomazy nie odbiera, ze waysko
 nie platne norowadziez sie jarało, zostawiony dowiedztwo nad
 powstala garstka ludu Karolowi Chochiwisowi w kiel
 Hekmanowi Palpeniu, a potem na radzenie Samoyzkiego Wil-
 himu Sienkiewiczowi, sam do domu powraci. — Przez trzy
 lata krasił Chochiwis Juplant jako Gubernator pro-
 winy, a to nie tybko podjaranie krajów niyppajacis, lub
 dwa adwier obgromy, ale w walnych bitwach iah po-
 bialymianieniu, i pod Kirckholmem do podziwu Europy po-
 raził i maty garstka orkozny iorniejszy niyppajacis, i
 the wnosze domowe raniwie iurcicy ony igo win-
 no strong jakto zaraż wchacemy, a Juplenty zostaly znowu
 her obromy ad swedow. —

Imperum III^{ci} do smiesi piewny dany zony i tony Kroydzia-
 rki Austoyackiej. z ktora sie byl pomimo woli i chci Nard
 domowi Austoyackiemu niyppajacis, postanowi krak jwiz
 drugi Kroydziański, Konstaneyz nadony zioty smasty dany zony,
 i chaciary caly Narod maeno sie temu sprzeciwia, widze go wizer
 Austoyackon nizeli Paladon powiadac, a Samoyzki sam most
 na krolu pomiaru joprawny rade i raniwie iurcicy
 z Austoyackon.

Król Sawa nie dotrzyma

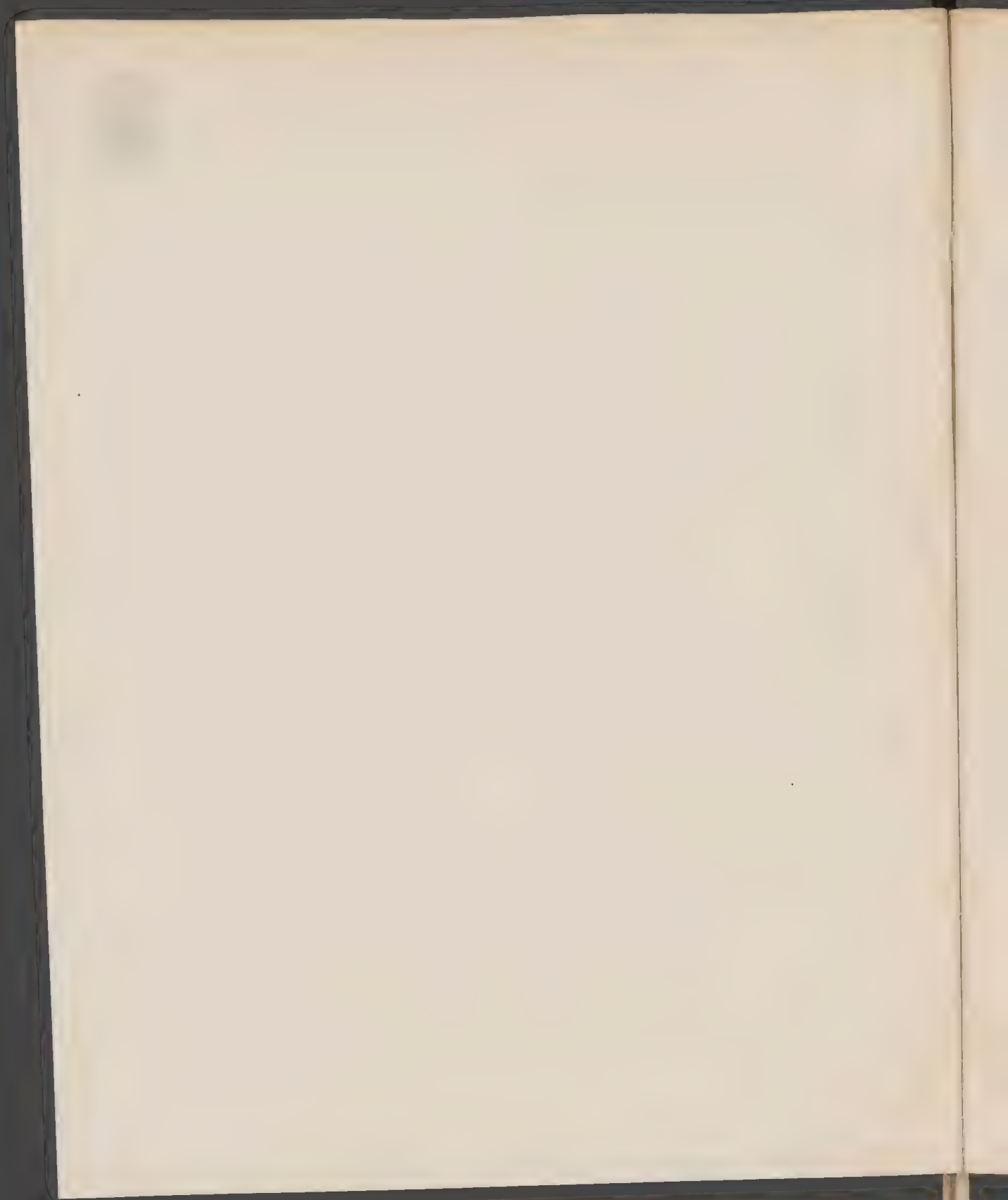
cierni po śmierci Siew Bakaliera ~~cierni~~ w roku 1605. między
 pięć rasę, mackinshu swai prawiad do skutku. - W radzie
 był uwzględniony sam król padał powód do rozpalenia wojny
 domowej. - a Mikołaj Lebrzydowski Waiwoda krakowski, przy-
 iaciel Samoyshiego należał nań z dawna jeń króla do rządu
 nie Datnego z bronią zbrojną. Nie chciał tego uwzględnić Samoy-
 shi, bo mitaxia Cyrypyj idynie prowadzany przewidywał, że
 bez rozłania ~~cierni~~ krwi radachów w boju domowym zbro-
 ję się nie mogło, a na tym nie uwzględnił publicznie, że
 mitaxi Cyrypyj z mitaxią pamiętych rąk w zgodzie
 był powinną, a tuż od razu się od dworu dla ustawi-
 onych ad dworzan reuabitych nań potwarzy i tuż
 ganił przewrotnie króla zamiany i rady, nie chciał i dał
 nigdy z tamą wiernością, którą każdy obywatel zwyciężo-
 sei swojej jest obowiązany. - Tu wybuchnęła zatem wojna
 domowa z rycią Samoyshiego, bo wstrzymywał się własną
 powagę, ale po śmierci jego już nie było nikogo, który by mógł
 wstrzymać ~~na~~ u abstrahowanych na króla. - Lebrzydowski był z dawna
 nie miły królowi, gdy z jego łaski szogacem się chciał na
 posłubiac iak inne dworaki. Zysmował Lebrzydowski przybył
 zamkowi kamienicy dany mu iako Skarżeni krakowskiemu
 z którym król bygnął karać mu się wyprawdanie, gdyż dla gości
 na wesela przybyłych była potrzebna. Porzuciwszy Lebrzy-
 dowski

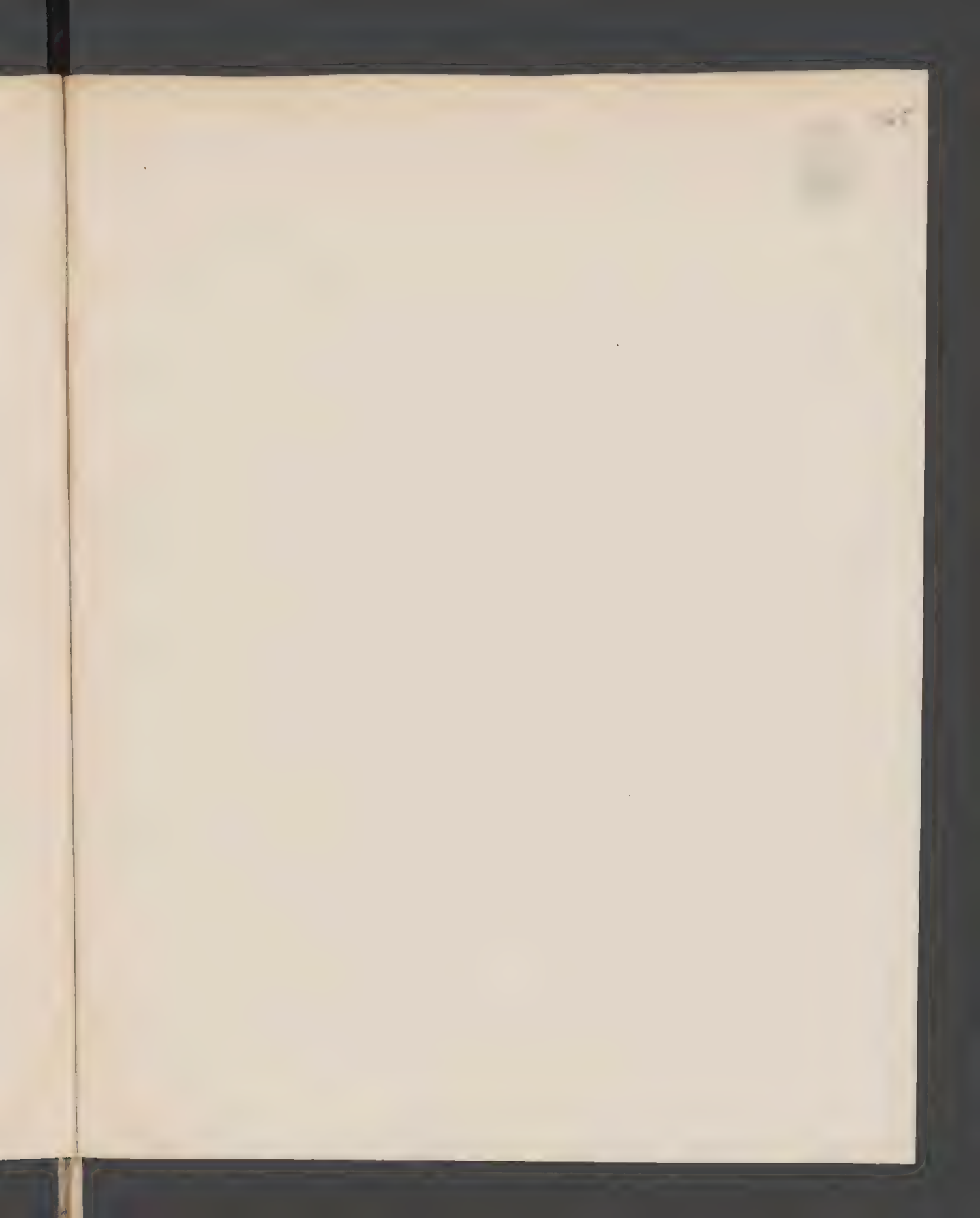
... do przybycia od króla z obozowem, „ja z kamienią, ale
 król z łonem w krótko ustąpić musi.” Skonst więc Lebzdrutki
 na czele niechystych i zapakota się wagonami domowa... Bernard Ma-
 ciejowski Biskup Krakowski wrócił na króla do pomocy
 rządu, Lebzdrutkowi, a Janusz starszy Maciejowski Padostry Główny
 organizowany jest znowu Zygmont Skorożek Satechii i Padostry
 odwrót, a kasztan jest oddał Chodkiewiczowi gotów był do
 wszelkich rzeczy. Sprawa była Polka niechystych
 królowi... Wtedy niepłatne w szpilkach udali się na rabowanie
 dóbr królewskich i duchownych posrebrzeżu i innych im zapakota.
 Wszak niechystych wina i wino, przyprowadził siebie z sobą do roz-
 prawy... Nim bowiem Szwecja postanowiła Zygmontowi III
 wypowiedziana, zachowywał król uszere iakubowicki w religii
 pomiarowanie, bo po odpadnięciu Szwecji gotowości króla tak
 się wznowiła, że raczej był mianem nie królem... Nim to było
 uszere przybycia do króla okoliczności, kamień się on Słaba na-
 dźwię, że nakoniec nieko samary i go wiewiery, wtyło nadziej
 wiewiary w oświe Szwecji i Moskwy, a co więcej nawracat
 i na wiarę katolicką.
 Tymczasem wojsko szwedzkie do 100000, zwyciężca pomna-
 kado się coar: baronij, ale nie zgady w nim i nie posiadał nie
 bardzo i strasznym wypit. Prześtrony iudat król wyglat
 Szwecji Szwecji do Lebzdrutkiego górnika mu Tęch i zgady
 była

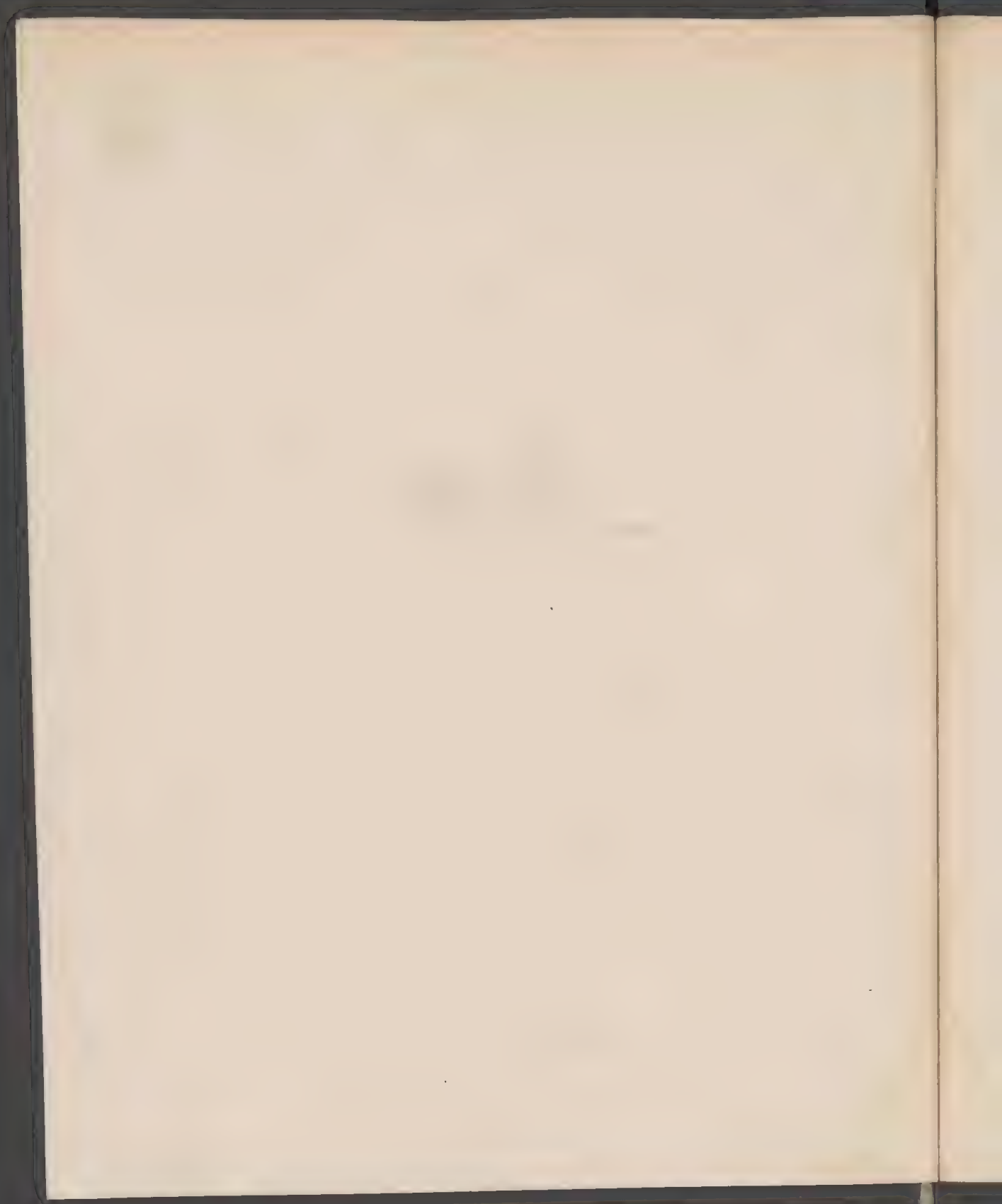
swadko wozurui: i da postawieniu powozit. Mystane
 na iraiem: od rohoranias pacythas igwato ad krola abg:
 btey ngen poprawis palkow dotrymat, uiny swy urnat: i raz
 uiny pacythas poprawisat. Lohianawa religii rarysiazg, a
 w dalkym oracie umolmit. nena ingositz ai ohanu samowlad-
 kowi i nadania potubowim, tyto za parady jan-oglow dwer-
 shich. — Ale, pomyto id zady. — Karat krol sciagat do-
 kinowthienu waszka. — Lebate w wrotke choto 3000 waszas
 kintego, pory botu krotow kini poy krena Polakini, Janini
 Jakubini. Saganem. — Lohiowthi poprawisat i kuni, 2000
 w uiny kowiad. — Ale, tak udano w na rohoranow. — Lirne
 ich koto raryto w inawie amieprae, a w wrotke ich krotowthi
 iur joremagat, Lebydowthige. — Saganions go nad Wistę poy ja-
 nawcem, gdi upokoryt w pny krotow unikaige ostabney kly-
 zii. — Chier w wozurui, a caka sprawy poy norwagz nastypu-
 izago, seymu addat. — Ale nim w seym na chier i kaja
 1607 roku stoyt nieukontentowani i kaja i kaja i kaja i kaja
 wawiechis kromanige narysyt wawiechis id jedniowa. — Poy
 byt tam i Lebydowthi a wawiechis znowu zchierae wawiechis wman-
 eniali w rohoranaw conar bandriy, a przymady ich myslali na-
 wit o obawie nowego krola. — Lohiowthi krotow krotow krotow
 Siedmiogrodzige. —

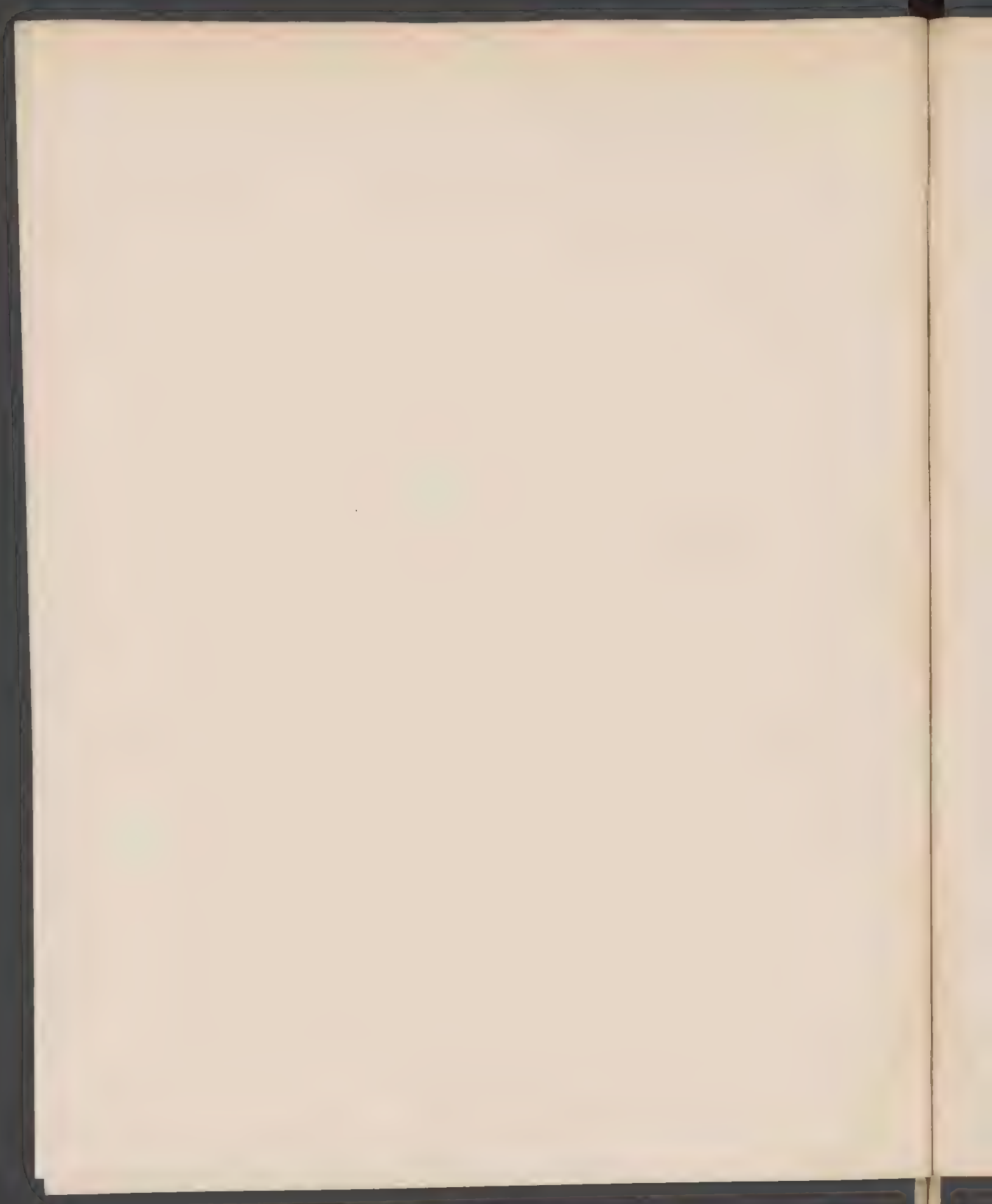
W kin ziberpiarenistaw pnywat krol Hetmana Chodkiewicza
 i krotow krotow w 1600 roku id wawiechis pnybyt krotow krotow
 1601 roku.

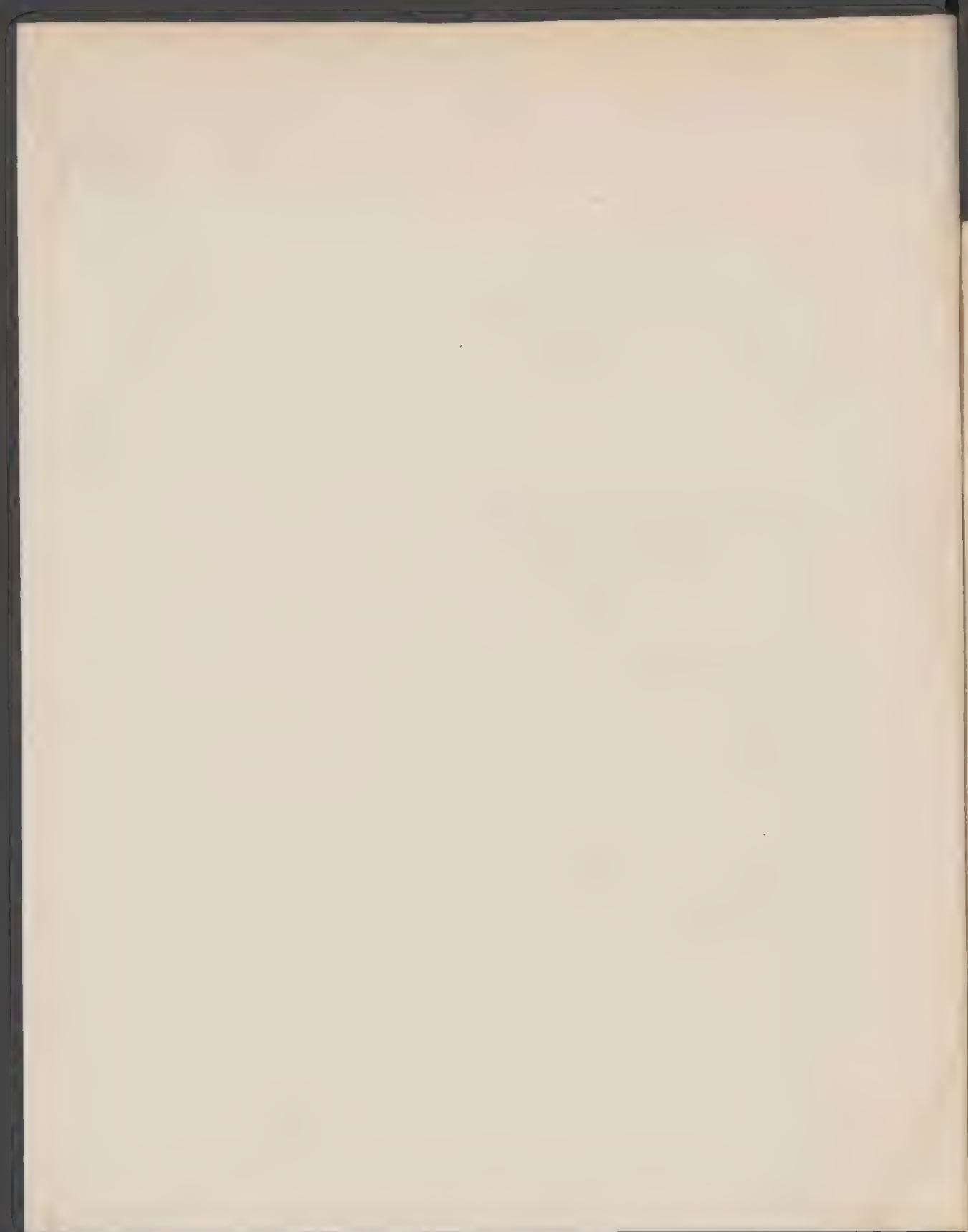
[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

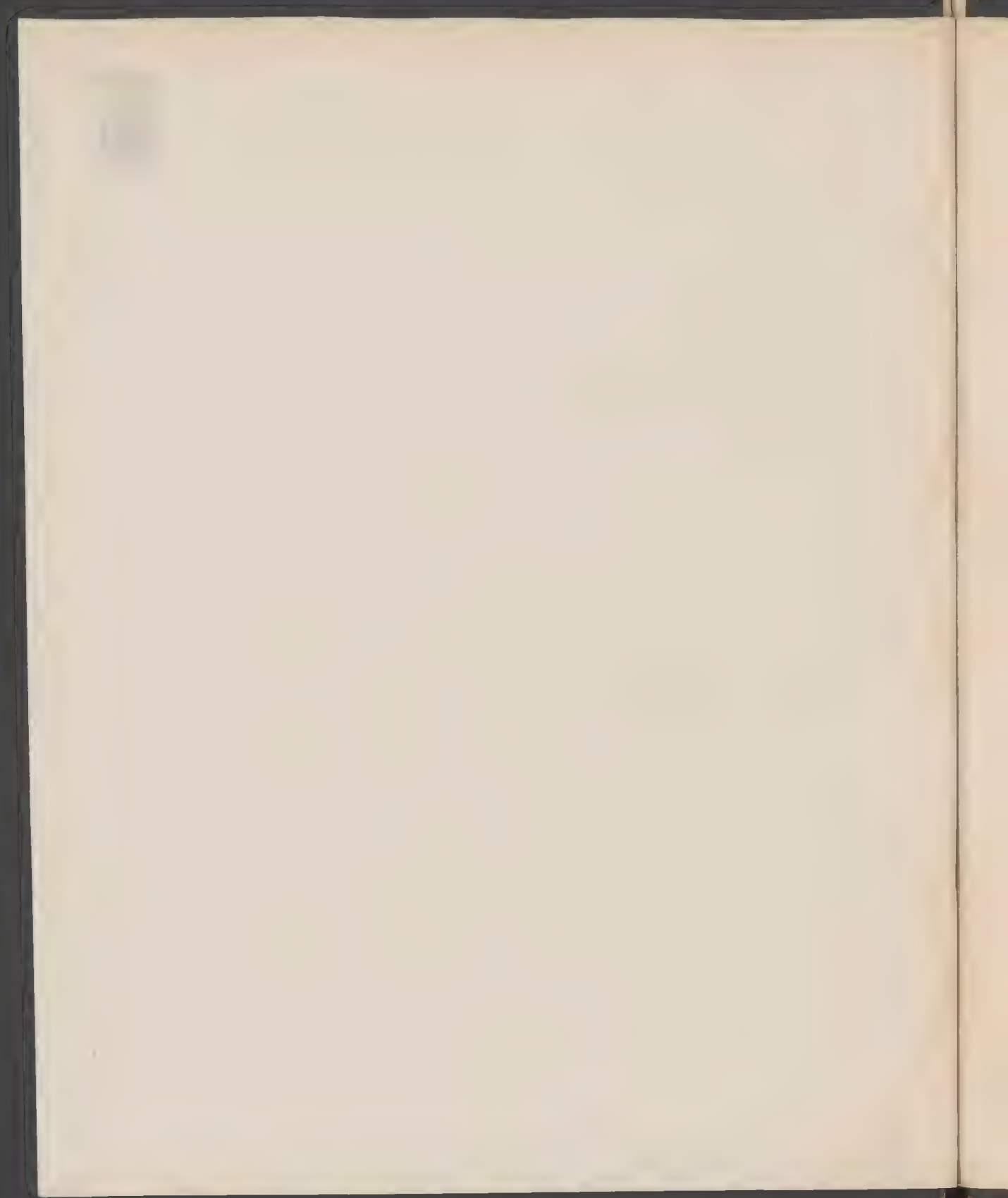

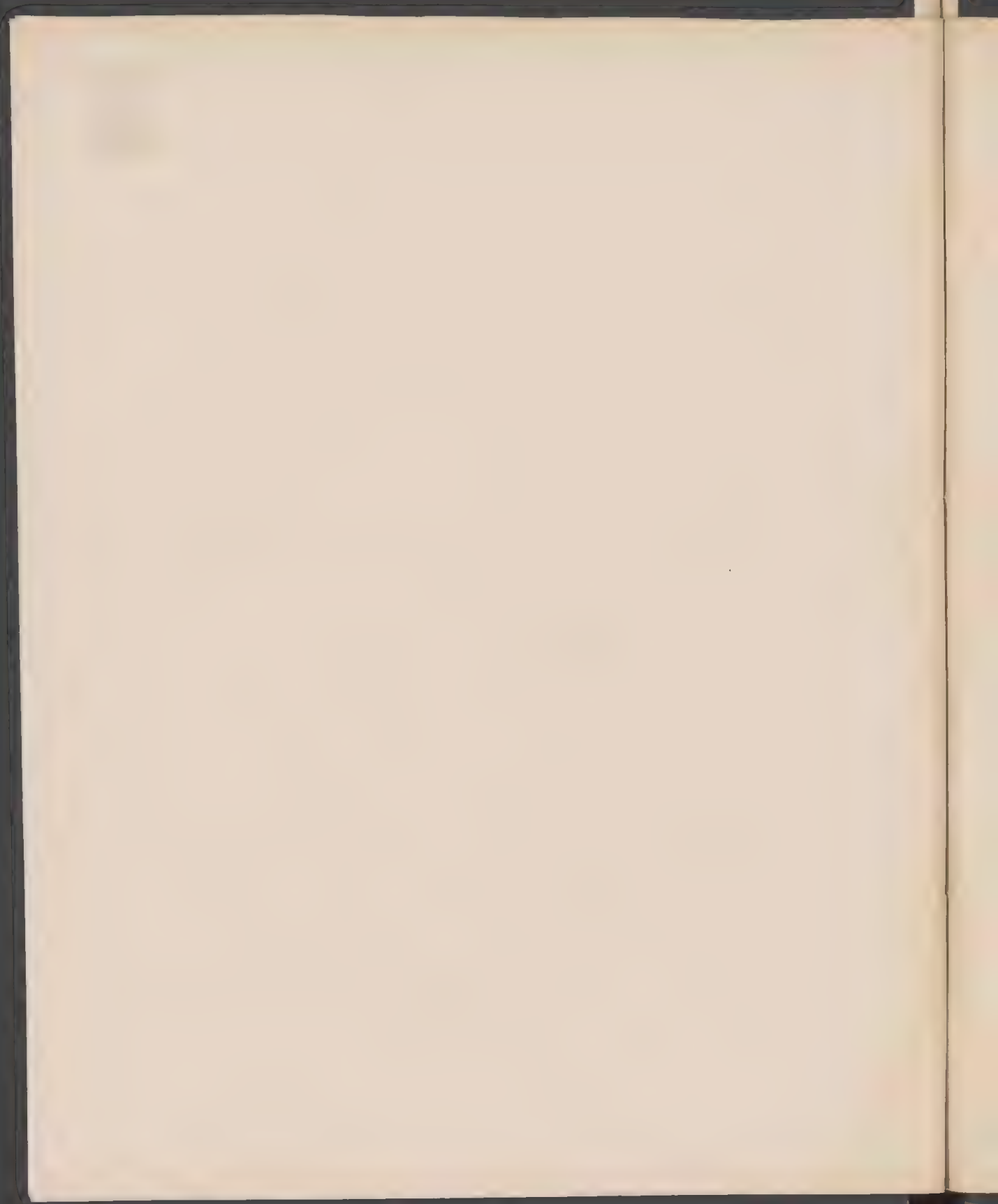

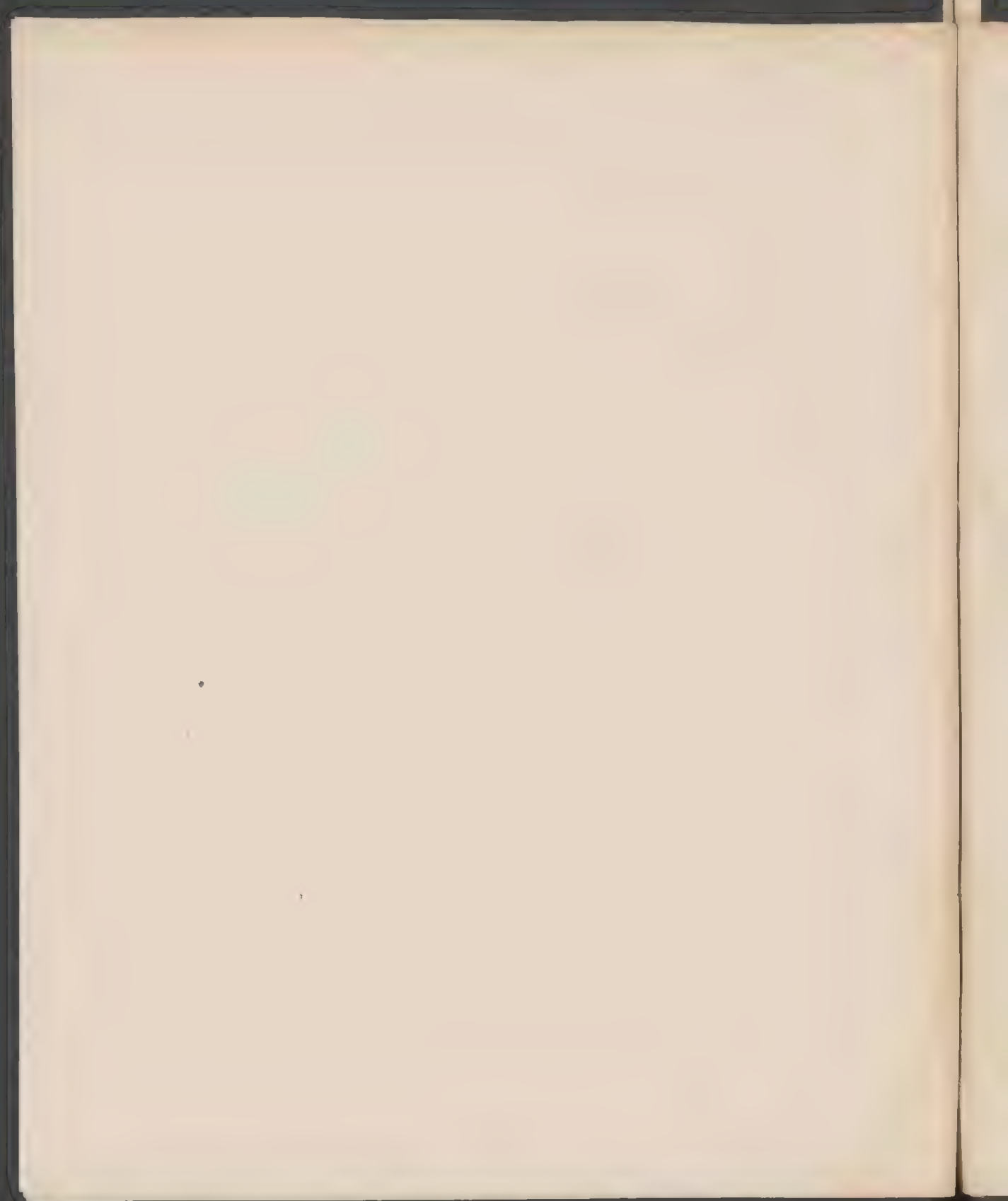

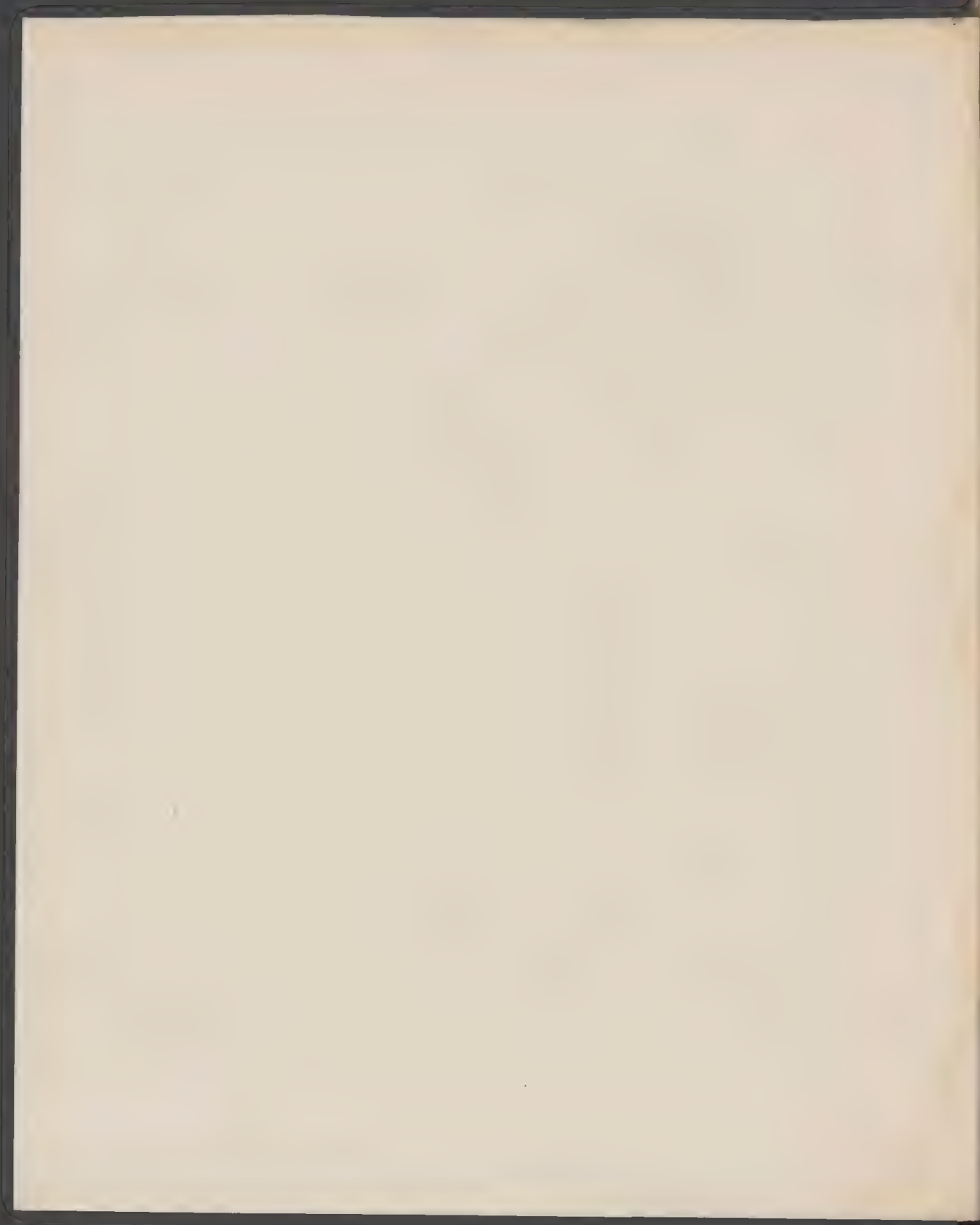

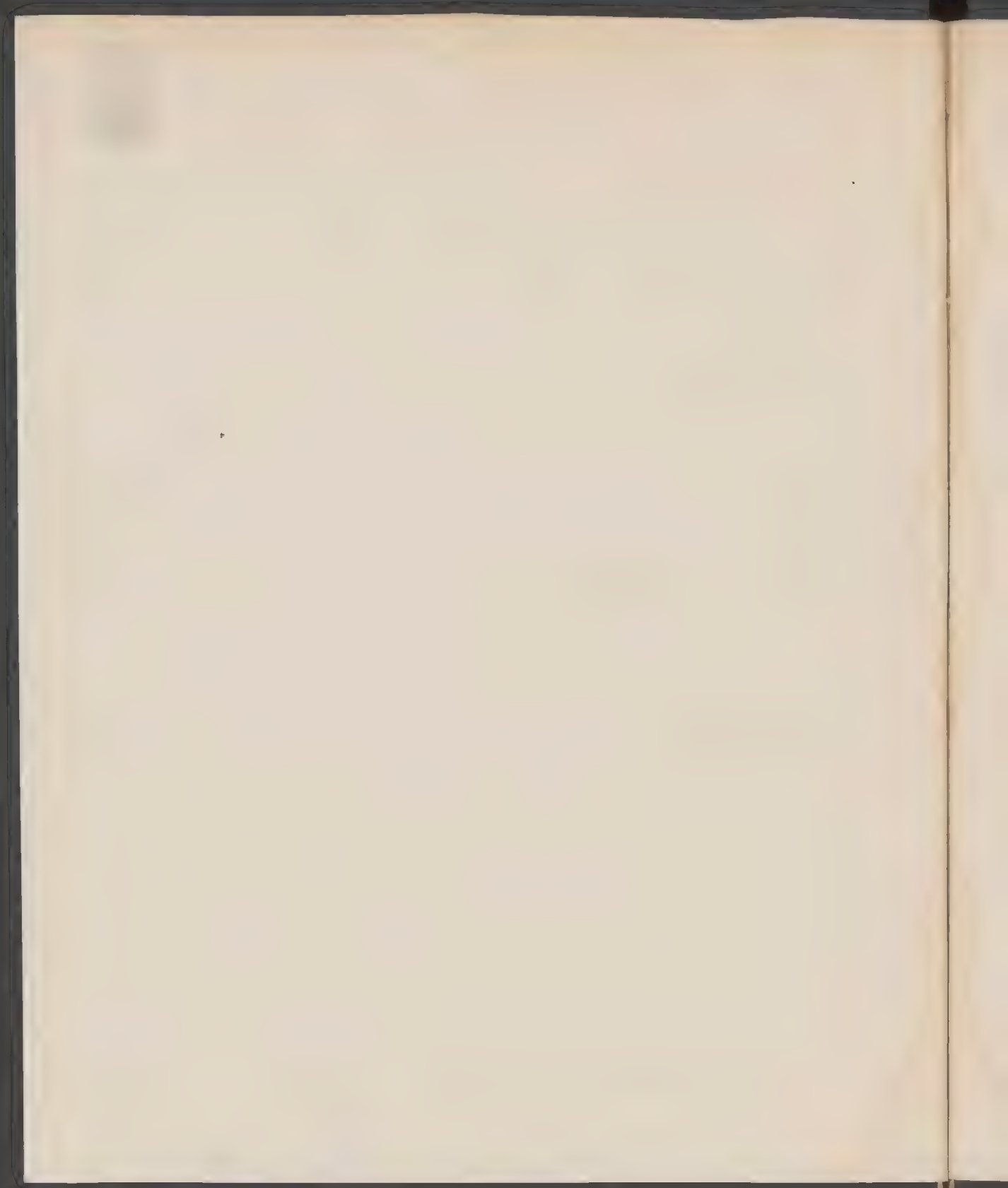
[The page contains faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.]

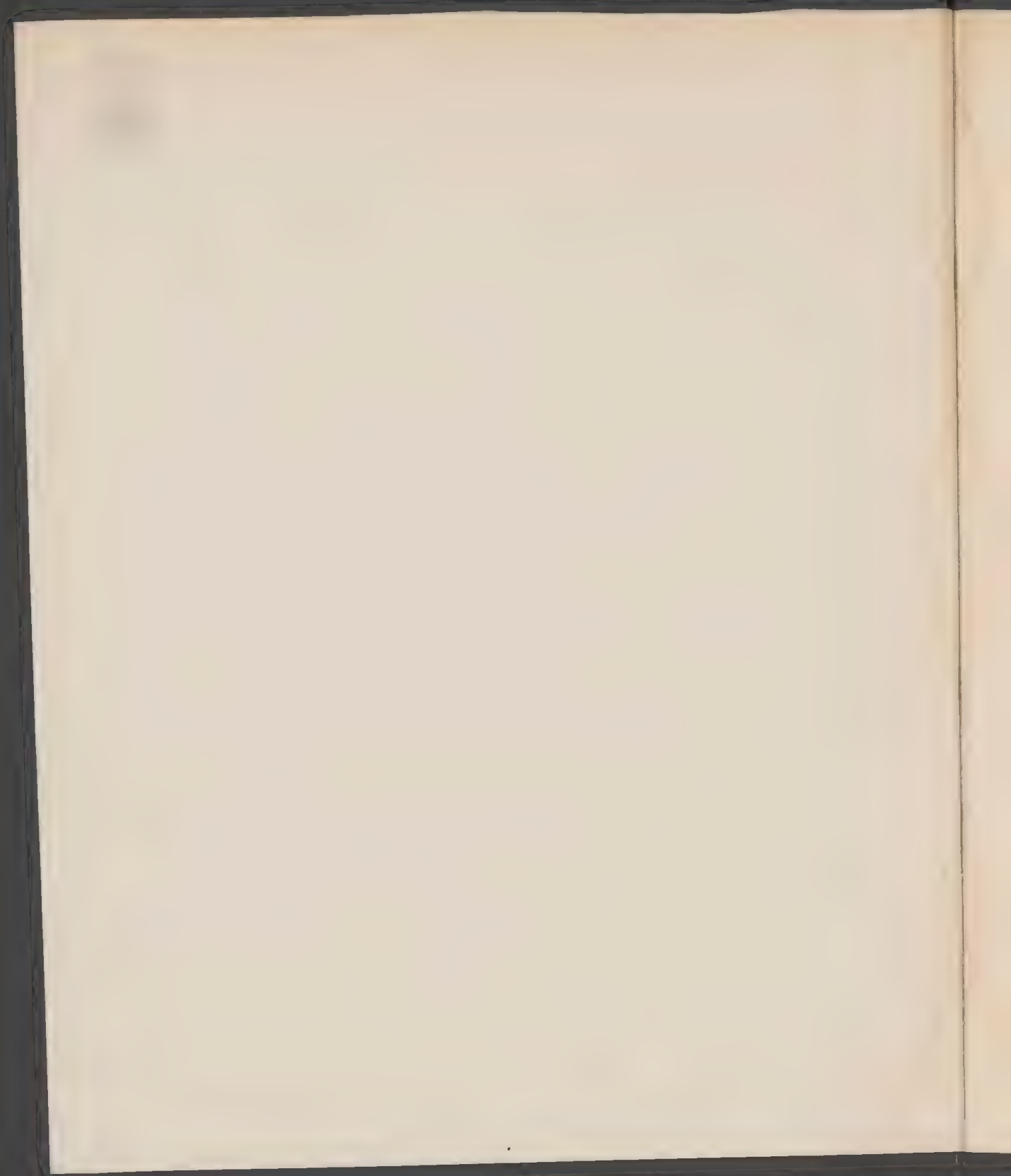

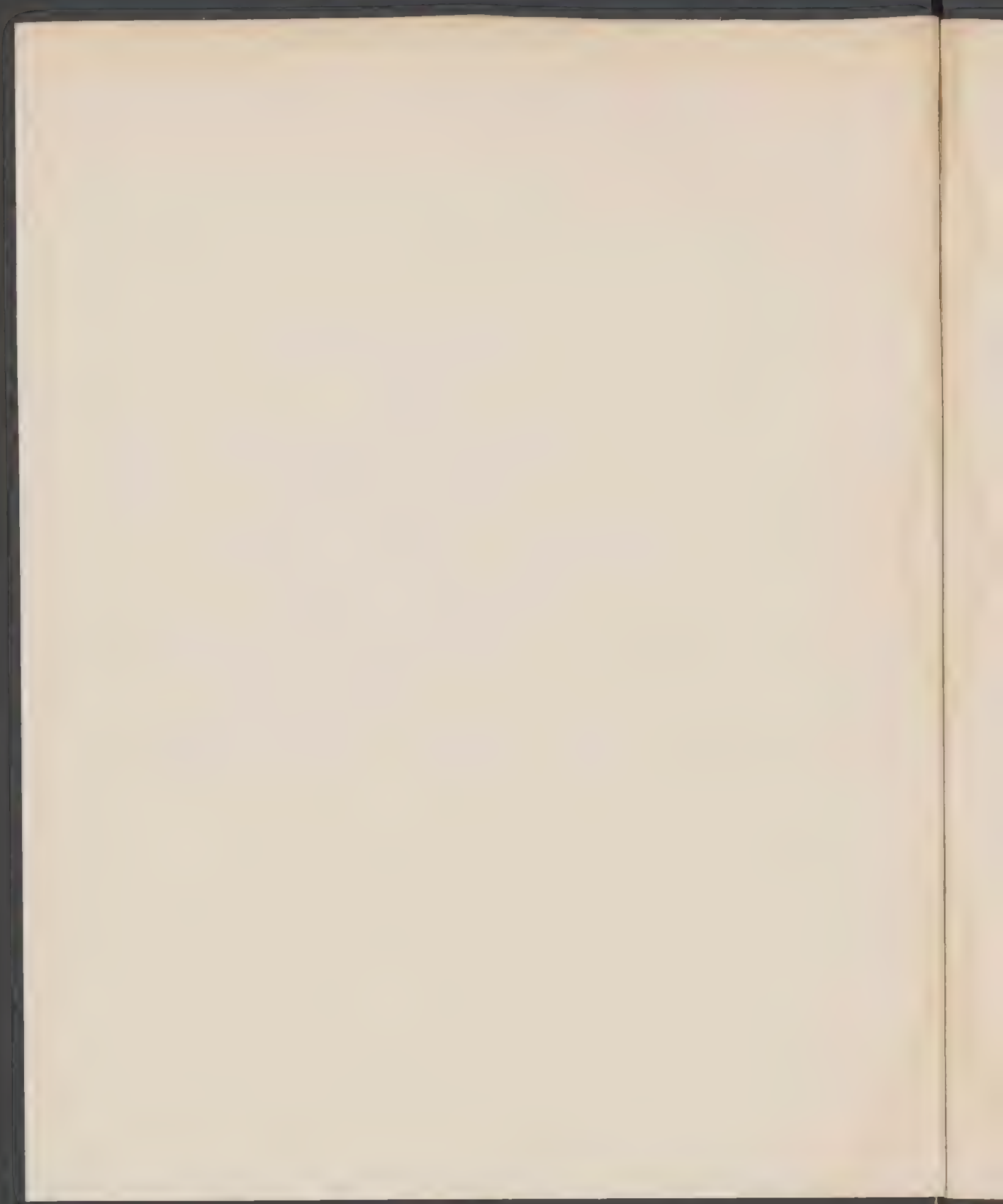

I
me
ad
sl
U
ei
ru
ho
16
ho
wo
Di
ho
pe
a b
cle
To
m
ro
d.
ro
16

na pamiętliwie, że tam był Opatem. —

Był to Pan dobry, rozsądny, ale nie religijny — Wyławianie o-
dbrat ~~z~~ usposabianie go do stanu świeckiego; miał bo-
wiem zostać księciem Kustandolim. — Nie brało mu na
danej pi: i rozumie — Umiał dobrze po polsku, po francusku
i po łacinie, tym ostatnim językiem pisał nawet wybornie
wstąpił do rządu Jeruzalima i został kardynałem, ale gdy
miał się po śmierci brata krążyć do tronu austriackiego, zamie-
nił kardynałki kapelusze na koronę na pozwolenie Papieża —
Panował ras więcej nie religijnie już — Wprowadził w życie prze-
ciw Radziwiłłom i Lubomirskim nie królowi same-
mu, ale podległym przypisał naliczyć, bo umiał przebaczać
i być wspierającym. —

Na jego panowanie Sierbię porwał Alptski kaniebnę a
dotąd nie znany dotychczas zarwania seymu 1682 roku
byłono się tym postępiem, tyfchosię przeciw naślado-
wano go później. —

• Michał Korybut Wiszniewiecki.

To abdykacyja Jana Karimiera zwolano seym elekcyjny, na
którym Dwor francuski protegowat księcia de Condé, Austrya
mała niecierpić iśćby księciu francuski osiadł na tronie
Północy intrygowała przeciw temu. Kar. dyktatorni zaś nadto
byli: Filip Wilhelms Talerbachia de Neuburg swajny nigdyś
Młodym IV: Jana Karimiera, — Karol V księciu Lotaryngski

Tudor

i tóż Czarowi Moskiewskiemu, od Cypra przez obietnicę 10 mi-
 lionów talarów, 20,000 wojska i adwani kijowa calony,
 a gość w październiku w 80,000 do Litwy w przypadku nie-
 przyjęcia onogo. - Wreszcie Królowa Szwedka Krystyna iz-
 eryta sobie Korony polskiej. - Andrzej Olszowski Biskup
 Chelmski radził Królowi radca i Michała Winiawiecki-
 go, syna sędziego Jeremiasza, który sam tego nie chciał, o to
 się nie starał i przybył tylko na pole elekcyj dla dania
 rali dwudziętego głosu. - Wkrótce wzięto i nigdzie w po-
 craftach Szymon ustąpił przy końcu a Michała Królem o-
 brano, 1669 roku. - Michał Prądmowski Prymas i Jan
 Sobieski i kasztela i Hetman W. Korony mocno się temu
 sprzeciwiali, lecz narodzić się musieli. - Niepostrzeżenie
 wzmianka niepokoję wewnętrzne narodziły się Królowi
 nie zdolności do rządzenia. - Michał postąpił sobie Eleo-
 norę córkę Ferdynanda III Cesarza, ta zgodziła się ze zda-
 niem partji Prymasa i Sobieskiego aby Króla deponować
 z wasunkiem aby po rozwodzie mogła oddać rękę sędziemu do-
 taryngii i z nim razem na tronie polskim zasięść.
 Konferencya sełacka pod Gatchinem (1) sprzeciwiała się
 tym niemyślnym zamiarom i abstawala od króla prawie
 owarany. - Potem Winiawiecki, godnie pamiętając
 przynajmniej dla zawiesi moray, nigdzie i słabości kraju
 rozumieć nie mógł. -
 a Kachomet IV 1672 roku w jada na Ukrajnę, Kamie-
 nie

(1) w Lubelskim biskupie Kulaw. -

robywa adnada, Lwa do obupu amira. — Karpana
niegodami Polka i wyćwirona przesłani wojny oprie-
dł się nie może, zawarto kamienny w Bucauru (1) pokój le-
roku 18 października; mocą którego: Kamienie i Ukrajna
przyznane Turkom, którzy któryś się im poddali mają ro-
stawiać po ich nader, a Polka Sultanowi Turczin 2000
duchów corocznie będzie wypłacać. — W tym przyśto atoli do
oddawania tego kasaru, wrzuciła się wojna, ponieważ
nie było na utrzymanie których kłopoty koronne resta-
wiono — Król sam przystąpił do niej był chęcią ale we
Lwowie mocno zachorował i umarł dnia 10 listopada 1673.
roku w 35 roku wieku swego, jasnym lat 4. — Jan Sobieski
W. Hetman koronny poprowadził hymnarem kufce polskie na
nieprzyjaciół, i na drugi dzień po śmierci króla poraził
6000 Turków pod Chocimem, obór, armaty i sprzęt
cały wojenny zabrał. —

Jan III^{ci} Sobieski.

Na radny i szere chęci nie było tylko hadydataw ile
na dy, przeniesiono iednak nad wszytlich rodach Jana So-
bieskiego, który wygryzł do kasaru uwolnił swiętym z wy-
cistwem na Turkami. — Wajna z Turcją nie dawała wol-
nego czasu do obradków koronacji; odhadając więc ie
na czas

(1) W Galicji w Gubule Salskoye kim —

na czas wolniejszy zatrzymawszy się zresztą przy sobie Sabieński
 kutasz hetmański, zaprzysięgł pakta honoranta i do
 wyszła pod Khorów udał się. Oddaleni się na sygnale elekcy-
 ny Janu Sobiechowskiego a wyszła parwohło wzmocni się Turkom
 i pomimo nieznego oporu Stanisława Jabłonowskiego Właj-
 wody Ruskiego zabrali anowu to z tego były po bitwie Ch-
 cimskiej ustąpił. Tatarowie obłągli Khorów a Turcy Trem-
 bowla; Stanisław Jabłonowski odpierał Tatarów a Khorów
 a Król Trembowli dał odzior (1) napadł na Tatarów pod
 Lwancem i zbit ich, co wstrzymało Turków od dalszych
 postępów, a nawet przymusiło do cofnięcia się części pod
 Kamieniec, część na Dniestr. Takie cięta porwały król
 wi oddalić się do Krakowa dla koronacji, która po po-
 grzebiei wspomnianym miał być przesyłanych królów Jana
 Karimura: Michała odbyła się dnia 2° Lutego 1675 r.
 Król i Królowa otrzymali koronę z rąk Arcybiskuppa
 Jędrzeja Olszowskiego. -

(1) Janowi w Trembowli Samuel Chłanowski, ten odzior wosłku na-
 mowy dowodcy Turckiego Ibrahim: bronił się do ostatku. - A gdy 30
 osób ze słaboty narazem się względem podania się dla nie podabienia
 dalszej obrony, brojęnę ręką przycięli ich do umiennia zamiaru gdy
 go rana a ten przestraszył. Donahowoi gdy znawne w watach były pre-
 tomy, już sam rozpaczywszy zwrócił się watach dowodca. - Ale tu rana ugo-
 dwoma nożami w rękę stanęła przed nim groźba mu nie go zabije a-
 drugiem a siebie drugiem. i ichi doli bronić się nie będzie. - Przedtem więc
 obronę a król na odzior przybył. - Trembowla wzięty w Gorkule Lwancem -

Sygn tego roku awansowany uchwalit na przygotowanie 90,000 woj-
 ska honorowego i pomnozenie lotniskowego do 18,000. Uchwa-
 la ta jednak bez skutku po wiekszej rezycji na papierze ro-
 stata, a gdy nowy Seraskier Ibrahim Keitan wódz doświadczony
 w 80,000 Turków i 130,000 Tatarów do Polshi wkroczył.
 Król nie mógł przedy iak w następnym roku z 10,000
 tylko wysłał pod Durawno nadeiżnając. - Nie trudno by-
 to Turkom stać się wojsko polski, a król przez trzy tygodnie
 z nadwoyrazną odwagą opierał się całej sile nieprzyjaciół.
 Narazem rywności i amunicji nie stało Polakom, a widząc
 sam król nie podobieństwo Polski obrony umyslił narażając
 uderzyć na nieprzyjaciół, przedrzeć się przez ich tłumy lub
 zginąć chwalebnie, ale nie spodziane zdarzenie administrowa-
 postać rzeczy: - Nasz Kaptan General Artillery prucha-
 dał się po podziomnych laskach zamku znalazł mordercę,
 a wypuszczenie z onego bomb, doład w oborze turckim
 w tym obłepieniu nie widzianych sprawiło mniemanie
 o przybyciu nowych posiłków. - Prętoszreni temi Turcy
 a strasz o nadeiżnaniu posiłków Moskiewskich Polakom,
 takie że Radziwiłł Hetman Polny w 10,000 ludzi na odcię-
 idzie, a Anglia i Francya wysłały do Polski posiłki w celu
 zawarcia trwałego przymierza, wysłali takie do oboru polski
 go dwóch Marszałków dla zawarcia pokoju; w czele również
 wielkim

oharał się Jan III^{ci} iah w prowadzeniu wojny.. Traktat
w Turawie powrócił Palahom wielki ięzi raborów; ka-
mienice iednakie przy Turbach porostał..
Kwycęciwa Jana iednakie tak wielka stawę ryszaty
orziowi polskiemu ię rewprę starano się o przymierze
z nim.. Polsha potrzebowała pokoju, aby rany ięzłych wojen
zagoić mogła; widział to Jan III^{ci} i nięgo cały go krajo-
wi zjednać mogło nie raniębał.. Przystani od królów Fran-
cuzkiego i Angielskiego postawia, potwierdził dawne z Polsha
przymierze, a Tiede rklucijewier Car Moskiewski wysłał ie
do dawny Polsha Wielki, Kiewel i Sibir, miasta z powiatami
klóre był sobie przywłaszczyl; zapłaciłszy 2000000 złotych polskich.
a Austrya starata się także o podobny przymierze z Polsha, lecz nie była
w nie zgodzie z Francuzą, nie mógł więc Jan III^{ci} także się z ni-
mą porozumieć swego sprzymierzenia Ludwika XIV her raruwania uprzed
z nim swięcie ustalonego przymierza, nad cęm i Marya Karolina
i rana Sabieckiego wiele pracowała, obronę na króla Francuzi
rako ię wyę ię Maskirawi ^{aby ujęli ię francuzkamy} tytulu się ięzego przy-
znać nie chciał..
Jan III^{ci} acz wielki bohater i rorsędny rstawik stałym był dla
swięt rony, a dla spokoju raruwał ręsto na to, cęmu się wprę
maeno opierał.. To było przynę ię Sabiecki nie uszczęlił
Polsha.. Namawiany pner rony, skłona umiała przyprowadzić swe
rany do skutku nawet pomimo woli króla to rwięplu
z Austryą, także pner Inocentego XI. papieża, raruwał przymierze
z Leopoldem

194.

z Leopoldem I^{ym} Cesarzem w celu bronięcia wrażliwości
swoich państw od napadów Turków. - Odotępiła Austrya za to
worełki pretensye do Badenii i Włoch i do następstwa na tronie
Północy królestwa Austryackiego, co sobie za pomocą pryncesa Saxe-
Coburg pod przewodnictwem Arcturusa miała obliczano. -

Leopold I^{ym} dobrym był ostawieniem, ale słabym i nie dotężym Cesar-
nem, namawiany przez powłoków i Jeruzolimskich i innych i pre-
sadował rokowaniem; ci sprytniejszy jawnie podnieśli rotację pod
przewodnictwem Arcturusa Emeryka Tschirg, który przy skrytym jawnym
Transtron, opanował całą ziemie Węgry, a teraz kęś kęś kęś
w stanie opasania się skutkiem wzmocnił na pomoc Turków. - Kara

Mustaffa Wili Węgry na wiek 300000 węgry i mianem ku
Wiedniowi i obłąk go. - Cesarz Leopold uciekł do Linzu gdzie mógł
być bezpiecznym, powinnamże obrony Stolicy Sztahrembergowi
doswiadczonego generałowi, a dowodztwo nad wojskiem z Au-
stryackim, Saksów, Bawaryjczyków i innych, którzy a nie więcej nad
40000 węgry i Saksów w ośrodku i waleczności Karłowic

V^{ym} Siarżem Sztahrembergi. - Z tak małą siłą nie miał
Karol nie przedsięwziąć a Miasto w wielkim pień było na-
bezpieczaniem. - Wysłano Arcturusa Księcia Polthier, aby na adre-
s Wiedniowi spisał. - Mierny przyrzeczenia Jan III, uważając
także iż gdyby Turcy Wiedni dotarli, za namo, pokopi, mogłoby
być strasznym

Królowa i niektórzy panowie polscy życzyli sobie aby król karas.
po bitwie pod Wiedniem do kraju powracał, ale Salski chęć
stary uniesiony, udał się do Węgier, gdzie pod Parkanami i mata
zbyt gwałtownie uderzył na rozważanie na nierównie bierny jego
nieprzyjaciela, bitwę przegrał i sam król życia nie postawił.
wsparty przeciw powstaniu stępnia Lotaryńskiego na drugi dzień
pobił Turków i Parkany miasteczko ośmiad. - Rusi dali ra
nieprzyjaciela a rozprawy pod Strzoniem król Francji, su-
perbia posarbit i do ucieczki zmusił. - Niechże Austriaków
co-rak bardziej Polakom cni się dawata, w nieostawianiu ży-
wności i innych wojennych potrzeb. Kwatery wchowywano Pol-
kom w Węgier, o które smierne żołnierze. Wic się musiał, co wi-
dzą Jan III^{ci} do wyprawy powracił w Grudniu tego samego roku ¹⁶⁸³
wycierpiawcy wiele z wygnaniem do trudów głodu i zimna. -
Dnia wówczas w Europie były partye: Francuzów i Austri-
aków. - Do pierwszych należała Francya Turcyja i Węgry - do drugich
Austrya, Prusy, Wenecya. - Jedna i druga starała się jak naj-
więcej do siebie przyciągnąć narodów, icha reje i drugą starała
się o przyniesienie z Polak. - Francya oddawata Polakom zabrony
przez Turków Kamienie i siliły Jan III^{ci} z nią się złączyć; Au-
strya tudzież Króla abisnieami zabronia i oddania synów jego
Muttan i Włoszerym niektórym panowali iako stępnia uderzili;
Dla dopięcia tych zamiarów potrzeba było iisre i Moskwy przyciągnąć
do zwiezku z Austryą, a ta nie chciała dani przystąpić ani ra po-
twierdzeniem

połowieszczeniemi rożnymi a Andruszowskiego / którego wiele krajów
przez Moskalów Pałke zabranego przy nich doresznie restaurowano na
połowy stacy. - Wiadoma już była Polakom chytrzy i kłusownicy i ile
razożenie a nie rządkowym był dla Rzeczypospolitej; król był
ze strony Transywanii, ale Królawa iżure ragniewana na dach-
ka XIV chacił ten ayu iż iż i tytuł szlachecki przynawał, nadto
techtano patrymoniu obywateli. Leopolda 1^{go} iż dom swy
awiegrkanie matrienstwa iż domem polacy, była ze iż
strona, miała stronników i utrzymać się przy dawaniu. -

Potwierdzone Gory multanym polowim a Andruszowskiego rożnym
którym adstapiono Moskwie Smolnick - Cernichow; Siwies-
ka, ziemie i wielka część Wojewodstwa kijowskiego 1686 r. -
Moskwa jako miała napadła na Krym i ródzaje iż iż iż
rechi, król zaś polski z pomocnikami Austriackimi wojował na
Wotowajinie. - Ale wiedział było iż i Moskwie i Austrii z osta-
bionym nieładem: wojnami Polki raryj korystali chcieli nie
raz wojować moena powiewała Turcy; wyprawa bowiem
do Krymu nie udala się, Papież pismem a Cesarz posłannym
nie przysłał, Jan III^{ci} zaś nie mógł z mato, garytha
władnego wazhka przeciw ogromnym siłom Turków wyciąć do
domu powrócić. -

Wpły w Margi Karimiry ze nadto silny, chirości zbiorów, fry-
marowem urzędami, iż intrygi zniżyćby narad; były
nawet straszenia króla dozwolawali chcieli, So-
bieszki zaś

Sobieski zaś sam przybywszy do tej części korony, po dwu-
godzinnej naradzie z chijskim ambasadorem, którego wreszcie
i niegodziwemu domowi ich w domu jego podwładnym us-
tawił w Milanowie, ulubionym od siebie miejscu dnia 10
Lipca 1696 roku - panował lat 23. i 8. - Waleczny rozgładny
dobry Jan III^{ci} mi uroczliwiec Polku, który za nadto był sławnym
dla rony, ta zaś wroble intyż wyprowadził po śmierci mija-
dła iżnere dowód rawniwości i ichy seras dla własnych dzieł;
stawać się aby ieden z ichy synów po ojcu na tronie mi-
osiadł. -

Na panowania tego momenty obryli się sławę wojenną
Stanisław Jabłonowski Wojewoda Kruszy W. Helman. Korony
Marcin Kąski Generał Strylcy, Lubomirski, Siemowit
a z kochanym Chreanowiczem przy obronie Trybowli. -

Trydercyk a August 11^{ci} i Stanisław Leszczyński

Nie było w tym przykrości w Polce aby po ojcu wyżejano dyna-
stia korony. Dla tegożi żałob Sobieski dya starzy zmartego brata
a i mado dawad się ich był pewnym, ale na elekcyi charadzie ich
co innego: istotnie ich z matką a podiat Scharbow Jan III^{ci} rappa-
lity ich niubstazana rawniwa, ku swym synom; wzywada nize wszelkich
spodobać aby ieden z nich na tronie polskim mi osiadł. - Na elekcyi
ktazata ako publikum, a lioba stranników żalobu znawnie się zmiu-
wata... Stażie de Canki iżnere Wulkiego Kondensera za ojcem
stawać

poła francuskiego Opata de Polignac gość braci saaryn, jui na
miał przez niektóre wojewodztwa królem wybrany, gdy nowy
zjawia się współwładnie Fryderyk August Sileski; jego
męstwo rozsądzi i bogactwa znane w tym wszystkim wiek m. wielu
skromników zjednał, a korystnie dla Prusopopolity zawarłi go
przez niego przyjęte były, królem ^{Korony} został w Krakowie 1697 roku. -
Fryderyk August II° polojem Karłowickim odrywał od Turko's Kamienie
Baldelli; w tymże mieście przez nich od śmierci Jana Karolinowa Polakom
rabiane, własności piniżkami rozpalają niektóre potrzeby krajów i
przywroceniu Jullanti ^{do Korony} - Chmyllet. - W tym celu zawarł zwyciężch 2°
król Wilhim Cesarzem Rosji i Danii, wysłał Fleminga z Sa-
kami do Jullant; sam wkrótce tam się udał, iakoż Willing
Generał Szwedzki ~~doskrotni~~ niepodzieleni napadnięty doskrotni
był porażony (1700). - Obrarony lewo król Szwedzki Karol XII
cioci młody lewo ~~cioci~~ wojownik, wpada nagle do Danii
pod Kopenhagę stać i korzystać z tej strony zysknie poloj, a
gdy niepewna uisore wisi o skutku bitwy z Danijami ni-
czego się Rosjanom obawiać nie kara, napada na nich pod
Karlem, zwycięża, wkrada do Jullant rabiona i wkrótce i
Kurlandzki cały. - Prześczeni Polacy tym nagłym i szerszym
broni Szwedów postępnem, wysyłają posłów do Karola XII
zapewniając ich o ważności ich wypraw, że ich sam akt
gust II° z czasem wszęgi; król Szwedzki domaga się więc
dotranizacji

Augusta. Zawiezione się konfederacyi Miłkopolskiej i po-
 maga Szwedów; Karol XII przebiega Litwę, razymie Warszawę
 a zwycięzcy przeciwnicy pod Klissawem (1) zdalymu Kraków 1702 r.
 Radziwiłłowski Rymski oddawał Augustowi niechętny sprzymie-
 ranianom Karola XII: wspina się; na czerwiec w Warszawie
 1705 r. ogłasza berkoletu, a Stanisław Leszczyński Wajewo-
 da Parniański Władcy Polki i Litwy obrany... Na czerwiec
 bym sami tylko Miłkopolanie i Pachtani rządzali się
 wierzchości zaś była z Augustem II^{im} królem w tym
 samym czasie zjechał się Piotr M. Cesarzem Rosji
 w Łyżocinie, order Orła białego znowu, oddając mu
 napis za wiarę prawo i króla i o nowym swadach o-
 brony zamysłał, ale Karol XII wpaść do Sasonii zmuszo-
 ny był; pobił Albrandstadzkim⁽²⁾ zmusił Augusta do zre-
 zencji i pobił Polki; do urnowicz się królem Stani-
 sławem^(1706 r.) Węgry dwory Europejski urnowicz Stanisławem
 królem Polkiem powrót Piotra M. królem w tym czasie gdy
 Karol XII aisty był Stronniczym i drugiego
 króla w Polce, na ~~re~~ ^{brance} od Szwedów ziemi sobory
 Petersburg 1704 r. wojciech ~~re~~ ^{brance} Jugos i Jufłarity.
 Dandarewce wojciech Karol XII w Polce udał się do Rosji, gdzie
 tem tatarskiego sprowadził się zwycięstwa z miast przyniesione
 sibi pomoc w ludziach i w ustawieniu iżarowici od Charepy

(1) Klissaw w Wajewództwie Krolewskim

(2) Albrandstad miasto w Sasonii nie daleko Lipska -

hitmana

Karolowi Radziwiłłowi... Karolowi go iednak nadzieje; Marepa
 słony wiele obiecywał dwa pątki iedynie dostawie, a Lauenhaupt
 ze swieim wyznaniem Szwedziom w posiadanie swemu królowi
 idący umiślenie... Na katarskich polach starono bitwę;
 a rozparażili się Szwedzi, ale Karolanie ruszyli nad nim
 otrzymali zwycięstwo; Karol XII rękoma w 800 koni do Ben-
 dena uciec dołat. 1709 roku -

August 11^{ty} a program Karola XII adebractw wiadomości
 o powrocie na tron polski. Starci się rągał - Urządził amnest
 protestacy przeciw traktatowi altranzytowskiemu do którego
 gwałtem był przymuszony - Uczyli to dawniej na zjedzie
 królewskim Stanisław Tremblay Poyon, i Denhoff marsa-
 tek sandanierów konfederacyi... Stanisław Leszczyński
 jeden najpiękniejszych przymiataw iedni kiedy którego zbro-
 dów dobiły, mniy iednak wojownik jak lubiący jechać
 monarcha, nie mogąc się oprzeć następniemu nacięciu,
 schronił się do Pomeranii, potem do Bendenu do Karola XII
 się udał, lecz widząc słabe bandy, a rękę iedną nadzieję
 wyrzucił się bronią polską po ortowolnym nacięciu panowania
 i uciekł w kierunku Dwóch-moskwa -

Tymczasem August 11^{ty} wraca do polski i na sygnie war-
 szawskim pod lasem Deniappa Marszałka iedynym królem Po-
 lahu ~~amnestya~~ ^{amnestya} powrotem ogłosił karat... Na

... sygnie, sygnie

Na tymże dzień traktat w Altranstaedt emisyjono i
 Prusom przyniesiono z Piotrem H. Captem Rosyjskim. —
 Karol III powrócił do Cypru i o nowem wojnie pruskiej
 Augustowi samyślał, ale przy obywateli twierdzy Tridrichs-
hall w Łowemiu zabił. —

W 1715 roku zaczęły nieporozumienia między wyzskami pol-
 skimi a saskimi i przyszło nawet do utarczek. — Wąska
 Saska na kwatrach strasze ucimniały obywateli, polski
 więc ranięcy konfederacy pod łaską, Stanisław Górczyński-
 go, do blonę przystąpił do barnagradzku pod przewodnictwem
 Stanisław Leduchawskiego podkomorę koronnego; w dacie
 cześć potęgiach tren się bratnia lata przez dwa lata, wry-
 stliu uditowania były doremne, narodził 1717 roku na
^{z miogadziomym} scymu zwanym nimym / Ode tyo że nie wolno było nikomu pre-
 mawiać i tyłko przerytano warunki ugody / postanowiono: aby wy-
 cho polski umniejszone było do 18000 a Litewski do 6000. no-
 wym sposobem uroczono: i to sta nigo został obmyślony;
 pierce zapobiegło się zwierzchni wyzskom i powodu mi zapła-
 nie nakrytoci kraj własny i kociaty zabużym; wysoko zaś
 Saska we 25 dni od czasu podpisania ugody do własny wyzsk
 wysłany to. — Augusta 11to uzwrotnemni niezgodami domow miltongh
 Dalka nady Augusta 11to uzwrotnemni niezgodami domow miltongh
 pismie: i adretuialowicz zapętny wladzy nadawcy. — Gasty nauki,
 pieniaczko i pijatyka upowraczani do tworze zabaly zasad; sta-
 nadawny goslinnoty; zapominano o zimności o dobru kraju, a ten dy-
 lit się czerbordny ku upadkowi. — Umarł August II. r. 1733. poma-
 wat lat 39. —

August 11^{ci}

20. Smierci Augusta 11^{ci} Stanisław Leszczyński chciał po-
 wrócić na tron polski, stronie jego utrzymywał Ludwik XV
 król francuski, nie tylko dla widoków politycznych, lecz i z po-
 wodów pokrewieństwa; Ludwik bowiem postąpił sobie Marię cór-
 kę Stanisława 1^{go}. - Ale gdy zmarłego króla August 11^{ci}
 reszpty pomocy Rosji, której wysłał w granice Polski wojsko-
 we, przegrał partyę francuską; na tron osiadł 1733 roku -
 Leszczyńskiemu dano w zarząd księstwo Lotaryngskie które Ka-
 rol VI Cesarz odstąpił wiernie Francuzi za przyrzeczenie pro-
 mia sankcji pragmatycznej, w którejto krainie najlepszych na-
 dow śladem po sobie zostawił pamięć. -

Tę samą tydzień sejm pacyfikacji 1736 roku za panowania Augu-
 sta 11^{ci} w ciągu lat 30. doświadczył do skutku; wszystkie inne
 sprawy niegodne, magnatów lub wpływem abych doboru
 nie zostawiały sposobności zapobieżenia szkodliwym. - Ta sama
 obywateli a dobro publiczne towało; za tego panowania
 a król tymczasem w lasach Saxonskich towało się zabawiał
 których wielkim był wielbiciel. - Polska oddana niegodnie
 stata się przesłaniem wojsk abych, a August 11^{ci} wyprószonej
 z Saxonii gdzie Fryderyk 11^{ci} król pruski tracił wojny siedmio-
 letnią zatoczył przystąpił do Warszawy. - Bytności jego udrat
 w Polsce nie wiele się dobra przytłocza, ale przy końcu jego
 panowania

204

W

panowania aery naradu otwierac się racynaty. - Nauki po
reformie Stanisława Konarskiego w szkołach pijarskich dopo-
mocy, dobroczynnem swém światłem oświecający naród polski
oświecać racynaty a takżej piśmny rebrunty bibliotecz, sta-
nowiechnego iż wrytku otworzyć 1757 roku. - Umas Au-
gust 11^{ty} 1764 roku panował lat 30 i 6 mcy. -

Stanisław August IV Poniatowski.

Po śmierci Augusta III^{go} Sęmi pod łaską Króla silesia
 Królewskiego Genetala ziom Pałfki dnia 7 Maja 1764 roku
 odbyły, szasował liberum veto czyli niporwałam, stanowiąc, aby
 adtas. "michowoi" stan rozstrzygnięta sprawy, by razę się wyśko-
 mosi, ekonomiki i sprawności; - lenie Sęmi poprawi, ra-
 nego kraju ustanawiając komisję: wyśkową, skarbu i po-
 licyi i ograniczając samowolną władzę hetmanois. - Tak
 poprawionego regu ster cheiano oddadł synowi Augusta
 III^{go} Elektorowi Saskiemu, Franzy, Austrya i Hiszpania by-
 ty ra jego stroną, ale Rosya i Prusy prowadziły na tron
 Pałfki Stanisława Augusta Poniatowskiego Stolsnika Wł. Księstwa Li-
 towskiego, stawiając aco dobrego i posiadającego nauki, ale
 nie dostrzegając do nadęcia tak szkodliwym krajem a co wię-
 ciej prowadzonego o poroczeniu się z potęgą i dworami Peters-
 burgskiem i Berliniskim. - Wasyła Rosyjskie wojska wjecha-
 ły

nieporadku nowu przywracano. - Oburzony tym Narad na-
 rebaige na ucisk woytek abych, i tacych ciagle na kwatnach
 w Polsce, ich wpływ na rady krajow i "stronnosc" samego króla,
 zawiazanie konfederacyi w Barce 1768 roku, na który celu
 stanął a Michał Krasiński podkomorz ywraniski, Franciszek
 Potulski wojewoda kijowski i Adam Krasiński biskup ka-
 miniecki - Józef zaś Potulski starosta warski z krema-
 synami przywodzili woytek. - Po całym kraju powstaige
 konfederacye z nich się potoczyły, dziegane przez rozpykanie woy-
 tów walących, a pomimo dzielnej obrony utraciwszy kraków,
 Karimierz Potulski trzeci syn Ładzi w kilkadziesiąt dni do
 Łaski się dostał. - Tam w Cieszymi odnowiony akt swię-
 zhowy pod imieniem Konfederacyi obu narodów, Pa-
 nowy i maszowski, Karimierz Potulski wzmocnił się
 w Czestochowie i Tyńcu, Sawa nad granicą Pruski, Za-
 remba w Włocławku - potem czołw walczono i Bohanin, Ko-
 szów w Litwie a hetman Oginski przystąpił do kon-
 federacyi z waszkim litewskim. - Francya pomagała Pa-
 nowi pieniędżmi, a officerami francuzki dowodzą woytkami kon-
 federatów; na żądanie Polaków Turcy wydali woytek Rosyjski
 a inne narody albo sprzymierzyli się z konfederatami, Sta-
 ra neutralna. - Groźno więc przemawia konfederacya, Sta-
 nisław Augusta uciekł z królestwa i musiał
 go do austryi przesiedlić. - W tym czasie przez
 siebie

zagorzałego król z Warszawy uwieziony przy lożu 1793 roku
mógł wymanyi, powazi lub innym jakim sposobem uwolniony
do stolicy powraci.

Gdy w tym staniu były sprawy Polki, zjechał się Cesarz Józef II^{ty}
z Fryderykiem II^{im} w Munichu w chorwacji a potem w Wiedniu
w Wiedniu, i Austrya od tego z Polką walczyć zaczęła.

Tym potymże macarstwa sprzymierzyły się przeciw ustanowieniu
konfederatów, a ich działanią sprawiły że Dumouriez i inni
officerowie francuzcy odwołani, woyaka konfederatów pokonali,
konfederacya upadła 1793 roku.

~~W następnym~~ 1793 roku na seymie dnia 19. kwietnia odbył się, pod
iakoż Migiezia i Przemyśl Przemyśl nastąpił pierwszy
podział Polki. — Król Pruski wziął Województwo: Mazowieckie
Pomorze Chełmińskie i Warmię, czyli całą królestwu Prusy
prosz Pruski i Torunię, Austrya dostała: Rus czerną,
z częścią Mazowiecką; Podole i z częścią Krahowicką co
nazwane Galicyą; Rus białą i Inflanty i kraj po Dniestr i Dziw
ny. — Kraje te wzięły Polka do 4000 mil kwadratowych krajów,
porównano zaś ich było więcej do 10000 : 8000000 ludności.
Czem ten skonczył się 1793 roku. — Warszawa tymczasem podzielił
pierwszy raz kraj. — Na tymże chwalebna racja usta-
wa aby dobra państwowe na fundusz edukacyjny obroc-
ne zostały, takie utworzone komisary, którzy sposobem
kasy

ambasiey czerwata. Młady i osoby urodzeniem, castego
i swiatłem enahomita. Projekt do tej uchoraly niepraktyko-
wany w Europie pierwszy podał Joachim Chreptawicz Sygorski
1775 roku potwierdził.

A kawa forma rządu powstala, ustanowione rade, niestaiga-
ciez ktorey nie król dlatar nie mogł, emigracjo wurdho,
przyppuszczone dysydentów do uhallich pcowatyp, liberum
mele rwarono, mykora cudziemca na tron wibroniano,
gwarancya czepli apicla truch dworów Rosyjskiego, Au-
stryackiego i Pruskiego zakonniczna. W takim stadiu neuy
uplynuje spoluzni litthanasie lat panowania Stanisława Au-
gusta IV. Zaehedy państwa na ordubiniu Warszawy, raprowadzanu
ryhodralni lub tuzenie such kanatami wydawano, oswiata i pre-
myot rozszerzajdz, Lamajski Kanclerz zbior praw układa, nitna
dawne uprudzenia, a Polpha raceray iur poract uchrony i obo-
myślasych liog w sobie ludzi.

W 1787 roku, w celu widzenia się z Katarzyną II^ą Imperatorową
rosyjską, odprawił król polski podróż do Kaniowa, w Korsuniu
raz zjechał się z Cezarem II^{im} Cesarzem. Roszpa korysta pod-
oiwora waynz ze Szwecyz i z Turcyz, w tej ostatniej poma-
gala iij Austroya; król Polphi ze tashawz Roszpy opiche obicant dady
iij pomue przeciw Turkow, a chaze zblanie, do tego stany chial
i ~~ostanowienie~~ wspomnieniem dawnych wyzictw i wystawieniem
porozu Janowi III^{mu} który przy swietnym obchodzie, ryerishick
igrych

w starożytności umiescił. - Łanachto już było swiatłyst i dobre
myślących w Polsee aby się podstępem uwiesić dali, wiechiano
wjak opłakanyw Stanu bytu Polsee, co winna Turcyj i iak
dogodna ma porz do zruccenia obcego jarzma. - Oburony
wize Narod powstose Stanisława za adpetygo ad tronu ogłasza,
~~zamiennie~~ Tym uchwałeni w konfederacye zamieniony 1788r.
pod łafce Stanisława Młachowickiego i Karolina Mizia
capięty. - Maszja ofiarawnie "nowy alian zrochaize się
gwarancji i obrwalizę imian rządu i stanowienia praw na
korysę kraju, ale rakięgi pruski przemogły - Król pruski oba-
wiazę się zbyfcanego wzmocnienia Rosji i Austrii gęby z pomo-
cą Polakow Turcyj pokonaty, chiał adrięzując Polakow i sawant
z nimi rurefny i adporny traktat. - Odruceno wize prae kos-
tę podawane warunki, ufprowiono popłektwa do obcych
dworów, stanowiąco gacathi i 100000 woysho, przypuswono
miasta do mielu swobód, rapewniono wlozianom opłikę,
uchwalono adhoz zastęptwa tronu, ułarono konstytucyę
rządową 3° Maja 1791. roku. -

Tymczasem Rosjię ułonicyła wojna z Turcyę, a gdy praeu-
pioniję prae nio, kilku magnatów rawiępato konfederacyę
w Targowicy werywaizę pomocy Rosji, ta wydała wojnę
Polsee dnia 1° Maja 1792 roku. - Kie rurepna kiorba woysho
apięrowata się was miękabi praeu i zraizę się, kosięwcho
wstawia się w bitwach pod Zielęcami i Dubienką, ale

Prusak

